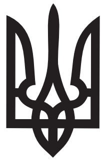
П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2007 РОКУ ■ № 39 (4039)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Олександр МОРОЗ: «Круглий стіл» дозволить зняти нашарування деструктивного змісту»

У жовтні цього року Парламентська асамблея Ради Європи розглядатиме питання про продовження чи припинення моніторингу стосовно України. Про це повідомили на зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом співдоповідачі комітету ПАРЄ з питань дотримання обов'язків та зобов'язань державами-членами Ради Європи Ханне Северинсен і Ренате Вольвенд.

Глава українського парламенту у розмові з єврокомісарами наголосив, що налаштованість Верховної Ради на впровадження в Україні демократичних стандартів життя залишається головним напрямом. Проте співдоповідачі ПАРЄ висловили занепокоєння конституційною кризою в Україні, оскільки вона, за словами Х. Северинсен, «може завдати шкоди всій юридичній системі України».

(Закінчення на 2-й стор.).

Поїздка на Слобожанщину

Сьогодні Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відвідає з робочою поїздкою Харківську область.

Глава парламенту зустрінеться з науково-педагогічними працівниками Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого та студентським активом регіону.

Крім того, Олександр Мороз візьме участь у розширеному засіданні підсумкової колегії Міністерства освіти і науки України.

У Тбілісі наш Президент побачить ансамбль Вірського, відкриє пам'ятник Шевченку і барельєф Грушевського

Учора в парламенті Грузії відбулася офіційна церемонія зустрічі Президента України Віктора Ющенка керівництвом країни. Після цього — переговори зі своїм колегою і кумом Михайлом Саакашвілі. Культурна програма першого дня візиту також передбачає відвідання концерту Національного академічного ансамблю танцю України імені П. Вірського у Тбіліському державному академічному театрі опери та балету імені Захарія Паліашвілі.

Сьогодні Президент України покладе вінок до меморіалу загиблим за територіальну цілісність Грузії. Потім Віктор Ющенко і Михайло Саакашвілі відкриють пам'ятник Тарасові Шевченку, відвідають українську школу імені видатного політичного і громадського діяча України Михайла Грушевського, на будинку якої буде відкрито барельєф Грушевського. Глави держав відвідають також «Музей радянської окупації». Увечері Віктор Ющенко повернеться до Києва.

Половина ліків — підробки

Фальшиві ліки, небезпечні для життя і здоров'я споживачів, продовжують наповнювати ринки країн, що розвиваються, попереджає Міжнародна рада з контролю за наркотиками при ООН. За даними цієї організації, підробками виявляються до 50% препаратів, котрі надходять на ринки цих країн.

Автори документа стурбовані також різким зростанням зловживань рецептурними ліками, нелегальний обіг яких найближчим часом може перевищити оборот традиційних наркотиків — героїну, кокаїну та екстазі. Зокрема, в ЄС сьогодні рецептурні препарати поступаються за популярністю серед наркоманів лише марихуані. Водночас деякі сильнодіючі лікарські засоби, що їх уживають як наркотики, пов'язані з більш серйозним ризиком передозування порівняно із забороненими наркотиками.

Міська влада не знає, хто і коли зруйнував пам'ятки Київської фортеці

Хоча один із начальників готовий заявити, що він — Папа Римський

Пристрасті навколо музейного комплексу «Київська фортеця» не вщухають. Після двох місяців постійних перевірок спеціальна комісія КМДА так і не може назвати імена винних у знесенні військового телеграфу «Башти номер п'ять» по вулиці Рибальській. «Для виявлення порушників необхідно провести слідчі дії, — зазначають там. — А це завдання правоохоронних органів».

Тим часом заступник міського голови Володимир Головач **(на знімку вгорі)** висуває нові припущення: нібито будівля була зруйнована ще 2001 року, а не під час цьогорічних різдвяних свят, як повідомлялось у пресі.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

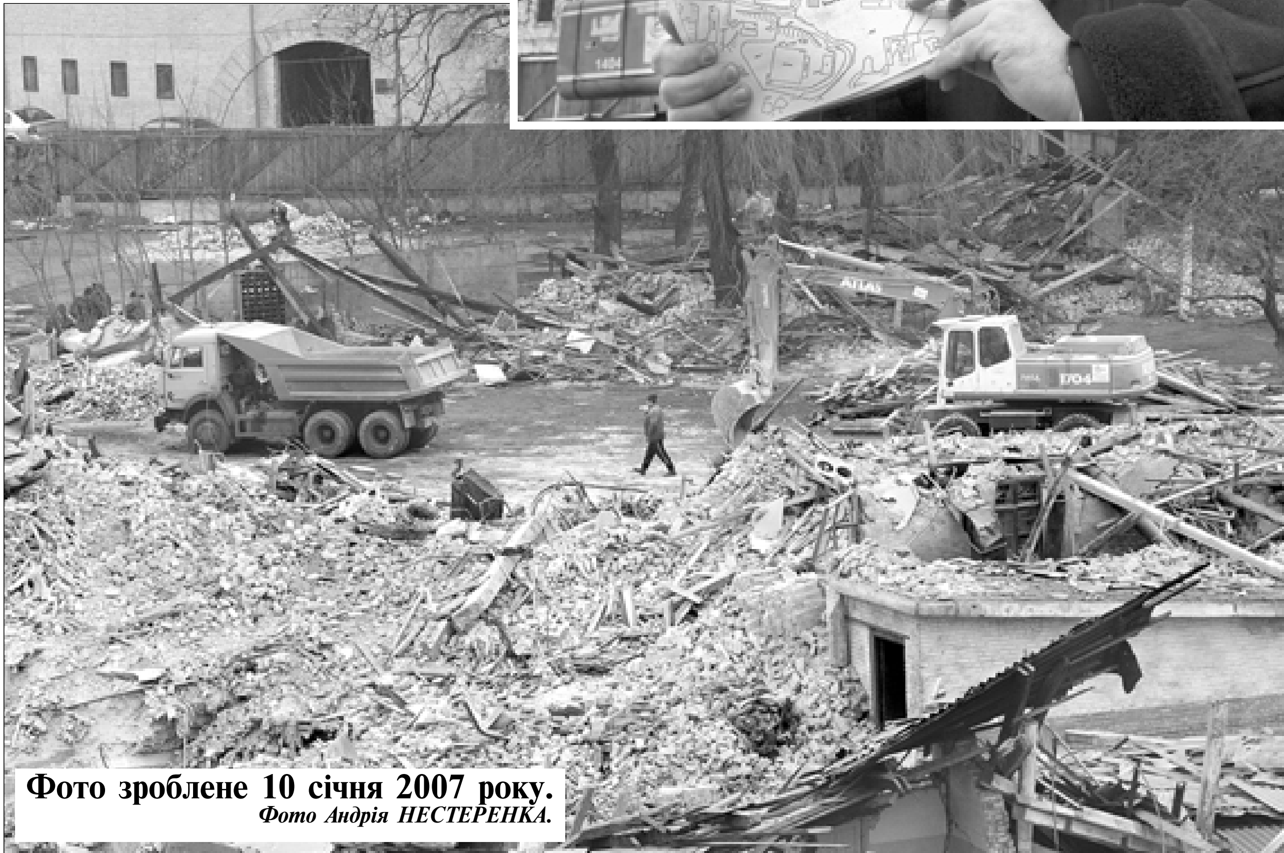

Фото зроблене 10 січня 2007 року.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ **НОВИНИ**

Підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги потрібне

Про це заявили вчора на прес-конференції представники міських рад сходу України. За їхніми словами, треба сформувати економічно обгрунтовані тарифи, які дадуть змогу житлово-комунальному господарству працювати без збитків. Галузь перебуває в досить тяжкому становищі, і зростання цін не уникнути. За словами заступника міського голови Луганська Віктора Проніна, люди сьогодні мають розуміти, що підвищення тарифів — це поліпшення якості їх обслуговування.

Водночас секретар міськради Донецька Микола Левченко зазначив, що вимоги знизити тарифи мають лише політичне підгрунтя. За його словами, лідер БЮТ Юлія Тимошенко дестабілізує обстановку в регіонах України. Вона фактично тисне на місцеві органи самоврядування. А від цього потерпає економіка. Адже плата за житлово-комунальні послуги знизилась удвічі, а в деяких регіонах і більше.

Як сказав Микола Левченко, саме в 2005 і 2006 роках уряди, очолювані Юлією Тимошенко і Юрієм Єхануровим, підписали постанови, в яких фактично зобов'язали місцеві органи самоврядування підвищити ціни на житлово-комунальні послуги.

Можна телефонувати на вуличні таксофони

Відучора «Укртелеком» запровадив послугу вхідного дзвінка на таксофон. Про це повідомила прес-служба компанії. Для експерименту вже протестовано 4500 таксофонів Криму, Львівської і Харківської областей. Усього в Україні більш як 30 тисяч таксофонів, у Києві — понад 2 тисячі таких апаратів.

На шахті у Львівській області загинув гірник

Уночі в середу в Сокальському районі Львівської області на шахті «Зарічеська» ДП «Львіввугілля» на глибині 550 м упав у дозатор і був засипаний породою гірник.

Як повідомили в Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій, о 4.45 тіло гірника без ознак життя було піднято на поверхню.

КОРОТКО

■ **Президент Болівії Ево Моралес оголосив у країні надзвичайний стан через сильні повені** *(Укрінформ)*.

■ **У Дніпродзержинську тяжко травмувалися двоє монтажників, які впали з 20-метрової висоти** *(Укрінформ)*.

■ **У Кривому Розі (Дніпропетровщина) під час катання на ковзанах на річці Інгулець провалилося під лід двоє дітей. Одна дитина загинула** *(Укрінформ)*.

■ **Вартість нафти на Нью-Йоркській товарній біржі підвищилася до 61,79 долара за барель** *(Укрінформ)*.

■ **6—7 березня Прем'єр-міністр України Віктор Янукович перебуватиме з візитом в Угорщині** *(УНІАН)*.

■ **У школах Луцька відновлено заняття після карантину** *(УНІАН)*.

Народний депутат Володимир МОЙСИК пропонує внести зміни до чинного законодавства, які дозволять зменшити кількість звернень громадян до Верховного Суду України з питань, що можуть бути вирішені на стадії апеляційного розгляду справи *(інформаційне управління Верховної Ради)*

До уваги читачів! Наша адреса в інтернеті: www.golos.com.ua

■ У НОМЕР

З 1 квітня мінімальна зарплата становитиме 420 гривень, а мінімальна пенсія — 410

Про це вчора повідомив Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, відкриваючи засідання Кабінету Міністрів. На ньому урядовці розглянули проект змін до державного бюджету нинішнього року. «Рівень поліпшення буде вищий, ніж планувалося», — підкреслив прем'єр.

За його словами, рівень зарплат і пенсій до кінця року досягне 81 відсотка до прожиткового мінімуму для працездатного населення. З 1 жовтня мінімальну зарплату планується встановити на рівні 460 гривень. Віктор Янукович підкреслив: зарплата вчителів і медиків цього року зросте на 200 гривень. Хоча, наголосив Прем'єр-міністр, уряд розуміє, що це — не межа, і працюватиме в цьому напрямі далі. Цього вдалося досягти завдяки високим темпам зростання економіки. Глава уряду відзначив, що завдяки цьому вдалося збільшити збір податків. А отже, збільшити витрати бюджету на 7,2 мільярда гривень. «Ці кошти підуть в основному на підвищення зарплат і пенсій», — наголосив прем'єр.

З 1 квітня, сказав В. Янукович, мінімальна пенсія збільшуватиметься на один відсоток порівняно з прожитковим мінімумом. Уряд планує з 1 жовтня встановити її розмір на рівні 415 гривень. А для цього Пенсійному фонду додатково буде виділено 2,6 мільярда гривень.

Окрім цього, законопроект передбачає надання 400 мільйонів гривень дотацій для «вирівнювання фінансового забезпечення місцевих бюджетів». Ще 200 мільйонів уряд виділяє на розвиток інфраструктури регіонів.

Зросте соціальна захищеність інвалідів, окремих категорій працівників органів внутрішніх справ. Додаткові кошти надійдуть на зміцнення медицини, розвиток науки і техніки, підготовку українських спортсменів.

Володимир КОРОЛЮК.

■ ОФІЦІЙНО

справа 2 А-153/07 р.

УХВАЛА*
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 лютого 2007 року м. Мукачево

Мукачівський міськрайонний суд Закарпатської області

в складі головуючого судді — Заборовського В. С.

при секретарі — Продай М. В.

за участю прокурора — П'ятка Р. З.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Мукачево справу адміністративного провадження за позовом Кріль Ігора Івановича до Верховної Ради України про визнання протиправними дії та визнання відсутності компетенції (повноважень)

ВСТАНОВИВ:

Кріль І. І. звернувся до суду із зазначеним позовом. В позовній заяві просить визнати протиправними дії Верховної Ради України по прийняттю Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (проект 2325) та визнати відсутність компетенції (повноважень) Верховної Ради України на прийняття Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (проект 2325).

Представник Кріля І. І. Фогель І. Я. звернувся до суду з клопотанням про відкликання позовної заяви, залишення її без розгляду та скасування заходів забезпечення позову.

Відповідно до вимог п.5 ч. І ст. 155 КАС України, якщо надійшло клопотання позивача про відкликання позовної заяви суд своєю ухвалою залишає її без розгляду.

Таким чином, клопотання представника Кріль І. І. Фогель І. Я. слід прийняти, а позовну заяву залишити без розгляду.

Слід також скасувати в порядку ст. 118 КАС України заходи забезпечення позову та визнати нечинною ухвалу судді Мукачівського міськрайонного суду від 22 січня 2007 року про заходи забезпечення позовної заяви Кріль І. І.

Керуючись ст. 118, п.1 ч. І ст. 121, п.5 ч. І ст. 155 КАС України,

УХВАЛИВ:

Клопотання представника Кріля І. І. Фогеля І. Я. про відкликання позовної заяви про залишення її без розгляду, скасування заходів забезпечення позову та визнання незаконною ухвали про забезпечення позову задовольнити.

Позовну заяву Кріль Ігоря Івановича до Верховної Ради України про визнання протиправними дій та визнання відсутності компетенції (повноважень) залишити без розгляду.

Заходи забезпечення позову у вигляді:

- заборони Голові Верховної Ради України підписувати Закон України «Про Кабінет Міністрів України», прийнятий на засіданні Верховної Ради України 12.01.2007 року;
- заборони Верховній Раді України, її апарату, управлінням та службам, посадовим та службовим особам, будь-яким іншим фізичним чи юридичним особам, в тому числі органам державної влади та місцевого самоврядування, подавати для опублікування Закон України «Про Кабінет Міністрів України», прийнятий на засіданні Верховної Ради України 12.01.2007 року; заборони редакціям газет «Голос України», «Урядовий кур'єр», редакціям друкованих видань «Офіційний вісник України», «Відомості Верховної Ради України», будь-яким іншим фізичним чи юридичним особам, в тому числі органам державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, опублікувати Закон України «Про Кабінет Міністрів України», прийнятий на засіданні Верховної Ради України 12.01.2007 року — скасувати. В зв'язку з скасуванням заходів забезпечення позовної заяви визнати ухвалу судді Мукачівського міськрайонного суду від 22 січня 2007 року про заходи забезпечення позовної заяви Кріль І. І. до ВР України про визнання протиправних дій та визнання відсутності компетенції (повноважень) нечинною.

Заява про апеляційне оскарження ухвали може бути подана на протязі 5 днів, апеляційна скарга на протязі 10 днів, в апеляційний суд Закарпатської області.

Головуючий В. С. ЗАБОРОВСЬКИЙ

* (Подано мовою оригіналу).

Олександр МОРОЗ: «Круглий стіл» дозволить зняти нашарування деструктивного змісту»

(Початок на 1-й стор.).

Водночас О. Мороз, говорячи про перебіг конституційної реформи, зазначив, що в Україні «немає ніякої конституційної кризи». Він нагадав, що Верховна Рада створила тимчасову спеціальну комісію відповідно до Конституції та Регламенту, яка готуватиме низку законопроектів про приведення у відповідність до Основного Закону правовідносин в усіх сферах. А процедура роботи цієї комісії передбачає залучення представників усіх зацікавлених сторін, у тому числі секретаріату Президента, Кабінету Міністрів та громадськості.

О. Мороз також висловив сподівання, що «круглий стіл», проведення якого підтримується Президентом України, парламентом і урядом, дозволить зняти «нашарування деструктивного змісту». Глава парламенту переконаний, що вже за два-три місяці буде припинено всі спекуляції навколо Конституції і ситуація нормалізується.

Голова Верховної Ради вкотре наголосив, що наразі відбувається приведення у відповідність до Основного Закону взаємовідносин у всіх структурах влади. «Кінцева мета, яку ми ставимо перед собою, — це європейська модель управління із збільшенням повноважень органів місцевого самоврядування», — сказав О. Мороз.

Пані Р. Вольвенд **(на знімку ліворуч)** поцікавилася, чи розглядатиме Верховна Рада нові закони про Кабінет Міністрів і Президента України. О. Мороз поінформував, що в першому читанні вже розглянуто поправки до закону про Кабмін, спрямовані на остаточне унормування відносин між гілками влади, що дозволить взагалі зняти питання про невідповідність закону Конституції. Окрім цього, зауважив він, у Верховній Раді зареєстровано законопроект про Президента України. Але парламент пропонує главі держави внести свій. О. Мороз також звернув увагу, що Конституція передбачає ухвалення низки «органічних» законів, зокрема про тимчасові слідчі комісії.

Особливий інтерес співдоповідачі ПАРЄ мали і до проблеми реформування судової системи в Україні. О. Мороз повідомив, що український парламент невдовзі розгляне законопроект, який унеможливить використання судової системи, як інструмента для неправових дій.

Ще одна тема, яка турбувала європарламентаріїв, — подолання корупції в Україні. Голова Верховної Ради запевнив співдоповідачів ПАРЄ, що український парламент працює над законодавчим забезпеченням недопущення корупції в усіх сферах, а також над забезпеченням гласності в роботі тих структур, які опікуються цією проблемою. Невдовзі Верховна Рада планує ратифікувати Європейську конвенцію про кримінальну відповідальність за корупційні дії.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Програма перебування представників ПАРЄ в Україні передбачає поїздку в Донецьку область

Заплановано зустрічі з керівництвом регіону та міста, правоохоронних органів, активістами неурядових організацій. Представники ПАРЄ розмовлятимуть із лідерами депутатських фракцій обласної ради — Партії регіонів, «Народної опозиції», Комуністичної партії, Соціалістичної партії, а також із керівниками місцевих осередків блоку Юлії Тимошенко та «Нашої України».

Крім того, гості ознайомляться з роботою Тельманівського районного управління праці та соціального захисту населення. А завтра співдоповідачі відвідають слідчий ізолятор, виправну колонію та дадуть прес-конференцію, повідомили "Голосу України" в прес-службі обласної ради.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Законодавці хочуть дати волю ЗМІ

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Вітчизняний медіа-ринок потребує чітких правил гри. На цьому наголосив під час засідання «круглого столу» на тему «Проблеми вдосконалення законодавчого забезпечення діяльності ЗМІ» заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко. На його думку, у медіа-сфері ще немає достатнього впливу парламенту в умовах парламентсько-президентської республіки, це потребує оптимізації всіх законодавчих ініціатив та внесення змін до чинного законодавства у сфері ЗМІ. Серед основних завдань, які має поставити перед собою парламент, М. Томенко назвав, зокрема, схвалення нових редакцій законів про телебачення і радіомовлення, Національну раду з питань телебачення і радіомовлення, врегулювання статусу та діяльності державних і комунальних медіа, кабельного телебачення, створення суспільного мовлення тощо.

Особливої уваги, вважає заступник Голови Верховної Ради, потребує лібералізація медіа-ринку — тобто обмеження перевірок ЗМІ з боку контролюючих органів і державних структур, визначення чітких правил перевірок масмедіа.

Розвиток медіа-ринку в країні, наголосив М. Томенко, повинен відбуватися прозоро і це має також стосуватися роздержавлення ЗМІ — спочатку варто провести інвентаризацію ЗМІ, а тоді знайти механізм роздержавлення та чітко визначити стратегію реформування. Для доопрацювання змін до чинного законодавства у сфері ЗМІ при профільному парламентському комітеті створено спеціальну робочу групу за участю народних депутатів і громадських експертів.

Голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко зауважив: якщо минулий парламент виконував роль останнього форпосту свободи слова, то місією нинішньої Верховної Ради має стати лобізм успішного медіа-ринку. Основними пріоритетами у діяльності профільного комітету, за словами його голови, визначено передусім створення системи суспільного мовлення та роздержавлення преси. Спеціальна робоча група вже розпочала опрацьовувати проект закону про роздержавлення преси та особливості приватизації бюджетної преси. Вже відбулися комітетські слухання на цю тему. Однак до ухвалення цього закону, на думку голови комітету, важливо прийняти закони про мораторій на відчуження майна державної преси та про редакційну свободу бюджетної преси на етапі роздержавлення. Андрій Шевченко заявив, що треба чітко визначити часову планку роздержавлення ЗМІ — приміром, з нового 2009 року, відколи у державі не буде преси, засновниками якої є органи державної влади чи самоврядування. А для конкретних зрушень на шляху до створення суспільного мовлення профільний парламентський комітет готується підписати декларацію з Держтелерадіо, Нацрадою з питань телебачення та радіомовлення, національною комісією з утвердження свободи слова при Президенті України про спільну роботу над створенням суспільного мовлення.

***

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко в інтерв'ю «Голосу України» прокоментував законодавчу ініціативу фракції Партії регіонів про проведення позачергових парламентських і президентських виборів у вересні цього року як «крок, зрозумілий з політичної точки зору, але некоректний з правової». За словами М. Томенка, такий крок необгрунтований з правової точки зору, оскільки йдеться по порушення цілої низки норм Конституції.

Заступник Голови Верховної Ради також повідомив, що позиція глави парламенту така: треба переконувати ініціаторів законопроекту взагалі його не розглядати, оскільки він є неправовим документом.

М. Томенко висловив думку, що кандидатури Володимира Огризка та Віктора Короля на посади міністра закордонних справ та Голови СБУ, повторно внесені Президентом до парламенту, знову не мають шансів на проходження. «Досвід показує, що всі серйозні кадрові рішення можуть прийматися лише в разі певних політичних погоджень, — переконаний заступник Голови Верховної Ради. — Це свідчить про те, що необхідно проводити дискусію між Президентом, Головою Верховної Ради і Прем'єром».

Олександра КУЧЕРЯВА.

На знімку (зліва направо): народний депутат Микола Баграєв, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Борис Дейч: «Молодь сьогодні є барометром настроїв, стрілка якого не завжди вказує на ясну політичну погоду»

Щоб як слід відновити сили і налаштуватися на наступний робочий день, увечері я стараюся знайти час для прогулянки пішки. Якось під час однієї з таких прогулянок став мимоволі свідком розмови двох людей похилого віку, котрі йшли попереду. Вони лаяли сучасні звичаї і сучасну молодь. Були в їхніх монологах слова «безвідповідальні», «ледачі», «цинічні». Звучали й дошкульніші характеристики.

Так збіглося, що напередодні я повернувся з Донецька, де зустрічався із студентами Донецького державного університету економіки і торгівлі. Спілкування залишило добре, світле почуття. Слухаючи розмову випадкових перехожих, я відчув, що вони ображають не тільки покоління, з яким ми пов'язуємо сподівання на майбутнє, а й мою віру в молодих людей, повагу до них, батьківську теплоту і бажання допомогти, підтримати. Я не міг не взятися за перо, щоб пояснити тим, хто поділяє скептичний погляд на молодь, помилковість і хибність їхньої думки.

Ректорат згаданого вище університету запросив мене на День кар'єри. Чому саме мене? Багато років тому я вчився в цьому навчальному закладі. У його стінах, як тоді казали, гриз граніт науки й водночас складав іспити, що їх влаштовувало саме життя. Мій шлях удало склався завдяки отриманим в університеті знанням. Я розумів, що мене запросили як гостя, кар'єра котрого певною мірою може бути прикладом для студентів. Але, зі свого боку, я хотів скористатися можливістю й подякувати викладачам на чолі з доктором економічних наук, професором Олександром Шубіним за їх подвижництво, організаторський талант і невтомну працю з копіткого вирощування генерації молодих науковців. Сьогодні в університеті за 11 спеціальностями навчаються 18 тисяч студентів. Ідучи на підприємства, в банки, аграрні фірми, урядові структури, вони несуть із собою кращі традиції своєї альма-матер. Їхній рідний вуз став флагманом вищої освіти не тільки в Донецьку, а й в Україні. Пишаюся тим, що «и я этой силы частица».

Кожне нове покоління використовує на черговому витку розвитку створений раніше фундамент. Такий закон життя. На жаль, нинішній молоді дістався фундамент із неабиякою тріщиною. Вона чула про країну своїх батьків, яка здійснила прорив у космос, освоїла цілинні землі, навчилася повертати сибірські ріки назад. Але дійсність, що оточувала, була інша. Вони бачили заклопотані обличчя батьків, яким не виплачували заробітну плату, мертві заводи та фабрики. У школі постійно відмінялися то один урок, то інший, бо кращі вчителі, щоб вижити, пішли торгувати на ринок.

Дітям довелося на практиці опановувати ази стихійного капіталізму. Одні вийшли на вулиці мити машини, інші стали підробляти у кафе і будинках відпочинку, треті навчилися розвозити піцу або розносити газети. Цивілізований світ уже щосили експлуатував новітні інформаційні технології, а в наших школах комп'ютер усе ще продовжував залишатися дивиною, нечуваною розкішшю. Утім, не в цьому полягала головна проблема. Ми не запропонували молодому поколінню соціальні, політичні, моральні орієнтири. Ми не сказали, в якому напрямі розвивається наша країна, куди йде, яку ідеологію сповідує. Можна сказати, що в певному сенсі молодь шукала свій шлях навпомацки. Саме тому почасти виправдана думка деяких аналітиків стосовно «втраченого покоління».

На щастя, період соціальної апатії тривав недовго. Молодість на те й молодість, щоб знаходити вихід у найкоротші терміни. Тим паче що світ вступив у третє тисячоліття, і життя висунуло нову освітню концепцію, суть якої полягає в необхідності вчитися. Та це й зрозуміло: наука обновляється кожні п'ять років, а в деяких галузях — швидше. XXI століття — століття високих технологій та інформатизації, воно вимагає глибоких і міцних знань. Сьогодні світова наука стоїть на порозі фантастичних проривів у глиб матерії, у найбільших лабораторіях світу створюють принципово інші обчислювальні системи, науковці підійшли до розв'язання нових проблем штучного інтелекту, серйозні зміни з'явилися і в галузі гуманітарних наук. Тож молодим людям є чим зайнятися. Та й багато хто з них, хто вже навчився аналізувати ситуацію, переконалися, в тому, що в суспільстві, державі, на підприємствах, в установах, офісах усіляких компаній потрібні фахівці високого класу.

Я завжди вітаю бажання молодих жити добре, гідно, заможно. Знаю, що молоді потрібно допомогти повірити у власні сили, допомогти в їхньому становленні. Тому Партія регіонів, до якої я належу і яка взяла на себе відповідальність за ситуацію в країні, виходить із того, що в Україні молодіжна політика має стати одним із пріоритетних напрямів діяльності держави, її треба наблизити до європейських стандартів.

Є в нас низка молодіжних проблем, що їх необхідно вирішувати в першочерговому порядку. Ідеться насамперед про освіту, професійну підготовку, працевлаштування і зайнятість молодих людей.

Через це я досить часто дискутую з тими, хто намагається стверджувати, що, мовляв, не та нині молодь. Вважаю, молоде покоління завжди є двигуном суспільного прогресу. А студентство взагалі покликане відігравати найважливішу роль у перетворенні сучасного світу, бо людство сьогодні переживає період, коли накопичено колосальний обсяг знань, які дають змогу перейти до воістину революційних технологічних рішень. Саме молодь сьогодні є двигуном прогресу, барометром настроїв, стрілки якого не завжди вказують на ясну політичну погоду. Однак Партія регіонів, будуючи плани і працюючи над їх виконанням, вдивляється в майбутнє з надією.

Добробут України прямо пов'язаний із тим, наскільки освіченим, відповідальним, прагматичним буде молоде покоління, в чиї руки ми передамо естафету часу. Прикладів з історії з цього приводу більш ніж достатньо.

Пам'ятаєте, ще в шкільні роки ми всі з вами вивчали літопис «Повість временних літ»? У ній є легенда про юних братів на ім'я Кий, Щек, Хорив та їхню сестру Либідь. Це вони заснували Київ у другій половині V століття. Вражає, що за непростих історичних умов ці молоді люди створювали нове місто з юнацьким максималізмом, сміливістю та одержимістю. Їхнє дітище відіграло визначну роль у створенні української державності. Тобто молодість сміливо пішла на те, до чого з надмірною обережністю підходило старше покоління. Ці незашореність, уміння бачити те, що лежить не на поверхні, відважність ми, як і раніше, цінуємо в наших дітях.

Перебуваючи нещодавно в Москві, я зустрічався з ректором Московського державного університету імені М. Ломоносова академіком Віктором Садовничим. Якщо можна так сказати, звірив свої позиції з ученим. Так от, він ще раз підтвердив мої думки про те, як нині багато талановитих молодих людей, яке велике їхнє прагнення до вищої освіти і, врешті-решт, те, що освіта у вищій школі в більшості держав СНД відрізняється від тієї, яку дають у вищих навчальних закладах далекого зарубіжжя. Її рівень у підготовці фахівців незрівнянно вищий. Не випадково випускники наших вузів так затребувані в США та країнах Західної Європи.

Що стосується приєднання до Болонського процесу, то ректор головного вищого навчального закладу Росії говорить з обережністю: приєднуватися треба, але водночас не можна втрачати досягнень, що накопичилися в галузі вітчизняної освіти. Він також подарував мені свою відому монографію, котра так і називається — «Освіта, яку ми можемо втратити». Я рекомендував би її прочитати насамперед неореформаторам, тим, хто спонукуваний гострим бажанням зруйнувати все «до основанья, а затем...». У цій серйозній книжці описано всі плюси і мінуси приєднання до Болонської конвенції. І нам, я вважаю, треба уважно прислухатися до застережень шановного вченого, між іншим, нашого земляка, вихідця з України.

Коли я чую дорікання дорослих з приводу «не такого» зовнішнього вигляду молоді, завжди іронічно посміхаюся. У наш час теж були стиляги, любителі штанів-«дудочок», і це неоднозначно сприймалося старшим поколінням. Кажуть, молодь нині полюбляє «відірватися за повною програмою». У молодості ми також це робили, тільки називали по-іншому. Щоправда, життя тоді було набагато складнішим. Я належу до покоління людей, котрі народилися за три роки до початку Великої Вітчизняної війни і зазнали всіх тягот воєнного часу, труднощів післявоєнного періоду. Нам усім теж дуже хотілося чогось досягти в житті. Був величезний потяг до знань. Не заради красного слівця скажу: всім, чого досяг у житті, я зобов'язаний мамі, в якої нас було троє, але котра нас з дитинства вчила: «Тільки працею і світлою головою можна добитися в житті того, чого ти хочеш». Тому після закінчення школи в 1955 році (перший післявоєнний випускник), я, як і кожен закоханий у море і романтику хлопець, вирішив вступати до Одеського вищого морехідного училища. Правда, незважаючи на те, що і сьогодні я читаю без окулярів, мене не прийняли через зір, а можливо, через сумнозвісну в ті часи «п'яту графу». Капітаном далекого плавання я, на жаль, не став. Потім були робота і три роки служби в армії. У 1969 році закінчив кооперативний технікум у Сімферополі, маючи за плечами виробничий стаж, але при цьому розумів, що ніякого кар'єрного зростання не буде. Треба було вчитися далі.

Так доля привела мене до Донецького інституту радянської торгівлі на торговоекономічний факультет. Сідав за підручники з величезним бажанням. Закінчив інститут у 1974 році. Я вдячний тим викладачам, котрі тоді працювали у вузі: Філіппову, Баширову, Губерній та багатьом іншим. Але якщо говорити за великим рахунком, то вчитися доводилося все життя.

Мені глибоко симпатичні амбіційні, цілеспрямовані молоді люди, котрі думають про свою кар'єру. Звичайно, поняття «кар'єрне зростання» і «кар'єра» завжди потребують конкретизації. Що ми розуміємо під ними? Одні стверджують, що це просто талан, інші — велика праця і велике терпіння в подоланні кар'єрних сходів, треті стверджують, що для одержання бажаної посади треба пройти через терни та випробування. Як людина досвідчена, скажу відверто: для вдалої кар'єри потрібно і перше, і друге, і третє. Але я помітив одну особливість. Результатів, як правило, досягає не той, хто розштовхує інших ліктями, підлабузнюється, поводиться підло та лицемірно, а той, хто цілком віддається роботі.

Нині керівники підприємств, банків, бізнес-структур, компаній почали приділяти увагу професійному і кар'єрному зростанню своїх співробітників, проголосили його справою стратегічної важливості. Однак я зробив би акцент на істотному моменті. Необхідно відрізняти поняття «кар'єризм» і «кар'єра». Кар'єризм — гонитва за особистим успіхом, прагнення до дрібного приватного благополуччя, спричинені корисливими інтересами. А кар'єра — швидке та успішне просування в науковій, суспільній і службовій галузях, що ґрунтується на глибокій професійній основі. Упевнений, нашим молодим сучасникам вистачить знань, щоб розібратися в цих поняттях. Сподіваюся, студентська молодь правильно відреагує на виклики часу, з гідністю і професіоналізмом, енергією молодості прийме естафету в старших поколінь в ім'я майбутньої нашої Батьківщини, в ім'я кращого життя.

Ну а нам, людям досвідченим і зрілим, не можна опускатися до банального бурчання, а потрібно делікатно, обережно і мудро наводити мости між поколіннями. І тоді надійні ці конструкції вбережуть українське суспільство від будь-яких небажаних аварій.

Борис ДЕЙЧ,
народний депутат України, член фракції Партії регіонів у Верховній Раді України.

Шанс для національної єдності

дає стратегія національної безпеки країни. Чи скористаємося ним?

Народна мудрість мало не щодня переконує в істинності давнього прислів'я: «Що було — то загуло». Однак іноді дуже кортить сказати: «Якби...». Саме таке бажання спричинив указ Президента, яким затверджується стратегія національної безпеки України. За ініціативою Комітету з питань національної безпеки і оборони та його голови Анатолія Кінаха в жовтні минулого року у Верховній Раді пройшли відповідні парламентські слухання, на яких проект було схвалено. І якби(!) документ прийняли тоді та ще й узялися за його виконання, то сьогодні могло б не бути багатьох із тих соціально-економічних і політичних негараздів, що переситили суспільство.

Чіткий механізм системної реалізації положень конституційної реформи надав би чудові можливості спокійно, поступово, без жодних суперечок, конфліктів та потрясінь перейти до нового державного устрою — парламентсько-президентської республіки. Стратегія визначає засади зовнішньої та внутрішньої державної Політики в комплексі загальнодержавних та міжнародних актуальних проблем, прогнозує їх розвиток на тривалий період. Беруся стверджувати, що за останній час це єдиний в Україні документ усеохоплюючого масштабу.

Вочевидь, ситуація вимагає якнайшвидшого втілення у життя вимог та положень стратегії. Сьогодні зовнішні та внутрішні загрози настільки непередбачувано змінюють свої вектори, що має бути відповідна гнучка система реагування і надійного захисту національної безпеки.

Ось актуальний приклад. Після виступу Президента Росії Володимира Путіна на Міжнародній конференції з безпеки в Мюнхені є всі підстави говорити про можливі зміни конфігурації світових взаємин. Набуває ознак політико-економічне протистояння між США та РФ. «...Переконаний, ми дійшли того рубежу, коли маємо серйозно замислитися над всією архітектурою глобальної безпеки», — сказав російський президент.

Ми, українці, — також, і насамперед над своїми місцем, роллю в цій новій «архітектурі». Так, Україна не має зовнішніх ворогів, але не має і власної системи національної безпеки як такої. Чи готова держава протистояти небезпечним загрозам, забезпечити непорушність кордонів, протидіяти міжнародному тероризму, працювати на випередження? Чи здатні органи державного управління ефективно функціонувати, борони, Боже, у кризових ситуаціях?

Якби визначені стратегією проблеми забезпечення гідної європейської та євроатлантичної інтеграції України були вчасно й адекватно сприйняті суспільством, вони могли б стати головними чинниками його консолідації і безпеки. А комплекс заходів з інтеграційних процесів мав би захистити ці питання від політичних спекуляцій. Документ пропонує також виважено ставитися до співпраці України з НАТО, Євросоюзом, Російською Федерацією, власне, з усіма стратегічними партнерами, а також із тими країнами, де є наші національні інтереси.

А вони однаково є: на Заході і на Сході, багатому на вуглеводні енергоносії. Давно не секрет: Україна майже на 70 відсотків енергозалежна держава. Отже, її економіка, житлово-комунальний комплекс — також. Насамперед від російських джерел постачання нафти та газу. І будь-який «альтернативний» трубопровід прокладається не за рік-два, і потребує чималих коштів, яких в державі катма.

До того ж додається ще й проблема внутрішньої залежності від іноземного капіталу, впливова частка якого (переважно російського) є майже на всіх українських нафтопереробних заводах, у приватизованих обленерго, на підприємствах металургійної та вугільної промисловості тощо. А на горизонті знову маячить сумнозвісна «Ітера» суто російського походження, яка, наче, може замінити «Росукренерго». Чи стане від того легше?

Полегшення насправді настане, коли активно втілюватимуться в практику положення невід'ємної складової нацбезпеки — стратегія енергетичної безпеки. Під час обговорення проекту якої рік тому голова Комітету Верховної Ради Анатолій Кінах сказав: «Не приділяється належної уваги прискореному розвитку альтернативних та відновлюваних джерел енергопостачання, нетрадиційній енергетиці, хоча Україна має значний потенціал реалізації відповідних проектів. Натомість до цього часу пропозиції стосовно забезпечення вітчизняної економіки енергоресурсами зводяться до нарощування їх видобутку та імпорту. Слід визнати, що це — шлях в нікуди». Сьогодення, на жаль, підтверджує його правоту. І не лише в цьому.

Федерація роботодавців України ініціює нині розгляд на засіданні РНБО питання про збереження та розвиток трудового потенціалу, бо «розмивання» нації по світу, зменшення її, як кажуть, природним шляхом становить серйозну загрозу безпеці держави.

Сьогодні близько 4 мільйонів наших кваліфікованих працівників шукають кращої долі за кордоном. Не дуже приємну інформацію оприлюднив нещодавно і Держкомстат: станом на 1 січня 2007 року чисельність населення України становила 46 мільйонів 646 тисяч осіб, порівняно з даними річної давності — «мінус» майже 300 тисяч. Вочевидь, демографічна ситуація сягнула критичної межі. Розв'язання цих та інших проблем — першочергове загальнодержавне завдання, однак воно неможливе за умов того розвороту, що відбувається на всіх щаблях влади, протистояння.

Швидкоплинні події у країні і світі часто-густо посилюють тенденції до зростання внутрішніх і зовнішніх ризиків та загроз. Суспільству потрібна консолідація. У цьому переконує і досвід багатьох інших країн. Саме завдяки об'єднаним зусиллям вони здолали колись не менш тернисту, ніж наша, частину свого історичного шляху. Основою здавна омріяної української єдності цілком могла б стати практична реалізація всім загалом стратегії національної безпеки. Іншого вибору не дано. Буде шкода, якщо проґавимо і цей чудовий шанс.

Валерій ПЕТРОВ.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 39 (4039)

НБУ дозволив фізичним особам ввозити в Україну і вивозити національну валюту в сумі до 50 тисяч гривень *(Укрінформ)*

Голова Верховного Суду Василь ОНОПЕНКО зустрівся зі співдоповідачками Моніторингового комітету ПАРЄ Ренате Вольвенд і Ханне Северинсен *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

У разі лиха телефонувати 0-77

У Луганську завершуються роботи зі створення інформаційно-диспетчерської служби допомоги населенню. Міська влада сподівається, що такий центр роботи з телефонними сигналами з житлово-комунальних питань скоординує дії аварійних служб при виникненні надзвичайних ситуацій і підвищить ефективність надання послуг населенню. Місцеві жителі у свою чергу очікують, що тепер міська влада швидше реагуватиме на різні ситуації в ЖКГ. Центр починає діяти з цього місяця за принципом «єдиного дзвінка».

Алла АНТІПОВА.

Кизилкум віддає свої багатства

Приємна новина надійшла до ВАТ «Азовмаш». На кар'єрі «Мурунтау» Навоїського гірничо-металургійного комбінату (Узбекистан) вийшов на проектну продуктивність подрібнювально-перевантажувальний комплекс, створений маріупольськими машинобудівниками. Комплекс, який працює у пустелі Кизилкум, було здано в експлуатацію напередодні нового року. А вже за місяць на цьому обладнанні досягли запланованих обсягів розвантаження гірничої маси — 3500 тонн на годину. Оригінальна конструкція захищена чотирма патентами. У планах «Азовмашу» — створення нових, потужніших конвеєрів, які даватимуть змогу виносити руду із кар'єра на відстань, у кілька разів довшу.

За перший місяць року підприємство збільшило обсяг реалізації продукції майже на 24 відсотки. Стабільно працює галузь важкого машинобудування, яка щомісяця забезпечує понад одну тисячу тонн доменного сталеплавильного, кранового обладнання та запчастин до нього.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігові відбувся урочистий пленум, присвячений 20-річчю від дня створення обласної організації ветеранів України.

На знімку: голова обласної організації ветеранів Анатолій Москаленко (праворуч) знайомить голову Чернігівської облдержадміністрації Миколу Лаврика зі стендом, який розповідає про життя ветеранської організації.

Без керівної «верхівки» залишилася полтавська міліція

Після свого призначення начальник УМВС України в **Полтавській області** Михайло Вершняк заявляв, що жодних кадрових «зачисток» не буде. На цьому тлі міліцейські лави буквально шокував перший же кадровий крок генерала: одномоментно без усієї керівної «верхівки» залишилося Полтавське міське управління! Днями Михайло Вершняк пояснив журналістам, що він лише... по-чоловічому побесідував з офіцерами, а ті у відповідь подали рапорти на звільнення. Щоправда, за свідченням генерала, уже через кілька днів до нього почали навідуватися «ходоки», які твердили, що хлопці, мовляв, погарячкували. Але генерал запевнив, що «заднього ходу» не буде і на вакантні посади (в тому числі й начальника міськвідділу) «шукають» нові кандидатури.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Добровольці стали на охорону порядку

Хмельницька область. Мешканці Славути прийшли на допомогу місцевій міліції, створивши громадське формування допомоги правоохоронцям. Серед добровольців — працівники Славутського руберойдового заводу, філії ВАТ «Хмельницькгаз» та місцевого району електромереж. На вулицях містечка стало спокійніше, а у послужному списку формування вже є перші затримання, складені протоколи про порушення громадського спокою.

Ірина КОЗАК.

Відкрито новий дитячий будинок сімейного типу

Вчора десятирічна Марійка Берегова переїхала до нових батьків. Відтепер про неї піклуватимуться Олена та Олексій Ярові — батьки-вихователі нового дитячого будинку сімейного типу, що у Солом'янському районі столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Досі Марійка була найстаршою в родині й тому практично не ходила до школи. Жінку, яка її народила, минулого місяця позбавили батьківських прав. Міцні напої вона любила більше за своїх малюків. Виснажених дітей — двох дівчаток та двох хлопчиків — одразу направили до міської лікарні № 4. У найтяжчому стані, за словами Марії Сокол із районної служби у справах неповнолітніх, був найменший — 11-місячний малюк. Навіть після лікування хлопчик важить шість з половиною кілограмів за норми 11—12. Свого сина у лікарні мати відвідала тільки раз, а потім — зникла.

— Ми з чоловіком вже давно обмірковували цей крок, — розповідає Олена. — Заради цього я покинула роботу, адже тепер всю свою увагу мушу віддавати дітям.

Марійка тепер знову ходитиме до школи. За віком вона мала б піти у п'ятий клас, але доведеться знову йти до третього.

Ярові мають і власну дитину — шестирічного Дмитрика. Він зізнався, що часто заздрив одноліткам, у котрих були брати й сестри. А тепер їх у нього четверо. І на цьому батьки не планують зупинятися.

Такі заклади мають стати альтернативою звичайним інтернатам. Адже найкращі умови для розвитку дитини може забезпечити тільки родина. До речі, в «сімейному» дитбудинку вони житимуть не до 18 років, а доки не закінчать навчання у середній та вищій школі. Зараз малюків підтримують державною соціальною допомогою у розмірі двох прожиткових мінімумів на дітей відповідного віку. А батьки-вихователі отримуватимуть «зарплатню», що становить 35% від цих коштів.

Своє нове життя Марійка, Кирило, Катя та Ілля починають у новій просторій квартирі, що у Солом'янському районі столиці. Про неї подбала районна влада. Тут є три дитячі спальні, ігрова, окремі кімнати для навчання, але головне — тут є людське тепло, якого їм так бракувало.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На знімку Марійка — перша ліворуч.

Міська влада не знає, хто і коли зруйнував пам'ятки Київської фортеці

Хоча один із начальників готовий заявити, що він — Папа Римський

(Початок на 1-й стор.).

— Встановлено, що у 2000 році Печерський райдержадміністрації дозволили розробити проектну документацію для будівництва житлового комплексу за адресою Рибальська, 22, — зазначив він. — На підставі цих дозвільних документів було виконано комплекс будівельних робіт, в тому числі риття котловану та забиття паль під фундамент житлового будинку.

Тоді, за версією В. Головача, і були знесені телеграф та дві прилеглі казарми. На запитання журналістів, чому директор музею забив на сполох тільки через п'ять років після знесення пам'ятки, чиновник відповів: «Я теж можу робити будь-які заяви, приміром, що я Папа Римський. Він повинен навести докази, хоча б принести якісь свідчення».

У свою чергу В'ячеслав Кулініч, директор Київської фортеці запевнив:

— По-перше, я сам бачив будівельні роботи, бо рано-вранці обходив територію. А по-друге, нещодавно ми отримали листа групи мешканців прилеглих будинків до Генеральної прокуратури та прокуратури міста з 70 підписами про те, що тут справді відбулося.

За його словами, жителі відзняли на фотоплівку весь процес руйнування пам'яток, і нині це можна побачити в інтернеті.

Наталія ОВДІЄНКО.

Цьогоріч звалище боєприпасів біля Новобогданівки ліквідують

Таке завдання поставив віце-прем'єр-міністр України Андрій Клюєв, перебуваючи в Мелітопольському районі. Утім ліквідація ракет та артилерійських боєприпасів тут з середини січня стала буденним явищем для військових і не викликає тривоги у населення. Реактивні й артилерійські снаряди сапери підривають під землею в спеціальній споруді, котра гасить ударну хвилю й зводить до мінімуму викиди шкідливих речовин. Щодня знищують 20 тонн боєприпасів, а в березні планують вийти на вдвічі більший обсяг. А з наступного року рекультивовану технічну територію бази мають передати під сільськогосподарське виробництво.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Не зміг стримати сліз полковник-авіатор Вінницького гарнізону, коли міністр оборони Анатолій Гриценко вручив йому ключі від квартири

Цього сім'я офіцера чекала п'ятнадцять років. Щасливими новоселами стала ще 121 родина військовослужбовців гарнізону.

Подільське управління капітального будівництва МО України, яке є замовником будівництва на території шести областей, торік здало 720 квартир, майже половина з них — на Вінниччині. Начальник управління Микола Чорноокий повідомив, що нинішнього року планують здати тисячу квартир.

Фото автора.

Водночас Анатолій Гриценко наголосив, що ситуація зі спорудженням житла для військовиків погіршилася, насамперед через обмеженість і неритмічність фінансування. Вже втрачено два місяці цього року через негаразди з виділенням коштів. За словами міністра, держава вдруге змінює схему фінансування. Спершу планувалося виділяти кошти через Міністерство будівництва й ЖКГ. Але минуло два місяці, і тепер, як кажуть, все повертається на круги своя — гроші знову перерозподіляють між силовими структурами.

Тим часом на входини чекають 38 тисяч військовослужбовців ЗС України. 2005 року житло отримали 6 тисяч військових. Торік для захисників Вітчизни збудовано 4,5 тисячі квартир. Скільки їх зведуть цьогоріч, не може сказати ніхто.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: цієї миті військовики Вінницького гарнізону чекали не один рік.

У подарунок музею — болгарські костюми

Велику колекцію національних болгарських костюмів привезла до Тернополя відома болгарська майстриня Земфіра Щерова. Хоч нині Земфіра живе у Запоріжжі, але свято береже традиції свого народу, зокрема, у вишиванні. Свою колекцію вишивальниця збирається передати етнографічному музеєві у Софії, а кілька народних одяганок отримав Тернопільський обласний краєзнавчий музей. Теплою була зустріч Земфіри з членами болгарського товариства, що діє у Тернополі. Свого часу побратимом обласного центру було болгарське місто Слівен, нині ці зв'язки відновлюються.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ ФОТОФАКТ

У Києві в Міжнародному українському фонді культури відбулася презентація нової поетичної збірки «З двох віків, з двох епох» відомого письменника Бориса Чіпа. На знімку: автор книги Борис Чіп.

Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ).

ПРООН дасть 6 мільйонів на ремонт будинків

Міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус та міжнародний менеджер Програми розвитку ООН в Україні Джейсінг Сах підписали угоду про співпрацю із муніципальною програмою сталого розвитку міст ООН на 2007 рік. Згідно з нею, на ремонт будинків ПРООН виділить обласному центру шість мільйонів гривень. Таку само суму надасть міська рада з бюджету розвитку міста. За словами Віктора Анушкевичуса, за ці кошти відремонтують підвали і дахи багатоповерхівок, а також реконструюють дитсадки та школи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Німці обіцяли допомогти з СОТ і зоною вільної торгівлі

Завершився візит Прем'єр-міністра України Віктора Януковича в Берлін. Німеччина допоможе нам із вступом до СОТ, а в новій угоді між Україною і ЄС буде зафіксовано намір створити зону вільної торгівлі. Такий результат другої за значущістю після США поїздки глави українського уряду на Захід. Єдиним документом, підписаним у рамках візиту українського прем'єра, став Меморандум про наміри співробітництва між Міністерством охорони навколишнього природного середовища України і DeutscheBank AG у питаннях зміни клімату.

Крім зустрічі зі своєю колегою — канцлером ФРН Ангелою Меркель, Віктор Янукович взяв участь у конференції «Україна і Євросоюз: нові підходи», а увечері відбулася ще одна конференція за участю пана Януковича і німецьких політичних та бізнесових кіл. У Німеччині український прем'єр пообіцяв «зберегти незалежність і достоїнство стосовно Росії, не завдаючи їй образ та не торкаючись її інтересів». Він також підкреслив, що з початком головування Німеччини в Європейському союзі Київ очікує «реального прогресу у відносинах з ЄС». Утім, на підсумковій пресконференції Ангела Меркель досить ухильно відповіла на запитання про перспективи членства в ЄС.

Фото Анни СНІГУР-ГРАБОВСЬКОЇ (Укінформ).

З Юлією Тимошенко зустрінуться Чейні та Райс

Глава української опозиції Юлія Тимошенко перебуває з візитом у Вашингтоні. Віце-президент США Річард Чейні та радник президента США з національної безпеки Стівен Хедлі приймуть «помаранчеву леді» в Білому домі. Вона також зустрінеться з держсекретарем США Кондолізою Райс, з якою обговорить проблеми енергетичної безпеки й політичну ситуацію в Україні, а також її прийме колишній держсекретар США Мадлен Олбрайт.

«Я вдячна американському урядові за таку теплу зустріч у США», — сказала Ю. Тимошенко, виступаючи у вашингтонському Центрі стратегічних і міжнародних досліджень, де вона виклала пріоритети своєї партії. Вона покритикувала політику українського уряду, виступивши проти його дій в енергетичній галузі й планів створити єдиний економічний простір між Україною та Росією.

Міністерство закордонних справ України вважає, що США зацікавлені почути позицію лідера БЮТ. «Те, що вона зустрічається на рівні Чейні та Райс, свідчить про те, що США зацікавлені почути різні позиції України. Америка зацікавлена почути позицію Юлії Володимирівни. Це нормальна практика цивілізованих країн», — підкреслив учора в. о. міністра закордонних справ України Володимир Огризко.

Володимир Огризко: «Мене в Москві зустріли добре»

Наступного дня після повернення з Росії і переговорів з приводу Чорноморського флоту виконуючий обов'язки глави МЗС України Володимир Огризко зустрівся з журналістами. Інтерес до брифінгу був великий: саме в цей день Президент удруге вніс у Верховну Раду кандидатуру В. Огризка на посаду міністра закордонних справ.

Насамперед кандидат у міністри представив пріоритетні завдання зовнішньополітичного відомства на нинішній рік. Пріоритет номер один — захист інтересів громадян України за кордоном. Друга висота — вступ до СОТ, що плавно перетікає в третє завдання — євроінтеграцію. Оскільки мету вступу в НАТО з часів Кучми ще ніхто не скасовував, то українські дипломати не мають наміру кидати напризволяще і цю ділянку роботи. МЗС також має намір виявляти ініціативу в регіональній політиці. І, нарешті, останнє шосте завдання стосується української діаспори. Міністерство закордонних справ буде знову піднімати питання перед Кабінетом Міністрів про повернення діаспорської бюджетної програми.

На питання «Голосу України» про те, як його зустрічали в Москві, Володимир Огризко відповів: «Мене, як завжди, зустріли там добре. У нас гарні особисті контакти, а атмосфера була діловою». Однак питання про призначення глави МЗС не обговорювалося, «оскільки російська сторона визнає, що це суверенне право України».

Що стосується безпосередньо переговорів, то говорили російською мовою і здебільшого про Чорноморський флот. В. о. міністра задоволений тим, що йде активний політичний діалог (це була четверта зустріч у рамках спеціальної підкомісії Комісії Ющенко—Путін), і не задоволений динамікою вирішення проблем: «Кількість зустрічей не перейшла в якість і кількість підготовлених документів».

Києву і Москві вдалося погодити текст угоди про механізм проведення інвентаризації майна і земель ЧФРФ, що передбачає кілька етапів. Однак російська сторона вирішила на цьому зупинитися. Доти, поки не буде підписана угода про базові принципи інвентаризації. Про те, що всі базові принципи закладені в трьох документах, якими визначений статус російського флоту в Криму, Росія чути не хоче. У результаті «філософських розмірковувань» — крок уперед, два кроки назад. Зважаючи на все, не змінилася точка зору Москви і про необхідність повернути нам маяки. Зате вдалося прояснити ситуацію з російськими прапорами: де в Криму може бути вивішений триколор, а де орендарі повинні обмежитися скромною табличкою.

До кінця тижня чи на початку наступного в Україну прибуде російська делегація для узгодження проекту Плану дій України і Росії на 2007—2008 роки. Розбіжностей з української і російської сторони щодо проекту плану небагато, тому очікується, що робота над документом буде остаточно завершена протягом 1—2 днів. Коли цей план буде погоджений, тоді стане відома і точна дата зустрічі Ющенка з Путіним.

А ще російські дипломати пообіцяли подумати з приводу народного депутата України Петра Порошенка, в'їзд якому в Росію заборонений без усяких пояснень. Говорили також і про «художества» Лужкова. Головний український дипломат пояснив колегам, що Київ не зацікавлений, щоб окремі російські політичні діячі ставили під сумнів курс двох держав на поглиблення співробітництва і взаєморозуміння.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ СВІТ КОРОТКО

ЄС

Санкції вирішили не скасовувати

Європейський союз має намір зберегти санкції стосовно Білорусії та Узбекистану. Рішення прийнято на засіданні постійних офіційних представників країн-членів ЄС, акредитованих у Брюсселі. Зокрема, в Узбекистан заборонено постачання зброї, а семи високопоставленим членам керівництва країни, внесеним до «чорного списку» ЄС, заборонений в'їзд на територію ЄС. У рамках санкцій проти Республіки Білорусь заморожені рахунки 34 білоруських офіційних осіб, запроваджено також заборону на в'їзд їх на територію країн ЄС.

ЯПОНІЯ

Трейлер наїхав на електричку

На японському острові Хоккайдо внаслідок зіткнення електрички з вантажівкою постраждала 51 особа. Електричка, що складається з одного вагона, врізалася в 11-тонний трейлер на переїзді і зійшла з рейок. Усі постраждалі, включаючи водія трейлера і машиніста, доставлені до лікарні. В електричці перебувало близько 70 пасажирів. Більш як половина з них — школярі, які їхали на випускну церемонію (навчальний рік у Японії закінчується в березні).

ТУРКМЕНИСТАН

Екс-спікера посадять на п'ять років

Колишнього голову парламенту країни Овезгельди Атаєва засуджено до п'яти років тюремного ув'язнення. Верховний суд Туркменистану дав такий термін чиновникові за обвинуваченням у доведенні до самогубства дівчини свого сина, яка так і не стала його невісткою. Процес відбувався за зачиненими дверима, тому відомо про нього дуже мало. Атаєв нібито довів дівчину до суїциду через ворожнечу між їхніми племенами.

ІРАН

Знищено 17 бойовиків

У збройних сутичках між бойовиками і армійськими підрозділами знищено 17 бойовиків, загинуло четверо іранських військовослужбовців. Одна із сутичок сталася в провінції Західний Азербайджан. За словами представника командування Корпусу стражів ісламської революції полковника Джаліла Бабазаде, знищені бойовики проникли на територію Ірану з диверсійними цілями. Ще одна сутичка сталася в прикордонній зоні між Іраном і Туреччиною. У перестрілці загинули четверо іранських військовослужбовців.

ІТАЛІЯ

Прокинувся острів-вулкан

Третій день триває виверження вулкана Стромболі. Жителі попереджені про посилену діяльність вулкана через спеціальні сирени, встановлені на узбережжі. З кратера вулкана виливаються два потоки лави, один із яких уже досяг моря. Поки що ситуація перебуває під контролем. Острів-вулкан Стромболі розташований у Тірренському морі на півночі від Сицилії і належить до групи Липарських островів. Він вважається улюбленим місцем туристів.

Про дві моделі реалізації газового питання...

...Писала німецька преса під час візиту українського глави уряду до цієї країни

■ ТЕМА

«Франкфуртер альгемайне цайтунг» щодо використання нашої ГТС пише: у неї за три наступні роки потрібно інвестувати 10 млрд. євро, тож без іноземної допомоги не обійтися. Але в українському уряді начебто обговорюють дві несхожі моделі реалізації цієї ідеї: одна орієнтована на російські ресурси, друга передбачає участь Заходу в тристоронньому консорціумі. І хоч Янукович запросив узяти в ньому участь представників німецької економіки разом з Росією, автор не вірить у його щирість...

Теж не вірила б, якби читала українські газети та стежила за перебігом подій в уряді й парламенті щодо використання ГТС: враження, ніби боремося кожен проти кожного. А напередодні візиту прем'єра до Берліна Президент України в інтерв'ю газеті «Financial Times Deutschland» заявив, що «він як голова держави, згідно з Конституцією, керує зовнішньою політикою України». На переконання Ющенка, Янукович «не має права самостійно формулювати позиції у міжнародних відносинах». Саме було на часі! Навіщо ж собі завдаємо шкоди та ще й дивуємося, чому навколишній світ скептично ставиться до наших намагань у нього інтегруватися?

І все-таки, які результати візиту глави Кабміну до Берліна? Як і слід було очікувати, канцлер Ангела Меркель «подала ситуацію такою, як вона є: Євросоюз сам перебуває у стадії «перетравлення» розширення, тож йому належить забезпечити власну дієздатність. А Україна має й надалі забезпечувати стабільну політичну ситуацію і продовжувати курс реформ». Одне слово, треба самовдосконалюватися, ставати членами СОТ, добиватися створення зони вільної торгівлі з ЄС, що в принципі як правильно, так і всім відомо.

Можливо, не дуже великі подвижки, але вони є, в енергетичній галузі. Наміри про співробітництво заявлені досить серйозні: спільне розв'язання питань надійності енергопостачання. В тому числі й шляхом створення ефективної системи енергетичної безпеки, що буде обговорюватися конкретніше під час візиту до Києва німецьких міністрів економіки та енергетики. Бізнес і економічна вигода, на щастя, не залежать від того, чи знається прем'єр на граматичних правилах. Хоч це йому не завадило б...

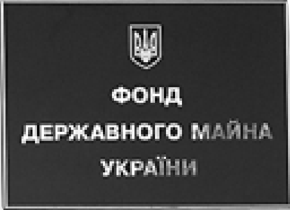

Валентина ПИСАНСЬКА.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 39 (4039)

Українська делегація 7—9 березня візьме участь у Стенфордському глобальному технологічному симпозіумі *(Укрінформ)*

Робоча група Держмайна України розпочала перевірку виконання договору купівлі-продажу Чорноморського суднобудівного заводу *(Укрінформ)*

Європарламентарії хочуть почути «звичайних людей»

Делегація Комітету із парламентського співробітництва між Україною та Європейським союзом у середу відвідала Донецьк. На орендному підприємстві «Шахта імені Засядька» парламентарії ознайомилися із роботою когенераційної електростанції, яка працює на шахтному метані. Вугільне підприємство реалізує найбільший в Європі проект дегазації та утилізації шахтного метану, підкреслив народний депутат України Юхим Звягільський. Іноземних парламентаріїв цікавили питання підвищення безпеки праці гірників, зменшення впливу на навколишнє середовище, а також перспективи торгівлі квотами на викиди парникових газів у рамках Кіотського протоколу. Реалізація метанового проекту на шахті імені Засядька має завершитися у 2012 році. До того часу вугільники забиратимуть із надр та використовуватимуть 280—300 мільйонів кубометрів газу на рік.

«Ми побачили колосальність та велич природних і людських ресурсів регіону і країни, — зазначив співголова Комітету із парламентського співробітництва між Україною та ЄС Адріан Северин. — Однак, з другого боку, ресурси, які ви маєте, не можуть бути використані повністю без інтеграції у велику родину — я маю на увазі родину Євросоюзу». За словами співголови комітету, європарламентарії прагнуть зрозуміти ставлення до інтеграції не лише уряду чи регіональної влади, а й звичайних українців. Це одна із причин приїзду до регіону. Як відомо, в Донецькій області чимало людей, які насторожено ставляться до зближення з Європою. Під час зустрічі із керівництвом Донецької, Луганської та Запорізької областей іноземні гості переконували у перевагах євроінтеграції.

На думку віце-прем'єр-міністра України Володимира Рибака, нова якість відносин повинна бути відображена в новому базовому договорі між Україною та ЄС. Цей документ передбачатиме створення поглибленої зони вільної торгівлі, яка має поширюватися і на сектор послуг та рух капіталу та посилить співробітництво в ключових секторах: енергетиці, транспорті, телекомунікаціях. Особливу увагу, на думку уряду, варто приділити транскордонному та міжрегіональному співробітництву.

Ліна КУЩ.

■ ПАРАДОКС

Профілактика галюцинацій

Нині Служба безпеки України проводить юридичну оцінку висловлювань московського мера Юрія Лужкова, які він дозволив собі під час недавнього відкриття «Дому Москви» у Севастополі. Як запевнила на брифінгу речниця СБУ Марина Остапенко, за результатами цієї оцінки буде ухвалено рішення або про проведення профілактичної бесіди з російською стороною, або про притягнення Лужкова до адміністративної відповідальності — аж до недопущення його в Україну далі прикордонного «стовпа».

Поки що «виховну» — попереджувальну — роботу працівники Служби провели з представниками культурного центру (принаймні саме таке призначення начебто має «Дім Москви»): їм популярно роз'яснили положення Закону «Про правовий статус іноземців» та вказали на необхідність беззаперечного дотримання чинного законодавства України під час «культурної» діяльності. Одне слово, іноземне представництво не повинно жити в «чужому монастирі» за своїм «статутом»: якщо його використовуватимуть як інструмент втручання у наші внутрішні справи та для дестабілізації ситуації в Севастополі, центру доведеться нести московську культуру в маси десь по рідних «келіях» Нечорнозем'я.

Щоправда, дуже сумнівно, щоб «профілактика» прочистила мізки хронічних базік. «Виховної години» тут вочевидь замало, хоч Марина Остапенко на брифінгу й не погодилася з такою думкою: «Якщо ви вважаєте, що бесіди не дають результатів, то ви помиляєтесь». Дуже раді були б помилитись, але останні «привіти» від мера доводять, що «антиукраїнський» язик у нього довший, ніж козирок його кепки.

Прес-служба МЗС України не могла належно не оцінити виступ Лужкова про закономірність російської опіки «особливого для них міста», зокрема такий пасаж: «... відірвали Севастополь від Росії, відірвали Крим від Росії. Незаслужені процеси, процеси, які в історії й у нашому народі залишили глибоку рану, що не гоїться в серцях російських людей дотепер». У поширеному коментарі з цього приводу наше зовнішньополітичне відомство цілком справедливо наголосило на неприпустимості навіть словесних зазіхань на територіальну цілісність України. Однак цей «профілактичний» коментар викликав не просто гнівну, а по-справжньому хамську за тоном заяву прес-служби мера та уряду Москви. Звинувативши українське МЗС у галюцинаціях та надмірній фантазії: мовляв, Юрій Лужков нічого прикрого для «братського народу» у Севастополі не казав, а лише висловив жаль, що «Крим, який залишився з огляду на національний склад «російською землею», виявився у складі України» (як бачимо, нічого прикрого. — Л. К.), її автори посилили «дружелюбність» свого мера фразою: «Болісність, з якою реагує МЗС України, свідчить тільки про те, що всім очевидна історична несправедливість, яка сталася внаслідок розвалу СРСР у цій частині». Хто після цього страждає на галюцинації, підкаже «болісність», з якою відреагували чиновники московської мерії на, з'ясовується, «антиросійську риторику» прес-служби МЗС. Так, наче не вони «висловлюють жаль» за Кримом, а ми — за Кубанню. А здавалося б, голова дається не тільки для того, щоб носити картуза...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Що маємо — не бережемо, а втративши — плачемо

■ ЕНЕРГЕТИКА

Цю народну мудрість у спеціальному зверненні до журналістського корпусу, публічних політиків та менеджерів системи держуправління нагадує кандидат технічних наук, лауреат Держпремії України в галузі науки і техніки і премії академіка В. Вернадського, голова правління Міжнародного центру «Енергетика та інформатика — XXI століття» Володимир Цендровський.

Стурбованість ученого викликає, як він пише, нездорова традиція супроводжувати кожну виборчу кампанію чи то чергову ротацію керівництва «Енергоатому» сплеском ажіотажного інтересу і «уваги» до атомних об'єктів України в контексті породжуваних ними погроз, корупції та безгосподарності, що процвітають навколо них. Бажання зробити роботу атомних станцій прозорою і ефективнішою зрозуміле, однак при цьому різні коментатори затято не бажають бачити разючі зміни у критеріях оцінки стану справ в атомній енергетиці. Тому енергетичному виклику сьогодні протиставляють чітке усвідомлення того, що майбутнє залежить від випереджального внеску атомної, вітрової та інших поновлюваних джерел виробництва енергії. У нашому випадку — йдеться про системоутворюючу галузь, котра, як давній донор економіки і гарант енергетичної безпеки держави, за непростих умов двох останніх десятиліть зуміла наростити свою потужність і вийти на нову якість безпечної експлуатації. Варто, либонь, нагадати

про введення до ладу нових енергоблоків на Запорізькій, Хмельницькій, Рівненській АЕС, сховища ядерного палива на ЗАЕС. І про очевидний прогрес в інтенсифікації виробництва і підвищенні встановленої потужності блоків. Сьогодні галузь виробляє половину всієї електроенергії країни, яку вона віддає за ціною майже в 2,5 рази меншою, ніж у тепловій генерації. Другий бік медалі — багатомільярдні щорічні відрахування до держбюджету у вигляді податків.

Тим часом перспективи розвитку галузі ускладнюють недостатня концентрація промислового і будівельного комплексів, процес старіння кадрів, необгрунтоване закриття значимої для суспільства інформації, різке подорожчання енергоносіїв на світовому урановому ринку за жалюгідного стану власної сировинної бази, корупція серед чиновництва, безсистемність держуправління та ін. На жаль, під впливом сформованих стереотипів, політичних сварок такий підхід підміняється публічним представленням неповних, необ'єктивних, помилкових або однобічних, а найчастіше — вочевидь замовлених матеріалів. Жодними спонукальними мотивами, у тому числі «на благо», не можна виправдати тиражування одкровень про те, що інспекція з ядерної безпеки покривала колишніх менеджерів НАЕК «Енергоатом» у їх цілеспрямованому ігноруванні необхідної заміни обладнання чи виконання певних заходів для підвищення безпеки.

Досвід людства вчить, що саме невинні, на перший погляд, неточності, як правило, і гублять будь-яке корисне починання. І Володимир Цендровський має рацію: у публічному розгляді проблем мирного атома практика використання сумнівних вихідних даних по суті стала нормою. Від себе додам: і політикою. Адже, як зазначає вчений, обстановка тривоги і небезпеки в суспільстві найчастіше служить інформаційним тлом лобіювання сумнівних проектів.

Наталія ШЕЛЮГ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Хто винен і що треба робити у сфері підвищення тарифів на ЖКП?

Такою була тема прес-конференції голови підкомітету з питань ЖКГ Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства, народного депутата України Олексія Кучеренка. Він підкреслив, що тарифну кризу неможливо вирішити лише ухваленням якогось одного «проривного» закону, а розрізнені законодавчі акти, що їх пропонують різні політичні сили, тільки погіршують та ускладнюють ситуацію.

Олексій Кучеренко ознайомив журналістів з новою концепцією ціноутворення у сфері комунальних послуг, спрямованою на зниження соціальної напруги в суспільстві, пов'язаної з неефективною системою утворення тарифів.

На прес-конференції також ішлося про порушення Кабінетом Міністрів України Постанови Верховної Ради України «Про недопущення підвищення тарифів на електроенергію та цін на газ для населення», якою заборонялося підвищувати впродовж 2006 року відпускні ціни на природний газ для населення та підприємств комунальної теплоенергетики. Це призвело до того, що майже всі тарифи на ЖКП опинилися поза правовим полем.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Ринок рухають великі гроші... і нові ідеї

Останнього дня лютого індекс фондової біржі ПФТС знизився ще на 5,44 відсотка — до 719,93 пункта

Отже, за останні два дні основний індикатор фондового ринку втратив 7,63 відсотка, однак його зростання від початку року (44,32 відсотка) лишається чи не найбільшим у світі. Але спочатку про те, які акції втратили в індексному кошику 28 лютого. Акції гравців так званого першого ешелону, капіталізація активів яких перевищує 100 мільйонів доларів, — Нижньодніпровського трубопрокатного заводу, Сумського НВО імені Фрунзе, «Укртелекому», «Дніпроенерго», «Центренерго», «Райфайзен Банк Аваль» та ін. Сьогодні мало хто сумнівається в тому, що наш фондовий ринок рухають дуже великі гроші, які власне й посприяли у лютому свого роду перегріву ринку, адже саме цього місяця індекс акцій фондової біржі ПФТС зріс на 23,39 відсотка на противагу куцій динаміці російського фондового ринку. За таких умов, як зазначає начальник аналітичного відділу інвестиційної компанії «Український фондовий центр» Віталій Шушковський, навіть пір'їнка може зламати спину верблюда. А нею, на його погляд, виявилася «загальна нервозність на ринках, що розвиваються, особливо в Південно-Східній Азії, зумовлена побоюваннями інвесторів, які вкладали кошти у В'єтнам і Китай, щоб рух спекулятивного капіталу буде обмежений». Віталій Шушковський ділиться важливим спостереженням: нинішня ситуація нагадує початок минулого і позаминулого років, тоді також розігрівали ринок на купівлі недооцінених акцій, після чого відбувалася корекція. Однак тепер проявляється цікавість до нових ідей, орієнтованих на більш віддалену перспективу, про що свідчить купівля акцій трубників або енергокомпаній. Це означає прихід у лютому більш консервативних гравців з великими грішми. Схоже на те, що експерт не помиляється, з огляду на очікувані вступ України до СОТ і черговий сплеск приватизації. А поки що Віталій Шушковський упевнений, що найближчим часом ринок буде рухатися у руслі ринків, які розвиваються, під впливом суперечливих даних про економічний розвиток у США, березневих розпродажів наприкінці фінансового року тощо. Хоч якою глибокою виявиться нинішня корекція, а інвестори, на його думку, повернуться на українські досить швидко.

Сергій МИКОЛАЄВ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

НЕ ВТОПІТЬ БУРАТІНО, або АВТОГОНКИ ПО ЗАСНІЖЕНОМУ КРИМУ

Минулими вихідними кримський півострів Тарханкут здавався, скоріше, Заполяр'ям: снігова завірюха, мороз більш як 10 градусів! На телефонні запитання знайомих, які купальники в моді цього сезону, відповідали: «Пухові!»

І ось за таких умов кілька десятків відчайдухів проводили перший в Україні Міжнародний трофі-рейд «Дембельський альбом» під патронатом Державного акціонерного товариства «Чорноморнафтагаз».

Трофі-рейд — це гонки поза шляхами.

Придумав нинішні змагання Олексій Науменко **(на знімку вгорі).** В його багажі — гонки Мурманськ—Владивосток, Ладозьке озеро. Навіть відео звідти — забирає подих! Тепер подібне Олексій організував і в нас. Щоправда, розраховували на +18... Але погода тільки додала адреналіну! Формат змагань визначили як «Гарматне ядро».

Спочатку маршрут мав 150 контрольних точок. Врахувавши досвід і психологію учасників, оснащення позашляховиків, залишили 36. До речі, точки з номером 13 не було. Загальна довжина маршруту першого дня — 218 кілометрів. Контрольний час — 10 годин.

Штурман екіпажу, використовуючи GPS-навігатор (через супутниковий зв'язок), мав вибрати оптимальний маршрут. Чорні ящики фіксували присутність на контрольних точках. Справа водіїв — не тільки пройти маршрут найкоротшим шляхом, а й провести авто через цікаві місця. Так, найвидовищнішим виявилося проходження балки із водою, багном і шаром криги. Навіть за наявності обов'язкових елементів (грязьової гуми, лебідки, тросу, сендтреків — спеціальних металевих підставок під колеса для подолання бродів) це було складно... Забракло досвіду: сендтреками ніхто не скористався. Натомість лунало смішне для стороннього вуха: «Не втопіть Буратіно!». Це — така дровиняка, яку підкладають під колеса. До того ж за двома першопрохідцями інші намагалися проїхати цією самою розбитою колією. Звісно, нічого не вийшло! До речі, журналістам «Чорноморнафтагаз» запропонував побачити гонки з вертольота. Що й казати: засніжений Крим, яким снують зайці і джипи, — це красиво!

Підбиваємо підсумки першого дня: декілька спалених лебідок, «Ніссан» пробив двоє коліс, в «УАЗа» замерзла солярка, а «Тойота» (якій пророкували перше місце) розбила «лоба» на льоду і зійшла з гонки. Першими серед авто за 9 годин 28 хвилин прийшли Володимир Шведун, Сергей Откидач (Севастополь, «Нива»). Серед квадроциклів — за 9 годин 4 хвилини прийшов Богдан Новицький (Київ).

Другий день змагань. Спецділянка: п'ять кілометрів піщаного пляжу на Беляуській косі (район озера Донузлав). Все відбувалося досить стрімко (від 5 до 20 хвилин). Роздільний старт, час фіксує секундомір. Перші серед автівок — Дмитро Ротарь, Денис Мазуренко (Одеса, «Тойота»). Серед квадроциклів — Сергій Осадчий (Київ).

Загалом у змаганнях брали участь 30 позашляховиків і 5 квадроциклів із Молдови, Росії, України.

А серед інформаційних спонсорів красувався «Голос України».

Анастасія СИРОТКІНА.
Крим.

Фото автора.

Дешевий хліб — палиця з двома кінцями: людям добре, а галузь не розвивається

Майже 180 тонн продукції випускають у середньому за добу 12 базових хлібозаводів та 126 міні-пекарень Полтавщини. Це цілком задовольняє потреби населення області. Стабільною є й ціна, однак хлібопекарі дедалі частіше нарікають на скруту.

— Ціни на зерно й борошно зростають, а житнього борошна в Україні майже немає й коштує воно практично на рівні з борошном вищого ґатунку, — зазначає генеральний директор асоціації «Полтавахліб», голова правління ВАТ «Хорольська мехпекарня» Іван Бондаренко. — «Підскочили» й інші чинники собівартості продукції, а тому хлібозаводи області сьогодні практично не мають обігових коштів. Тому фактично не здійснюють технічного переоснащення підприємств. Велика також плинність кадрів.

Отож, на думку працівників галузі, дешевий хліб — це як палиця з двома кінцями: для людей добре, а хлібозаводи втрачають можливість розвиватися. Чи є вихід із ситуації? Голова облдержадміністрації Валерій Асадчев вважає, що є. На його думку, проблему технічного переоснащення підприємств можна розв'язати лише за рахунок залучення інвестицій. А от щодо підготовки фахівців для галузі, то її керівники мають спільно попрацювати з профтехучилищами, які сьогодні практично не мають стовідсоткового набору учнів. Тож можна було б створити спеціалізовані групи, котрі використовували б матеріально-технічну базу хлібозаводів. Нарікають і ще на одну проблему — «прикордонне піратство». Наприклад, Новосанжарський та Кобеляцький райони, що межують з Дніпропетровщиною, «окуповують» потужні підприємства з тамтешнього обласного центру, в Чутове і навіть Полтаву дісталися харків'яни... Звісно, конкуренція — це добре. Однак, як засвідчують у обласному управлінні захисту прав споживачів, саме ця продукція часто-густо буває неякісною.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

■ СПОРТ

Можлива ротація

Футбол. Президент ФІФА Йозеф Блаттер заявив, що чемпіонат світу 2018 року не обов'язково пройде в Європі: «Якщо виконком ФІФА прийме рішення про продовження ротації континентів, то світову першість 2018 року потрібно буде проводити в Північній Америці. А там є тільки три кандидати: США, Канада і Мексика». Нагадаємо, що, крім США та Англії, про бажання прийняти чемпіонат світу оголосили Китай і Австралія.

Зідан і Роналдо запрошують

На адресу президента ФК «Динамо» (Київ) Ігоря Суркіса надійшов лист. У ньому, зокрема, сказано: «Як посли Доброї волі Програми з розвитку ООН футболісти Роналдо і Зінедін Зідан запрошують своїх друзів-футболістів, котрі виступають у європейських чемпіонатах, узяти участь у традиційному матчі, спрямованому на боротьбу з бідністю. Як і в минулих трьох «Матчах проти бідності», що пройшли в Базелі, Мадриді та Дюссельдорфі, Роналдо і Зідан зіграють як капітани двох команд футбольних зірок. Стати його учасниками запрошено гравців київського «Динамо» Карлоса Корреа, Сергія Реброва, Діого Рінкона і Родріго».

Матч відбудеться 19 березня на стадіоні «Велодром» у Марселі.

День відчинених дверей

А вчора динамівці, котрі готуються до недільного матчу чемпіонату України проти запорізького «Металурга» (початок о 18.00 на стадіоні імені Валерія Лобановського), на своїй базі в Кончі-Заспі спілкувалися з представниками ЗМІ та вболівальниками. У програмі «Дня відчинених дверей» були прес-конференція тренера команди Анатолія Дем'яненка, спілкування з футболістами (інтерв'ю, фото- і відеозйомки) і перегляд тренування.

За «Кубок Львова»

Хокей. Завершився турнір «Кубок Львова—2007», участь в якому брали дві місцеві команди — «Беркут» і ХК «Львів», а також «Київські лиси», «Сіріус» (Київ), «Дніпро—Метеор» (Дніпропетровськ), «Патріот» (Вінниця).

У фіналі «Беркут» переміг дніпропетровців (2:0) і отримав красень кубок. До речі, це вже другий успіх беркутівців нинішньої зими. Нещодавно команда стала першою в чемпіонаті любительської хокейної ліги західних областей України. На тих змаганнях суперечку вели дев'ять команд із Луцька, Львова та Івано-Франківської області.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЕКТИ

«Чорногора» стане суперником «Буковелю»?

На прикарпатському горизонті замаячив новий гірськолижний курорт. Депутати Івано-Франківської обласної ради на своїй сесії погодилися віддати товариству з обмеженою відповідальністю «Чорногора» 200 гектарів карпатського лісу під зведення туристично-відпочинкового комплексу з гірськолижними підйомниками, спусками та лижними трасами. Це рішення голова Верховинської районної ради Ярослав Кікінчук назвав епохальним, яке на 50, а то й на 100 років вирішить подальшу долю горян.

Новий курорт постане на землях Красницького, Верхньоясенівського та Довгопільського лісництв районного лісгоспу поблизу невеличкого села Бистрець Верховинського району. Лише за землевтрати і лісовтрати під час будівництва туркомплексу ТзОВ «Чорногора» дасть у бюджет району біля 19 млн. грн. — сума для цього регіону фантастична. А вже протягом першого року в реалізацію проекту планується інвестувати 50 млн. доларів.

Як повідомив голова Верховинської райдержадміністрації депутат обласної ради Ігор Шумега, інвестор з'явився на теренах району ще у травні 2005 року. Влада запропонувала для втілення його задуму найвіддаленіше гірське село. «Добро» на проект дали сільська і районна ради, відповідні служби, а також спеціально створена комісія з депутатів обласної ради. І все ж рішення далося депутатам нелегко. По суті, справу вирішив один голос.

Головні аргументи противників передачі землі ТзОВ «Чорногора» були такі: дана земельна ділянка входить до складу Карпатського національного природного парку, а отже, вилученню не підлягає. В гори впускають інвестора з офшорним капіталом. Бізнес-проект буцімто не розглядала депутатська комісія з інвестицій. Спорудження витягів загрожує знищенням цінних лісових масивів. Натомість прихильники інвестиційного проекту стверджували, що ділянка, про яку йдеться, знаходиться у розпорядженні райагролісу, а не парку, і перераховували блага, які принесе гуцулам прихід потужного інвестора — нові робочі місця, дороги, комунікації, електромережі, зростання ціни на гірську землю, наповнення місцевого бюджету і, відповідно, підвищення рівня життя горян.

Гаряче на підтримку цього проекту виступив депутат обласної ради голова облдержадміністрації Роман Ткач. За словами Романа Володимировича, після того, як обласна рада ухвалить рішення «Про затвердження висновку щодо погодження матеріалів місць розташування об'єктів ТзОВ «Чорногора», а голова облдержадміністрації видасть відповідне розпорядження, всі ці документи ще розглядатимуть у Кабінеті Міністрів. Запал захисників природи Роман Володимирович остудив заявкою, що з 200 га виділених лісів вирубають під витяги максимум 10 га. А депутатів, які, можливо, переживають, чи не ускладнить поява «Чорногори» життя гірськолижному курорту «Буковель», який нині у краї є монополістом на ринку турпослуг, заспокоїв, що «новий проект не є альтернативою «Буковелю». І навів аргументи — у «Буковелі» 50 км лижних трас, а у «Чорногорі» буде лише 10 км, та й акцент у новому проекті робиться на екологічний та піший туризм, адже недалеко від туркомплексу знаходяться гори Піп Іван і Говерла. До того ж, сказав голова, фахівці твердять, що Карпати можуть витримати 5—6 таких комплексів, як «Буковель». А «Чорногора» — це другий після «Буковеля» інвестиційний проект, який прийшов у гори.

Втім, як би не запевняв голова облдержадміністрації, що «Буковелю» нема чого хвилюватися, всім зрозуміло, що його монополія на ринку турпослуг Прикарпаття з появою «Чорногори» може дати тріщину. Кого найбільше це мало б радувати, то, мабуть, звичайного споживача. Адже конкуренція йому на руку. Нині склянка чаю у «Буковелі» коштує 12 гривень. Можливо, з появою «Чорногори» вона подешевшає?

Дарина НАЗАРЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віце-прем'єр-міністр України Віктор СЛАУТА прогнозує сприятливі погодні умови для озимини в березні цього року *(Укрінформ)*

Доля одеської землі

■ УЧОРА І СЬОГОДНІ

Коли 1912 року міський голова Одеси Микола Моїсеєв написав заяву в міську думу про звільнення його з посади, абсолютно всі депутати звернулися до нього з проханням узяти назад свою відмову. Міська дума головним аргументом свого прохання до «господаря» Одеси висунула необхідність продовження ним активної політики із збільшення могутності міста, з розширення його кордонів.

У 1912 році Одеса бурхливо розвивалася, історія зберегла безліч прикладів того. Одним із питань, які найчастіше розглядали на засіданнях думи, як і сьогодні — 2007 року — було земельне.

Так, 16 квітня 1912 року міська дума в складі 46 гласних (так називалися тоді депутати) розглядала питання про придбання в міську власність від спадкоємців Вагнера ділянки землі в районі 7-ї станції Великого Фонтана для спорудження станційного павільйону. На купівлю ділянки землі з міського бюджету було виділено значні кошти.

А 27 квітня міська дума в складі 57 гласних розглянула питання про придбання в міську власність смуги землі з приватних володінь для прокладання шляхів електричного трамвая в кінцевій частині лінії «Аркадія», біля берега моря. Сьогодні — це маршрут 5-го трамвая.

За результатами нагляду за дотриманням законодавства в сфері земельних ресурсів у 2006 році порушено 16 кримінальних справ, 240 посадових осіб притягнуто до різних видів відповідальності, відшкодовано півтора мільйона гривень

У міському бюджеті 1912 року в графі «Прибуток» немає рядка про надходження коштів від продажу міської землі. До речі, про бюджет. У 1912 році щокварталу міська дума публікувала «Обороти сум міської каси». На 1 січня 1912 року в касі Одеси було готівкою 98 тисяч 837 карбованців 2 копійки, на поточних рахунках у банках — 95 тисяч 326 карбованців 21 копійка, на спеціальних рахунках і вкладах — 400 тисяч карбованців.

Настали інші часи, прийшли інші депутати, та й дума стала зовсім інша. Від продажу землі несільськогосподарського призначення нинішнього року передбачається залучити в бюджет Одеси 260 мільйонів гривень. Ці кошти увійдуть у бюджет розвитку, який, по суті, має забезпечити якщо не латання дірок, то хоча б пристойне існування і розвиток міської інфраструктури.

Земля, яка пустує, не працює, не приносить прибутку, має працювати і приносити доходи. Це — аксіома ринкової економіки. Тільки якось сумно стає від думки, що те багатство, яке створювалося міською думою в 1912 році, у 2007-му депутатами міської ради продається. Від якої спадщини відмовляємося? Яку спадщину продаємо? Кому, врешті, продаємо?

Сім років, під час яких на чолі Одеси стояв Руслан Боделан і його команда, можна порівняти хіба що з чітко спланованою операцією із знищення Одеси. Землю роздавали наліво і направо, київським чиновникам і жителям іноземних держав, працівникам правоохоронних органів і придворним журналістам, розпальцьованим бандюкам і депутатам. Землю не продавали, а роздавали безплатно.

2 лютого перший заступник прокурора Одеської області Михайло Чорний повідомив, що прокуратура Одеської області порушила кримінальну справу про визнання недійсними інвестиційного договору і договорів купівлі-продажу гектара землі в санаторії імені Горького. Прокуратура Одеської області поінформувала, що за результатами нагляду за дотриманням законодавства в сфері земельних ресурсів у 2006 році порушено 16 кримінальних справ, 240 посадових осіб притягнуто до різних видів відповідальності, відшкодовано півтора мільйона гривень.

Шлагбаум на знищення санаторію імені Горького відкрили депутати міської ради, котрі 28 січня 2005 року рішенням №363 змінили цільове призначення і затвердили проект землеустрою з відведення земельних ділянок і передавання в приватну власність громадян. Унаслідок такого рішення на території санаторію Горького 35 земельних ділянок було передано в приватну власність.

Територію, яку раніше займав протитуберкульозний санаторій «Біла квітка» на вулиці Вавилова, 5, рішенням міської ради від 3 березня 2006 року було передано для будівництва на цій ділянці котеджного житлового комплексу. На підході — землі санаторію «Чорне море», власник якого — Федерація профспілок України — починає готувати до продажу.

— Характерна риса нинішньої земельної політики міської ради — прозорість і відкритість у своїх діях. Конкурс серед депутатів на право працювати в постійній комісії із землеустрою і земельних правових відносин був величезний, — розповідає секретар цієї комісії депутат Олександр Кисіль. —Сьогодні в ній 15 осіб, а очолює її депутат восьми скликань Микола Боровський, якого називають «совістю міської ради». У комісії працюють представники усіх фракцій міської ради. Пріоритети нашої постійної комісії — завершення інвентаризації земель Одеси, на цю мету заплановано в бюджеті 4 мільйони гривень, продовження роботи над розробкою нового генерального плану міста. Одеса розташована на 16 тисячах гектарів. Для мільйонного міста — це, по суті, «земельна комунальна квартира», де всім тісно. Розширюватися у міста вже немає можливостей. Тому що в приміських районах відбулося розпаювання земель. Тому так дбайливо наша постійна комісія ставиться до кожного квадратного метра землі.

Земельні аукціони сьогодні проводять не заради звіту. За кожен земельний лот йде боротьба серед покупців. Приміром, за ділянку на вулиці Космонавтів під час торгів було зроблено 75 кроків. Це — фантастичний результат.

Продавати чи ні міську землю? Питання аж ніяк не риторичне. Найтяжчі економічні реалії сьогоднішнього дня просто змушують шукати нетрадиційні альтернативні джерела наповнення міського бюджету. Земельні аукціони — одне з таких джерел. І торг тут, як кажуть, доречний.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»)

СПОЖИВЧИЙ КОШИК * СПОЖИВЧИЙ КОШИК * СПОЖИВЧИЙ КОШИК * СПОЖИВЧИЙ КОШИК

Піст регулює ціни

З початком Великого посту та «візиту» нинішніх морозів м'ясо-молочні павільйони багатьох міст України геть обезлюдніли — покупців у них, як подорожніх в африканській пустелі. Відповідно і знизилися ціни на цю продукцію, передають наші власкори Владислав ЖМУРКОВ, Віктор СКРИПНИК, Олена ІВАШКО та Микола ЯКИМЕНКО.

■ **Суми**

Місцеві «скоромні» продавці на цей купівельний нокдаун відреагували миттєво: ціни на відповідну продукцію, чи не найвищу в Україні, одразу впали на 15—20 відсотків. Тож сьогодні яловичина і відбірна свинина йдуть за 23—24, балик — за 26—27 гривень за кілограм. Ціна за один літр молока сповзла до 3 гривень, на півкілограмову грудочку селянського сиру — до 7 гривень. Зате вартість грибів, відповідно із законом перетворення енергії, одразу підскочила до астрономічної межі — з 10 до 15 гривень за кіло.

Ні піст, ні мороз не позначилися також на вартості мучних та круп'яних виробів. А ось сумські хлібобулочні монополісти, схоже, «відпостилися» ще всередині минулого року, коли підняли ціни на свою продукцію одразу на 20—25 відсотків. Попри піст, в ціні залишається й український національний продукт. Сьогодні за кілограмовий шмат сала, який сам проситься до рота, базарники правлять 16—18 гривень.

■ **Вінниця**

На міських базарах різко знизилася ціна на цукор. Кілограм солодких кристалів коштує 2,8—2,9 гривні. За 50-кілограмовий мішок цукру просять 120—126 гривень (наприкінці минулого року продавали по 4—4,10 гривні за кілограм). Масові закупки солодкої продукції покупці пояснюють можливістю заготовити їх для весняно-літньої консервації ягід і фруктів.

У час Великого посту традиційно падає ціна на м'ясо і сало. Кілограм свинини коштує 20—27 гривень, яловичини — 16—18, а сала — 4—6 гривень. Не змінилася вартість борошна — 1,8—1,9 гривні за кілограм. Зате дорогий сир — 12—15 гривень за кілограм. Десяток домашніх яєць — 7—9 гривень. Яблука коштують 4—5 гривень за кілограм. Тримається в ціні цибуля — 2,5—3 гривні та морква — 2—2,5 гривні за кілограм.

Як село стало «двомовним»

Слово, взяте у заголовку в лапки, означає зовсім не те, що може спасти на думку після «мовних» баталій у парламенті та деяких обласних і міських радах України. Бо йдеться про жителів Діброви Малинського району Житомирщини, яких ті суперечки мало обходять — своїх проблем під зав'язку. Адже пронеслися над селом дві біди. Перша — то Чорнобиль, друга — аграрна реформа.

На перший погляд, все тут як у людей. У Діброві та навколишніх селах, що входять до сільради, проживає близько семисот жителів. Є школа-дев'ятирічка, три крамниці, бібліотека, клуб. Одна заковика: де працювати й гроші заробляти? Було тут колись два господарства, та збанкрутіли — тепер вони в стадії ліквідації. Кому пощастило — на пилораму влаштувався. Частина від центру зайнятості виплати з безробіття отримує, з тривогою дослухаючись до дебатів у парламенті навколо того, яких селян можна вважати «працевлаштованими». А влітку головним годувальником стає ліс: і молоді, і старі збирають гриби, заготівельникам продають, а ті їх нібито аж за кордон везуть. Харчі, звісно ж, ростуть на городі, а в хліві — корова, а то й не одна.

Демографічна ситуація така: пенсіонерів близько трьохсот, а молодих сімей з кожним роком дедалі меншає. Дітей теж. Типова картина для нинішнього українського села, притихлого перед невідомою йому долею. У школі навчається 67 учнів. Третього класу немає. У першому — семеро школярів. Наступного навчального року буде менше. Торік народилося лише троє.

Про дітей зубожілого села піклуються доброчинці-краяни, які рідну сторону не забувають. От і землячка дібрівчан Наталія Скопич з міста Вишневого, що поблизу Києва, зробила так, щоб тутешні діти стали частими та бажаними гостями в далекій Італії. Наталя Володимирівна — президент Міжнародної благодійної організації «Захист дітей Чорнобиля», що має тісні зв'язки з італійською гуманітарною асоціацією «Ми з вами». Землячка разом з представниками цієї асоціації побувала кілька років тому в Діброві. Італійці познайомилися із сім'ями, відвідали школу й пообіцяли допомагати. Свого слова дотримали. Незабаром допомогли відремонтувати шкільну їдальню, водогін, котельню. Особлива увага — сиротам, дітям-інвалідам.

Уже два роки дібрівські діти оздоровлюються в сім'ях на півночі Італії. За два місяці перебування в цій країні дівчатка і хлопчики набираються здоров'я, снаги й... італійського «акценту».

Вдячні селяни заклали сквер на честь благодійників. Посеред стела з красномовним написом українською та італійською: «Велика подяка людям, котрі працюють в італійській гуманітарній асоціації «Ми з вами» та Міжнародній організації «Захист дітей Чорнобиля», які з відкритим серцем допомагають змінити життя дітей на краще».

Галина КАВУН.

Григорій НЕСТОР, найстаріший чоловік планети:

«Я — честь світу!»

Довгожитель відзначатиме 16 березня своє 116-річчя

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Позаяк у село Старий Яричів, де мешкає Григорій Нестор, почали вчащати численні гості, дід заявив родині:

— Я — честь світу!

Скромно і зі смаком. А головне — цілком об'єктивно. Він не розуміє сиромудрого словосполучення «секрети довголіття». А тому господиня садиби — пані Оксана (онука його покійної сестри Катерини) «перекладає»:

— Дідусю, гості питають, чого так довго жисте?

А той за словом у кишеню не лізе...

— Так Бог дав. Я ще не написав заяви до небесної канцелярії, бо рука тремтить, — віджартовується дід Григорій. — Я — самовистарчальний (це його особистий неологізм, мабуть, синонім слова «самодостатній». — **Авт.**), всі заповіді Божі виконав. Улітку завжди ходив босий по піску, купався в чистій воді Сяну, ніколи нікого не скривдив. Якби женився, то вже б мене хробаки з'їли. Я люблю волю...

Отакої! А статистика стверджує, що одружені чоловіки живуть довше. Оксана додає, що дід за все життя не вжив жодної «пігелки», жодного уколу не зробив, ніколи не хворів, а головне — ніколи ні на що не нарікав. Поки ми розмовляли, з його обличчя не сходила блага усмішка. Привітавшися («Слава Ісусу Христу»), дід почав співати Службу Божу — за священика і за хор водночас. Він співає і наодинці із собою — зранку до вечора. Знає багато народних пісень, псалми, колядки. Пам'ять має не те що добру, а блискучу. За півтори години спілкування він встиг переспівати значну частину свого великого репертуару: і «Гей там на горі січ іде», і «Думи мої», і навіть російської затягнув «Ко мне приходила цыганка-ворожка...». Оксана записує на аудіокасету ці співи «для історії».

Аякже! Адже дідо тримає у своїх руках «генокод» роду. Один із сусідів якось висловив майже наукову гіпотезу:

— А може, дід святий? От у Ходорові померла скромна непомітна бабуся, а по її смерті люди приходили на могилу і зцілювалися. Відкопали домовину, а там — нетлінні мощі. Може, й діда Григорія колись відкопуватимемо?

— Та що ви там кажете! Ми ще його не закопали, — сердиться пані Оксана.

Та ніяких версій не відкидає. Бо й сама вона, вчителька французької мови, — глибоко віруюча, і своїх трьох дітей-школярів виховала в шані до Бога і до праці. Вони допомагають батькам доглядати великий дім, город, корову, свиню, курей. У домі панують краса і гармонія. Вона починається з дідуся: у нього очі — мов волошки. Лише трішки зблідли. Щонеділі після Служби Божої в церкві Оксана на прохання діда розповідає, яка була євангельська проповідь. Почне кілька рядків, а дід вмить згадує і продовжує — без заминки.

Нині він суворо постить. У середу і п'ятницю може з'їсти лише скоринку хліба з чаєм або трішки пісної картоплі. І молиться — за себе, за родину, а головне — «щоб в Україні не було домашньої війни». У повсякденному харчуванні — невибагливий. Любить гарячу товчену картоплю із сиром, приперчену зупу. Усе життя пив домашнє молоко (теж усупереч порадам геронтологів), і аж тепер воно йому «не йде», волліє сметану чи сир. Може випити трохи гарячого домашнього вина.

А на загал його життя — типова галицька драма. 1940 року внаслідок операції «Вісла» його разом із сім'єю сестри Катерини переселили із села під Любачевим (українські етнічні землі на території Польщі. — **Авт.**) на маленький тутешній хутір. Дві сім'ї поселилися в одній хатині. У кімнаті було п'ятеро осіб, Григорію місця не вистачало — він ночував у стайні. Пам'ятає голод «за совєтів»: пас худобу і їв якісь сині квіточки. Спокою не було: до хати раз у раз навідувалися енкаведисти, витрушували на підлогу книжки, речі — шукали бандерівців...

Сестра Григорія Нестора Катерина до кінця свого життя згадувала із жалем благоденствіє в Америці. Працювала там на тютюновій фабриці, добре заробляла, посилала родині гроші. Приїхала додому 1921 року погостювати і вже не повернулася назад, бо вийшла заміж. Тут її сім'ю та брата й застала операція «Вісла». Відтоді, як територія стала радянською, Григорій Нестор працював у колгоспі «Маяк», пас худобу. Голова колгоспу, бувало, лютував, аж кулаком по столу гримав, коли чув «Слава Ісусу Христу!».

— Ти мені таке не кажи!

— Я Богові кажу «слава», а тобі — ні, — спокійно відповідав Григорій.

Помираючи, сестра Катерина заповіла синові (батькові Оксани), щоб той доглядів її брата. Попри всі життєві випробування, в цій сім'ї завжди панували любов і християнське милосердя.

— Мої діти не слухають дідові пісні, їх більше цікавить комп'ютер, але вони шанують старість і це мене тішить, —розповідає Оксана. — Коли мене немає вдома, принесуть дідові булочку, чаю.

Одне слово, дід не поспішає у кращі світи. Приготував «у дорогу» лише образок Покрови Божої Матері, попросив покласти його в домовину. Не поспішає, бо хоче, щоб його відспівали у новому величному храмі, котрий зводять нині в селі. А там ще багато роботи. Отож дід житиме й житиме.

У страсну п'ятницю, як завше, його повезуть у церкву до Плащаниці. А до сповіді кличуть священика додому.

Дід Григорій не цурається праці. Йому, буває, дають «наряд»: полущити квасолю, горох, кукурудзу. Чоловік Оксани може пожартувати:

— Діду, а ще порахуйте, скільки соломинок он у тій купці.

— Увечері дід звітує:

— Тут — дві тисячі соломин, а як не віриш — перерахуй.

Насамкінець дід доволі міцно потис руку і попросив:

— Як помру, ви помоліться за мене...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Кам'янсько-Бузький район

На знімку: найстаріший чоловік планети Григорій Нестор ніколи не втрачає почуття гумору.

Фото автора.

■ НАШ ДРУГ ЛИСТОНОША

І для справи, і для душі

Вісімнадцяте відділення поштового зв'язку в Ужгородському поштамті називають одним із кращих.

— Колектив наш — це лише сім листонош, а обслуговуємо понад вісім тисяч абонентів, — розповідає начальник відділення Марта Машкара. — На кожну листоношу, якщо врахувати періоди відпусток, припадає майже по півтори тисячі.

Відділення знаходиться чи не в найбільш людному місці Ужгорода, де розташовані багатоквартирні будинки, а також чимало установ і організацій. Тож часу на «перекури» жінки й справді не мають.

Віра Поліковська працює листоношею в цьому відділенні вже двадцять шостий рік. Скільки «службових» кілометрів здолала вона за цей час, підрахувати неможливо. Та на роботу щодня йде із задоволенням. І хоч її труди, як і тисяч українських листонош, у сенсі зарплати оцінюються несповна, не ремствує, бо несе людям очікувані звістки та свіжі новини.

— Маю своїх постійних передплатників і вашої газети, — каже Віра Іванівна. — До слова, серед них і я. Бо, по-перше, «Голос України» доступний за передплатною ціною навіть для пенсіонерів, а по-друге, кожен читач знайде в газеті корисне і для справи, і для душі. Для справи — бо друкуєте найрізноманітніші матеріали, що вкрай необхідні в роботі і державним службовцям, і підприємцям. Для душі — бо в кожному номері знаходиш щось цікаве, починаючи від розповідей про людські долі й закінчуючи корисними життєвими порадами. «Голос» популярний серед людей різного віку, тому із задоволенням читають його в нашій родині всі. Щоправда, було б добре, якби газета надходила до передплатника у день її виходу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

На знімку: начальник поштового відділення № 18 Ужгородського поштамту Марта МАШКАРА **(ліворуч)** та листоноша Віра ПОЛІКОВСЬКА перед початком робочого дня.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СПОЖИВЧИЙ КОШИК * СПОЖИВЧИЙ КОШИК * СПОЖИВЧИЙ КОШИК

■ Миколаїв

Протягом останнього тижня на найбільшому в області Центральному ринку майже в одній ціні утримувалося м'ясо. За кіло вирізки свинини та яловичини просять однаково 21 гривню за кілограм. Сало залишається на рівні 7,50. Можливо, у зв'язку із Великим постом дещо подешевшали молочні продукти. На п'ятдесят копійок менше коштує літр молока, яке віддають за 2 гривні 25 копійок. Зберігає ціну в 13 гривень масло вершкове, на 2—3 гривні подешевшали сир та бринза. Олію можна придбати за чотири гривні за літр, мед — за 17,50, яйця подешевшали на 30 копійок, їх продають за 3,30. Упали в ціні цукор та борошно. Кілограм солодкого піску можна придбати за 2,50—2,60 за кілограм, а борошно — за 1,70. Подорожчали крупи: гречка, манка та вівсянка. Гречану крупу продають по чотири гривні, вівсяну та манну — по 2,10. В одній ціні залишається вартість риби. На Центральному ринку кілограм судака коштує 16,50, товстолобика — 7 гривень, коропа — 11 гривень. Стабільні ціни й на овочі. Картопля, цибуля та морква по дві гривні, буряк — 1,80, часник — 7.50 гривні за кіло.

■ Луцьк

Ціни на міських ринках зазнали кардинальних змін. З початком Великого посту, який завершиться аж на Великдень — 8 квітня, впали ціни на «нескоромну» їжу.

1кг сала —	7—8 грн.	1кг карася —	7 грн.
1кг свинячої шинки —	18 грн.	1кг картоплі	
1кг лопатки —	17 грн.	і 1кг моркви —	1,50 грн.
1кг телячої шинки —	20 грн.	1кг цибулі —	3 грн.
1л олії —	3,35 грн.	1кг зеленої цибулі —	18—20 грн.
1л молока —	2 грн.	1кг свіжих огірків —	17 грн.
1л сметани —	12 грн.	1кг св. помідорів —	12 грн.
1кг сиру —	12 грн.	1кг меду —	17 грн.
1кг коропа —	13—15 грн	1 десяток яєць —	3,50 грн.

КОНКУРСИ * КОНКУРСИ * КОНКУРСИ

Вступний іспит приймали депутати

Одинадцятикласники Кам'янця-Подільського отримали нагоду вступити до вузу, щоб навчатися там за бюджетні кошти, ще перебуваючи за шкільною партою. Десятеро сміливців прибули на оголошений міською радою конкурс-іспит, який відбувся в присутності депутатів, працівників виконкому, викладачів місцевих вузів, представників ЗМІ. Усі школярі успішно пройшли тестування та співбесіду. Але за умовами конкурсу переможців мало бути лише двоє.

За рішенням комісії ними стали Христина Головко та Ірина Онуфран із міського ліцею. Обидві претендують на атестати з відзнакою, беруть активну участь у науковій роботі, громадському житті. Перша мріє стати юристом, друга — економістом. І тепер дівчата здобудуть ці професії у Хмельницькому університеті управління та права за кошти зі скарбниці обласної громади. За кілька років їх чекатимуть також і робочі місця — у міськвиконкомі. У такий спосіб у місті вирішили дбати про поповнення лав держслужбовців розумними, кваліфікованими кадрами.

Головне ж, цей показовий конкурс продемонстрував, що якісні знання дають змогу вступити до вузу, не бідкаючись про товстий конверт чи зв'язки.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

АМКУ визнав дії Інгулецького гірничо-збагачувального комбінату та низки фірм-посередників на ринку залізорудного концентрату такими, що обмежують конкуренцію *(Укрінформ)*

Віце-прем'єр-міністр України Віктор СЛАУТА прогнозує сприятливі погодні умови для озимини в березні цього року *(Укрінформ)*

Від губернії — до області

Полтавщина. 2007 рік — унікальний в історії Полтавщини. 9 березня виповнюється 205 років від дня утворення Полтавської губернії, а 22 вересня — 70 років створення Полтавської області. Уже нині розпочалася підготовка до цих знаменних дат.

Так, при облдержадміністрації створено відповідний оргкомітет, який намітив цілу низку заходів і напрямів роботи. Зокрема, схвалено пропозицію щодо видання книги про історію рідного краю, перевидання кількох історичних монографій, проведення різноманітних виставкових заходів, а ще — концертні програми, вшанування видатних діячів краю, конференції, «круглі столи». До дня утворення області відбудеться й безліч спортивних змагань на кубок голів облдержадміністрації та обласної ради.

Обласна державна телерадіомовна компанія «Лтава», яка цього року теж відзначатиме 70-річчя створення обласного радіо, започаткувала серію програм під назвою «Сторінки історії».

■ **НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША**

Тут «Голос» луна на повну силу

Стовбинодолинське поштове відділення, яке очолює Тетяна Коба, є незмінним лідером з передплати «Голосу України» не лише в Новосанжарському районі, а й на Полтавщині загалом. Ось і нині нашу газету тут одержують 160 сільчан, тож «Голос України» є практично в кожному другому дворі.

Фото автора.

А доставляють газету передплатникам ось ці жінки — місцеві листоноші Наталія Коба, Тетяна Давиденко та Наталія Кривошта. Перша з них є і найдосвідченішою працівницею в колективі, адже починала працювати тут, ще навіть не маючи... трудової книжки, — одразу після закінчення школи: «нелегально», як жартома каже нині сама Наталія. Відтоді вже тридцять років трудиться в колективі, не жалкуючи, що вибрала таку професію. До того ж у маленькому селі Грекопалівка, що його теж обслуговує Наталія, листоноша для багатьох — єдина «свіжа» людина, яку вони взагалі бачать протягом дня чи навіть тижня!

Одне бентежить Наталію та її колег: з кожним роком дедалі «мілішають» їх поштарські сумки — і людей у селі меншає, і передплачують не стільки, як колись, та й мобільні телефони витісняють традиційні засоби зв'язку — листи, телеграми, вітальні листівки... Тож і доводиться тепер листоношам носити в одній сумці пошту, а в іншій — пральний порошок і мило, інші товари під замовлення, щоб мати для підприємства «альтернативне джерело» прибутку.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: Наталія Коба, Тетяна Давиденко, Наталія Кривошта.

За що б'ють харківських медиків?

■ **ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА**

Неймовірно, але факт: лікарів швидкої і невідкладної медичної допомоги Харкова невдовзі застрахують. Депутати міської ради підтримали ініціативу департаменту охорони здоров'я і соціальних питань та виділили кошти на страхування медпрацівників швидкої і невідкладної допомоги Харкова. Питання набуло такого серйозного обрису, що народні обранці внесли зміни до міського бюджету й ухвалили рішення затвердити в ньому на 2007 рік 132 тисячі гривень на страхування для лікарів. Чиновники міськвиконкому звернулися до Генпрокуратури і МВС із проханням звернути особливу увагу на розслідування злочинів, пов'язаних з нападом на медиків у Харкові. Йдеться про безпеку не тільки стосовно медичних працівників служби швидкої допомоги, а й інших медустанов. Тільки за останні півроку в місті сталося вісім побиттів лікарів.

Фото Миколи КОВАЛЬЧУКА.

Правоохоронні органи, на думку чиновників, не вживають належних заходів. Кримінальні справи за фактами нападів на медиків розслідуються занадто довго, і жодне з розслідувань не доведено до логічного кінця — ніхто з тих, хто вчинив серйозні правопорушення, поки що не постав перед судом і не засуджений. «Така пасивність з боку органів правопорядку породжує вседозволеність у суспільстві, провокує зростання подібних злочинів і ставить під загрозу життя медичного персоналу під час виконання ними своїх професійних обов'язків, — сказано в офіційному листі. — Ми вимагаємо від правоохоронців звернути увагу на проблему безпеки роботи харківських медиків і докласти максимум зусиль для розслідування резонансних справ, пов'язаних з хуліганськими нападами на працівників медичних установ під час виконання ними своїх професійних обов'язків».

Найчастіше інциденти трапляються тоді, коли люди в білих халатах приїжджають на виклик до хворого, котрий виявляється не так хворий, як шалений від безпробудного пияцтва. Не знаючи, як протистояти цьому сумному явищу в країні, де нібито відбуваються демократичні перетворення, і міська влада, і медична громадськість обстоюють повернення практики міліцейсько-медичних витверезників. Утім, міліціонери зв'язуватися з цією клопіткою і неприбутковою справою, схоже, не поспішають. А самим медикам крутити руки розлютованим від впливу алкоголю чоловікам теж якось не дуже хочеться. Та й витверезників давно вже немає. Сьогодні в них міцно сидять цеховики — священна приватна власність.

Обізнані люди мені пояснили: сьогодні нерідкі випадки, коли бригада «швидкої» ще не встигне переступити поріг, як уже повідомляє пацієнту таксу свого приїзду і вартість кожної маніпуляції.

Повідомлення з лікарень, з місць виклику машин «швидкої допомоги» наче фронтові зведення: в лікарні побили нейрохірурга; проти лікарів використовували токсичний газ; лікар сам став пацієнтом — у результаті побиття у нього лопнула барабанна перетинка...

Але чому в такому разі не діє правоохоронна система? Адже всім добре відомо, що нехай тільки сьогодні проста людина, як то кажуть, без зв'язків і можливостей зробить бодай найменше правопорушення — і буцегарня забезпечена. А тут (бачте-но?) б'ють лікарів під час виконання службового обов'язку — і жодних резонансних судових розглядів.

Один із останніх харківських випадків. Лікар і фельдшер приїхали за викликом — погано стало жінці похилого віку. А після того, як надали допомогу, самі вирушили до лікарні. Били медиків, за даними міськвідділу охорони здоров'я, двоє чоловіків. Що стало причиною конфлікту — історія мовчить, пояснює тільки, що близькі пацієнта були незадоволені роботою лікарів. Обізнані люди мені пояснили: сьогодні нерідкі випадки, коли лікарська бригада ще не встигне переступити поріг, як уже повідомляє пацієнту таксу свого приїзду і вартість кожної маніпуляції.

Ще один свіжий приклад. Нещодавно молодий хлопець побив лікаря просто в лікувальній установі. Здавалося, ось тепер правосуддя не минути. Але все, схоже, зам'яли, принаймні про вирок суду нічого не відомо. А справа, як кажуть, була ось у чому. Лікар не тільки презирливо поставився до даної ним колись клятви медичного працівника, вимагаючи за свої медпослуги непомірну для родини пацієнта винагороду, а й ще в грубій формі оголосив рідним про смертельний діагноз: чого ви його, мовляв, не забираєте додому, помре тут — зіпсує мені статистику. До слова, хвору людину врятували інші, справжні лікарі. І ніякого загрозливого життю стану при вмілому медичному втручанні у хворого не спостерігалося. От син і заступився за батька, за честь родини.

Наприкінці року, нарешті, у Харківській області вперше було порушено кримінальну справу за мотивами лікарської недбалості. Медики можуть потрапити до в'язниці за неналежне виконання своїх професійних обов'язків. «Неналежне» виконання професійних обов'язків привело до тяжких наслідків. 17-річна Христина З. померла прямо на операційному столі. Тепер кілька лікарів, які оперували, можуть отримати до п'яти років виправних робіт або до трьох років тюремного ув'язнення. Мати дівчини стверджує, що один із лікарів під час операції був просто п'яний. «Він дихав мені в обличчя перегаром і розповідав про тяжкий стан моєї дитини».

Однак, за словами одного з харківських прокурорів, стаття 140 Кримінального кодексу в Україні майже не діє. Зазвичай лікарів за таку «помилку» залучають лише до дисциплінарної відповідальності: обласний відділ охорони здоров'я позбавляє медика лікарської категорії або посади. Але жоден з харківських медиків за лікарську помилку за грати ще не потрапляв.

Звичайно, не можна з окремих випадків (хоча й ніде правди діти — частих) судити про всю харківську медицину. Але в сім'ї, як відомо, не без виродка. І в медичній — у тому числі. Вся країна пам'ятає, як кілька років тому спочатку харківські лікарі, а потім і київські, й американські рятували шестирічну дівчинку Настю Овчар, яка, витягуючи свою молодшу сестру з палаючого будинку, майже цілком сама обгоріла. Ми аплодували її рятівникам, ми дякували їм за талант і професіоналізм.

То що нам робити з другою стороною медичної медалі, з її не білими, а чорними халатами? Якщо в нас б'ють лікарів, то вочевидь, щось треба лікувати: чи хворих від агресивності, чи медицину від корупції і непрофесіоналізму?

А що думаєте ви, шановні читачі?

Микола КОСИЙ.

СПОЖИВЧИЙ КОШИК ★ СПОЖИВЧИЙ КОШИК ★ СПОЖИВЧИЙ КОШИК ★ СПОЖИВЧИЙ КОШИК

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Хоч продавці у м'ясних рядах на Центральному ринку Полтави й нарікають, що з початком Великого посту попит на їхню продукцію дещо знизився, та на ціни це майже не вплинуло. Втім, нічого дивного, адже здебільшого торгують тут так звані реалізатори, за якими, у свою чергу, стоять перекупники. Тож певний монополізм у «ціновій політиці» таки простежується, повідомляє наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Проте порівняно зі столичними цінами полтавське м'ясо видається доволі «дешевим»: яловичина — 19—21 грн., свинина — 23—25, сало — 10—12. Добру курку можна купити за 15—20 гривень, а качку — за 35. Додавши до цієї суми ще 15 гривень, можна поласувати й гусятиною, а от за «середнього» індика готуй усі 60.

Картопля — від гривні вісімдесят до двох, столові буряки — 2 грн., капуста — 2.50.

Піст цінам не завадить

Задовго до Великодня порівняно дешевими залишаються яйця — від 3.45 за десяток, а деінде можна заплатити й менше. Молоко — 2.50 за літр.

* * *

А от у Запоріжжі вже кілька місяців триває «ринкова» війна. За рішенням міськради в місті заборонено стихійну торгівлю, але бабусі цього рішення не визнають і продовжують стійко тримати облогу міліції. Особливо напружена ситуація склалася в Бородінському мікрорайоні, де з 15 лютого не вщухають «бої» за стихійний ринок на вулиці Ладозькій. Влада пішла на поступки й зобов'язала відвести на кожному ринку місця для торгівлі безпосереднім товаровиробникам, але селяни туди торгувати не ідуть, хоча їм обіцяють, що цю другий не обкладатимуть «містовим». Причина, як **пояснив нашому власкору Миколі МАНЬКУ** його знайомий фермер, полягає в тому, що «прийдуть мордаті хлопці й, приставивши тесак, пояснять, яку ціну правити й кому віддати лишок виторгу».

Бідкаються й базарні торговці. Як на них, то торгувати м'ясом стало майже збитково. Після новорічного цінового піку воно для покупців майже «дармове». Вирізка яловичини і свинини коштує відповідно 20 і 23 гривні, з кісточкою — 17 і 20 гривень. Коли це було, щоб кілограм свіжого сала можна було купити за 6—8 гривень? А делікатесне солоне, з проріззю і спеціями, сторгуєш за 13—18 гривень. На дві-три гривні подешевшала й птиця. Торговці грішать на засилля дешевого польського м'яса, якість якого не йде ні в яке порівняння з нашим. А селяни просто криком кричать, бо тваринництво стало збитковою галуззю і, якщо так триватиме й далі, то ми перетворимося на ні на що не здатну колонію.

Ще одна причина дешевизни — свіжа риба, котрої як ніколи багато. Лящі й товстолобики продаються по 7—8 гривень за кілограм, пеленгас — по 8—9, щука — по 15, судак — по 17—18, сом — по 20—22 гривні, і навіть за камбалу-калкана нині правлять лише 25 гривень. А таке «сміття», як караси чи азовські бички, можна купити й за 4—6 гривень...

У Запоріжжі зазвичай дорогі: молоко — літр домашнього коштує 2,5 гривні, картопля — 1,5—2,5 гривні кілограм. Та навіть за традиційні культури — моркву, цибулю й столові буряки — правлять дві гривні. Звісно, у селян їх закуповують наполовину дешевше.

■ КОНСУЛЬТАЦІЇ

А догляд платний

«Я людина похилого віку, проживаю сам. Дітей маю, але вони живуть окремо, в іншому селі. Вони мене провідують, однак допомагає мені поратися по господарству, робить покупки соціальний працівник. Я та інші старенькі називаємо цю людину сестрою милосердя. І все б нічого, та одне мене бентежить — чому догляд платний? Адже відділення соціальної допомоги — державна служба. Чи правильно це?»

Михайло БІДНИЙ.
Пологівський район.

На запитання читача ми попросили відповісти заступника начальника Головного управління праці та соціального захисту населення Запорізької облдержадміністрації Галину ГОНЧАРЕНКО:

— Згідно з Типовим положенням (взірцевим) про відділення соціальної допомоги вдома, затвердженим наказом Міністерства праці та соціального захисту України від 01.04.1997 № 44, розділ III, пункт 12, відділення приймає на обслуговування одиноких непрацездатних громадян (пенсіонерів), у тому числі одинокі (бездітні) подружні пари та інвалідів 1-ї і 2-ї груп незалежно від віку, котрі частково або значно втратили здатність до самообслуговування і, за висновками медичного закладу, потребують соціально-побутового обслуговування в домашніх умовах.

В окремих випадках відділення може приймати на обслуговування непрацездатних громадян, які мають працездатних дітей або родичів, котрі відповідно до чинного законодавства зобов'язані їх утримувати, але з поважних причин не мають можливості здійснювати за ними догляд (проживають в іншому населеному пункті або окремо і за станом здоров'я або через територіальну віддаленість не можуть надавати допомогу батькам, перебувають у відрядженні, на лікуванні та інше). У таких випадках непрацездатні громадяни, які отримують пенсію в мінімальних розмірах, обслуговуються безплатно, а ті з них, хто отримує пенсію в розмірі, більшому від мінімального, вносять плату — 5 відсотків від одержуваної пенсії.

Тато, який для своїх трьох доньок став ще й мамою...

■ ТЕОРЕМА БУТТЯ

Ми познайомилися відразу, щойно поселилися в новому будинку. Не встигли обжитися, як дзвінок у двері. Сусід знизу. Ніяковіючи, пояснює, що десь у мене в квартирі підтікає вода, і в нього на стелі кухні з'явилася мокра пляма. Дивимося разом — ніде ні краплинки... Наступного вечора — знову дзвінок і та сама історія. Невдовзі сантехніки роздовбали бетон навколо зливного стояка, нічого не знайшли, і наші стосунки вичерпалися. Але сусіда все-таки заливало. В цьому впевнився через рік, коли міняв у ванній водозмішувач і виявив невеличку тріщинку в з'єднувальній муфті. А оскільки її прикривав гіпсовий перестінок, то водичка лише їй відомими ходами потрапляла в нижню квартиру.

«Треба отаким делікатним бути!» — подумав і при першій же нагоді вибачився за завдані прикрощі. «Ну й добре, — зрадів він, — а то як і не знав, на що грішити!» Здається, тоді ми вперше поговорили кілька хвилин, бо тезка — людина заклопотана і навіть у неділю у дворі не з'являвся, а не те, щоб годинами теревені точив чи в чиємусь легковику розливав на трьох. Ми вже знали достеменно, що Коля вдівець і скуштував немало лиха. Та, дивлячись на його чарівних доньок, ніхто й гадки не мав, що їм, крім материнської ласки, чогось бракує. Втім, на початку дев'яностих рідко хто не опинявся в скруті, тож, можливо, бідність не відчувалася так гостро, як тепер. Але дівчатка вдягалися не гірше від своїх ровесниць, були завжди привітні, і навіть легенький смуток у їхніх очах міг помітити не кожен. Хіба що, дивлячись, які вони худесенькі, котрась із дворових бабусь співчутливо зітхала: «Сирітки!»

Однак вони й тепер тендітні, наче шляхетні панянки з минулих століть. Та й Коля як міг боровся з бідою, аби вони не знали гіркоти обділеного дитинства. Вдень працював бригадиром на меблевій фабриці, вночі допомагав сусідові, котрий починав «розкручуватися» на торгівлі хлібом. Коли їв і коли спав, хто ж його знає, але доньок підняв. Не тільки виростив добрими і чуйними, а й допоміг здобути повноцінну освіту, з якою перед ними відкриті всі життєві дороги. При цьому встигав доглянути деревця, посаджені перед вікнами квартири (мікрорайон збудований на пісках, не поллєш вчасно — засохнуть), порався разом з дівчатками на дачній ділянці, й вона їм здорово віддячувала в скрутні хвилини. Та й, ніде правди діти, ніколи не бідкався і по-сусідськи виручав, коли треба було комусь позичити до зарплати сотню-другу.

Ми не лізли в душу один одному, а Коля завжди відбувався жартами, якщо мова заходила про життя-буття. Мовляв, не так уже й важко, бо доньки, як солдати, завжди готові допомогти, і все домашнє господарство лежить на їхніх плечах. Іра, як найстарша, замінила маму на кухні, Оксанка пере одяг і прибирає в квартирі, а Маринка, хоч і «малявочка», купує в магазині продукти. Ну доводиться працювати за двох, щоб утримувати сім'ю, так то ж звичайна чоловіча справа!

Фото автора.

Розкрився він випадково, а може, ми до таких взаємин уже й підійшли. Сталося це в 2001 році, коли в перестрілці з бандитами тяжко поранили мого сина, і я, нічого не помічаючи перед собою, «спіткнувся» об його співчутливий погляд. Улітку темніє пізно, і ми до півночі бродили по мікрорайону й ділилися наболілим. Відпустив він тоді, як переконався, що я прийшов до тями і здатний на осмислені дії, а я до ранку не міг заснути і думав про те, що є на світі справжні люди, здатні перетворити будні на життєвий подвиг.

...Микола Платонов приїхав до Запоріжжя з Орловської області на початку сімдесятих років. Життя складалося чудово. Відслуживши строкову, він з дипломом корабельного механіка — так сталося — влаштувався столяром на судноремонтний завод, скоро очолив комсомольсько-молодіжну бригаду. Тоді було «модно» працювати «за того хлопця», тобто за загиблого на війні ровесника, і в бригаді з'явився символічний працівник. У моральному плані це була неабияка підмога, і колектив вийшов переможцем у всесоюзному змаганні, за що бригадир удостоївся честі сфотографуватися в Москві біля розгорнутого Прапора Перемоги.

Безперечно, такого хлопця не могли не помітити місцеві дівчата-корабелки, але він покохав житомирянку Валю, котра працювала кухарем у міській їдальні, і вони створили сім'ю. Завод надав квартиру, в 1976 році народилася Іра. Чого ще треба! Невдовзі запросили працювати в Жовтневий райком комсомолу, але повістка з військкомату випередила — і почалася надстрокова служба в армії. Обіцяли, що беруть на два роки, а вийшло надовго. То ж середульша, Оксанка, народилася у 1982 році в Угорщині, а Маринка, останній подарунок покійної дружини, з'явилася на світ у 1988-му, після того, як повернулися з Афганістану.

Крім передчасної сивини, він привіз звідти Грамоту Президії Верховної Ради СРСР, добрі спогади про фронтове братерство, а пізніше з гіркотою усвідомив, що війна забрала в нього найдорожчу людину. Був би поруч, можливо, вдалося б вчасно виявити тяжку недугу й зарадити біді...

Нині все потроху влаштувалося, хоча той далекий біль продовжує об'єднувати родину. Як і годиться, Іра зробила свого татуся дідусем, подарувавши йому Андрійка. За фахом фінансист, вона працює в обласній державній податковій адміністрації. Оксанка теж закінчила Запорізький національний університет, працює в Комунарській районній адміністрації. Ще в батьківському домі, але вже на виданні. А Маринка нині другокурсниця, теж престижного навчального закладу — Національного технічного університету. Так хочеться, щоб щастя більше не зраджувало цих чудових людей — вони його заслужили!

Микола МАНЬКО.

На знімку: Платонови — в зборі, тепер уже — династія.

■ НОВИНИ

Гостя зустріти хочеться

Якось несподівано вагомо зазвучала тема розвитку туризму та екскурсійної діяльності на Дніпропетровщині з вуст виконавчої влади. За визначенням заступника голови облдержадміністрації Орини Сокульської, в області зареєстровано й працює 275 туристичних фірм. Однак лише 12 із них займаються прийомом і розміщенням туристів у рідному краї. Решта — розвивають успішну бурхливу діяльність на тому, щоб забезпечити відпочинок дніпропетровців за кордоном.

Цей дисбаланс з'ясувався на «круглому столі» в облдержадміністрації, де мовилося про історичні й культурні традиції регіону. Бо саме на степових просторах Придніпров'я діяли легендарні козацькі Січі. Бо саме з Петриківки розрослося мистецтво розпису, що прославило Україну в усьому світі. Унікальним є Дніпропетровський історичний музей ім. Д. І. Яворницького, який, до речі, входить до 100 кращих музеїв світу, де зібрано надзвичайну колекцію археологічних пам'яток, документів, зразків мистецтва, предметів давнини, багатьом з яких понад три тисячі років.

Безумовно, цей перелік можна продовжити. А тому тут готові приймати цікавих до дивовиж європейців, які бажають ознайомитися з нашим краєм, якби не скромна нинішня матеріально-технічна база з готельними комплексами, відсутність екскурсійних послуг і професійних ерудованих екскурсоводів, зацікавлення в туристичному бізнесі українських авіаперевізників тощо. Словом, поговорили, а що далі?

Михайло СКОРИК.

* СПОЖИВЧИЙ КОШИК *

* * *

Цього тижня на дніпропетровському Центральному ринку «Озерка», де скуповувався наш власкор Михайло СКОРИК, можна було купити один кілограм таких харчових продуктів (у гривнях):

* М'ясо яловичини —	20—23
* М'ясо свинини —	23—25
* Сало —	5—9
* Кури домашні —	11—13
* Яйця —	2,90—3,10
* Ковбаса домашня —	19,50
* Картопля і капуста —	по 2,50
* Цибуля —	1,5—1,75
* Цукор —	3,10
* Короп —	18
* Судак —	20

ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ! * ОТАКОЇ!

Фальшивий священик зі справжньою бородою

У Харкові фальшивий священик кілька років промишляв освяченням автомобілів і офісів. Тепер правоохоронці, затримавши людину в рясі, котра не має жодного стосунку до духовного сану, обвинувачують її в незвичайному і досі небаченому шахрайстві. Провину псевдосвященик не заперечує й охоче розповідає подробиці своєї «чесноти». Борода справжня, не наклеєна. Рясу та інші атрибути священнослужителя купив в іконній крамниці. При цьому, стверджує, грошей за послуги не вимагав — люди самі давали. Від 20 гривень до 100 доларів.

— Я бачив, як священики заробляють і скільки їм дають грошей, у мене для цього всі навички є, я з дитинства співав у церкві, добре читаю старослов'янською.

Віру нібито успадкував від бабусі. В дитинстві з нею часто бував у храмі — вона співала в церковному хорі, потрібні молитви знає напам'ять. Клієнтів, каже, не шукав, самі підходили на вулицях. Посвідчення не питали, борода і ряса — безвідмовний аргумент.

Право здійснювати обряди, пояснюють у Харківській єпархії православної церкви, дає тільки правлячий архієрей, посвідчення з його підписом обов'язкове. Справжнього священика, попереджають у єпархії, потрібно шукати в храмі, а не на вулиці.

А погорів наш «святий отець» на банальному освяченні квартири. Парафіянка однієї з харківських церков запросила його до себе додому освятити нещодавно придбану квартиру. Чи то в молитві щось було не так, чи то в самій дії освячення приміщення, але, запідозривши неладне, віруюча жінка зателефонувала до міліції. Співробітникам кримінального відділу довго шукати його не довелося. З'ясувалося, що він у розшуку в Білорусі. Проти фальшивого священика порушено кримінальну справу за статтею «шахрайство». Тепер у нього одна турбота: вмовити міліцію залишити його в Україні. Це краще, ніж повернутися до Білорусі, де суворіший КПК, де він у розшуку і де за ним, нібито, водяться й банківські махінації.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Розплата за ринкове невігластво

■ СВІЙ ПОГЛЯД НА СЬОГОДЕННЯ

Коли дивишся на поточні події української політичної сфери, часом здається, начебто той бензовоз, під знаком якого утверджувалася незалежність Української держави, і досі стирчить десь там — біля стін Верховної Ради. Начебто його нікуди не відігнали, і лиховісна його тінь — пряма і фігуральна, схоже, ще накриває все, що відбувається сьогодні, викликаючи невдоволення населення самої України і глузування всього зарубіжжя. Чому? Про це розмовляють постійні автори «Голосу України» — журналіст, письменник Олександр МАСЛОВ і відомий економіст, Заслужений діяч науки і техніки України, ректор Київського університету ринкових відносин, доктор економічних наук, професор Володимир ЧЕРЕВАНЬ (на знімку).

— Україна переживає чергову політичну кризу. Посилюється конфлікт між Президентом і Прем'єр-міністром. Падають політичні рейтинги, у суспільстві апатія. Яке ваше, Володимире Павловичу, ставлення до подій такого роду?

— Як до політики, що цілком осідлала економіку. Політичні шаблони, хибні думки, так само як і орієнтири, штучні матриці нібито правильних шляхів перспективного державного будівництва настільки підім'яли під себе економічну сферу, що країна не вилазить з низки хронічних криз. Вже котрий рік. У суперечках і зіткненнях вона, по суті, втратила здатність до продуктивного економічного розвитку. Начебто хвалений український національний прагматизм розчинився в торішньому снігу чи то захований кудись у комору — до якихось кращих часів. «Євразійство», «неоєвразійство», «справжній європейський вибір», «єврошлях», навіть «євроремонт»... — нісенітниця все це. З часів появи понять такого роду. Світ завжди розвивався і продовжує розвиватися під диктатом економічного інтересу і його реальних можливостей. Все інше — спроба підвести під цей інтерес певну моральну базу — в тих випадках, коли цей інтерес, поточні пристрасті підминають мораль. А підминають її завжди і скрізь. Економічний інтерес не знає ні Сходу, ні Заходу, він завжди прагне туди, де розраховує на винагороду своїх устремлінь. Чим більша винагорода, тим наполегливіше устремління. Закон Клондайка.

А головним завжди було — відшукати баланс між економікою і політикою як її, економіки, відображенням у певних формах моралі. У цих наших загальнодержавних пошуках політика стала самоціллю, цілком підім'явши економіку. Звідси чергова конституційна криза, звідси посилення конфлікту між гілками влади і їх конкретними представниками. Звідси падіння всіх можливих рейтингів, і апатія, і в суспільстві, і в середовищі самої політичної еліти. Коаліції, демарші. Відсутність ефективного діалогу. Горезвісні «круглі столи», які начебто щось обіцяють, але нічого не дають і нічого не вирішують. Та й проводять їх зовсім не для того, щоб прийняти якесь справді конструктивне рішення, виробити лінію дії, а лише з наміром ініціаторів заявити про своє існування.

— Що послідовно знижує авторитет гілок влади і їхніх лідерів...

— Він і знижуватиметься — поки економічний інтерес не буде поставлено наріжним каменем, доти різнобій у країні буде утверджуватися. І за яким сценарієм підуть події, залишається тільки гадати. Усі в чеканні, що от-от настане якийсь злам. Що він неодмінно настане за умови дострокових виборів, за умови зміщення якимось чином, може, й насильницьким, позицій однієї з гілок влади, якщо буде проведено ще один «круглий стіл», підписано якийсь меморандум, внесено чергові зміни в Конституцію. Усі про це щось думають: одна половина населення і політиків — одне, друга, їй рівна, — протилежне. Суперечності у державотворенні, в суспільстві глибші, ніж гадали політики. І знайти в цих суперечностях прості шляхи виходу з ситуації, що склалася, нелегко. Всі хочуть для України кращої долі.

Не думаю, що глава парламенту, прем'єр і Президент, на адресу яких сиплються звинувачення, хочуть завдати якоїсь шкоди країні. Але «нестиковка ліній» означає, що критичну масу для ефективних рішень так і не знайдено. Поговорили і відразу все забули. Уряд хоче працювати, але немає законів. Він приймає рішення, але вони вступають у протиріччя з якимись умовами і настановами. Те само і з Президентом. Всі штовхаються одне з одним без жодного конструктивного результату. Давно зрозуміло — наша політика хвора, і ця хвороба посилюється. По різних лініях, серед них —корупційній. Підвищення рівнів матеріальних витрат на адміністративний апарат ані йому, ані суспільству на користь не пішли. Навпаки, за загальносвітовими показниками корупції країна скотилася ще на 10 позицій. Величезні гроші, виділені на розв'язання проблеми, було розтринькано нінащо.

Звичайно, в такій ситуації багато хто з нас не може не задуматися — а чи є майбутнє в України? Тим більше, що відступати вже нікуди. Голова хоче, але руки не працюють, бо немає основи для такої праці — науково обґрунтованого шляху виходу з кризової ситуації. Чому? Та тому, що не вистачає наукової обґрунтованості у підходах, серйозних, добре підготовлених консультантів для пошуку ефективних рішень на базі об'єктивних закономірностей суспільного розвитку. Інакше ситуацію нічим не пояснити. До того ж рішення «круглих столів» і усякого роду «угоди» не мають сили ані законів, ані якихось інших нормативних актів.

Нинішнє українське життя демонструє величезний розрив між готовністю основної маси населення рішуче йти шляхом реформ і неготовністю лідерів домовитися між собою про оті шляхи. В умовах, коли вибір вкрай обмежений. Без чинника парадоксальності вочевидь не обійтися. Тим більше, що парадокси значно легше шукати в умовах так званого командного підходу. Але ж і команд немає, точніше, немає командного духу, мобільності. Немає готовності до осмислених ризиків і обхідних маневрів. Лихо, та й годі, хоч варягів запрошуй. Знову. Для консультацій.

— Уже запрошували. З Німеччини — добре нам з вами відомого доктора Р. Нітхаммера. З Канади — колишнього міністра сільського господарства і сенатора Віланда, який уголос говорив про руйнування великого кооперативного сільського господарства України як про злочин. Л. Кучма запрошував з Ізраїлю фахівця з вирощування апельсинів на крапельному поливі. Всі говорили правильні речі, навіть розумні. Що з того?

Нинішнє українське життя демонструє величезний розрив між готовністю основної маси населення рішуче йти шляхом реформ і неготовністю лідерів домовитися між собою про оті шляхи

— Причину провалу таких місій особисто я вбачаю в тому, що Україну, Президента В. Ющенка не підтримали ні європейське співтовариство, ні США. За реальним фактом. І за тієї активності, з якою ми прагнули до інтеграції з ЄС, із західними структурами. Ніхто нам навіть лампочки не засвітив, як іншим країнам. Адже багато які з них були в набагато гіршому становищі, ніж Україна, але їм відкрили світлофори. А нас повели шляхом внутрішнього розколу. Фактичного роззброєння, деіндустріалізації, депопуляції. Так, нас начебто б увесь світ вітав, але нічого справді вагомого ми від нього не отримали. На практиці нічого не було зроблено. Крім украй сумнівних обіцянок НАТОвського напрямку нам іншого не обіцяють. Могли підтримати, але робити цього не стали. Навіть з Росією ЄС сьогодні працює на перспективу до 2050 року. Позитивне сальдо Росії в торговому балансі з ЄС тільки в 2005 р. становило 50 мільярдів євро, а прямі іноземні інвестиції — 130 мільярдів доларів. А ми не почули навіть твердої обіцянки включити нас у євроструктури, скажімо, років через двадцять. Таж ніхто не вимагав негайних рішень. Подвійні стандарти, якісь приховані плани?

— І те, і друге водночас. Захід дивився завжди і продовжує дивитися на Україну як на певну розмінну карту. У великій грі — тиску на Росію. Що з цього виходить, ми бачимо. Сама Європа опиняється у складному становищі.

— Не випадково навіть «наш друг» З. Бжезинський говорить про невизначеність дій США і Європи стосовно України. Тільки посів обіцянок. А скільки витрачено часу...

— На обсмоктування сподівань?

— У тому числі. Адже цілий світ підтримав наше прагнення до демократичних цінностей. Україна мала найвищий авторитет на тлі руху до прогресу, до демократії.

— Ви торкаєтеся пікантних поворотів. А чи могли підтримати? Були для цього ресурси у них самих? І чи хотіли відначально — підтримувати? Адже Україна, її політики, у тому числі вкрай націоналістичного штибу, вирощені на дріжджах так званої радянської національної політики, завжди розраховували на провідні ролі у структурах усього Євро-Атлантичного співтовариства, фактично не маючи власних виходів до Атлантизму як чинника Моря. Клубок українських проблем, а з ним і загальноконтинентальних, виявився набагато складнішим, ніж це передбачали спочатку.

— Захід сам не зміг осмислити їх повною мірою. І тому буде ще довго сам шкодувати, що не вдумався в реалії ситуації та її наслідки. Тепер на Україні однозначно будуть інші повороти. Не обов'язково саме на Російському напрямку, а й на Європейському теж. На якому саме — сказати важко. І практично неможливо — в умовах, коли зовнішня політика держави тільки почала формуватись у новій якості й у принципово новій ситуації. А в західних ЗМІ — тільки пережовування теми — чи впаде Президент із нинішніми його відсотками суспільної підтримки? Але ні словечка про те, які Президенту, його команді потрібні ініціативи, щоб Україна не розсипалася на частини. Захід, мабуть, до цієї теми зовсім байдужий, спостерігаючи як нинішня президентська команда бореться в громадських дискусіях на рівні відверто кухонних обивательських оцінок. І де вона, команда інтелектуалів, здатних до дискусій, до дипломатії, і, головне, до репродукування парадоксальних ідей?

— Все на рівні хронічної «лайки».

— Така ситуація згубна не тільки для лідерів, а й для країни загалом. Ідеологію державотворення на основі зважених економічних підходів довгострокової дії треба змінювати. Тому і в політиці в нас якщо не повний розбій, то щось на нього схоже. Він виховує в людях неповагу до Президента, до глави уряду, до всіх інституцій влади, до бізнесу як такого, зокрема великого, в тому числі і через відсутність малого і середнього. Як же тоді ми хочемо вистояти, вижити в цих умовах? Така собі хвацькість і розхристаність і в оцінках, і в підходах. Усе це чревате кризою в країні. І тому теж я наполягаю на посиленні ролі науки в державі. Нам потрібні вчені рівня Самуельсона, Фрідмена, які могли б сформулювати для України власну економічну політику.

— Фрідмен — це добре, але чому ми не хочемо скористатися досягненнями власного інтелекту? Скажімо, напрацюваннями М. Трубецького, П. Савицького, Д. Святополка-Мирського, І. Вернадського, М. Ломоносова... Або навіть М. Гоголя — як геополітика. Є й такий недостатньо вивчений поворот у його творчості. У цієї науки міцні українські корені. Випадковість?

— Випадковістю це бути не може. Чому відбулося зміщення — тема окремої розмови. Тут важливіше помітити реальність зрушення, його зв'язок з сучасністю. Забули, перекресливши вже нам відоме, не бажаємо рахуватися з об'єктивністю, вигадуємо хитромудрі обґрунтування для дій, які свідомо марні, намагаємося цю безпліддність втілити в реалії дня. На кого посилаємося? Перегляньте наші ЗМІ — на політологів, які навіть не свої думки озвучують, а переказують певні одкровення своїх західних колег. Учорашні студенти посереднього рівня видають нам за істину те, що нею бути не може за визначенням. Не так підтримання дійсного стану справ, як підбір аргументів на користь власного бачення ситуації, у кращому випадку — своєї фракції. Тобто ми втратили здатність до дії тому, що, повторюся, не спираємося на науку, на фундаментальні основи, перевірені практикою. На теорію ринкової економіки...

— ... на інтереси держави як такої. І її перспективи. Адже не випадково геополітик М. Трубецькой, оцінюючи тенденції до вже добре видимої в його часи української самоізоляції, зазначав, що українська культура, у широкому розумінні слова, «позбавлена співробітництва з загальноросійськими коренями, приречена на виродження». Цитую по пам'яті. І цей процес — реальність. А якщо млява культура, то така само й держава. Ви самі посилаєтеся на цифрові обґрунтування зростаючої кволості.

— І, як наслідок, потрапляємо і в економіці, і в політиці в пастки різного роду. Тобто країна йде сьогодні по хисткому вузенькому містку, з одного боку якого політичний розгардіяш, хаос, а з другого —дедалі міцніше утвердження суспільства у висновку: на носі диктатура. Через суперечки начебто «демократичного штибу», публічні пошуки рішень, дискусії. Але про що вони? Про уряд і його законодавчі можливості. Але ж у нас немає навіть предмета для такого роду «прояснень істини». У нас, зазначу до слова, коаліційний уряд. Поганий чи хороший, але коаліційний, оскільки представляє різні сили. Так, він малоефективний — досить послатися на інфляцію й очевидну замкнутість у ринкових відносини, особливо зовнішніх. Яка в нас ситуація з переміщенням робочої сили, капіталу, послуг, із зовнішнім і внутрішнім інвестуванням? Проте закон про уряд дає можливість Кабінету ефективно використовувати чинник часу для прийняття рішень просторового характеру. Та все грузне в суперечках, які штучно нав'язуються, і в блокуванні парламентської трибуни — грудьми. По півроку обговорюємо кандидатуру на ту чи іншу державну посаду. Парламент уже неможливо змусити силою приймати рішення в умовах нової політичної якості країни — парламентсько-президентської республіки. Це треба розуміти, це треба приймати, і до цього треба достосовуватися.

— Якщо називати речі своїми іменами, то ми тут маємо політичну махновщину як реальність сучасної України. І давно маємо.

— Такі прийоми і спектаклі народ уже бачив і навряд чи клюне всерйоз на них іще раз. Адже всі усвідомлюють, що це не шлях до гарантій суспільної стабільності, до гарантій від чвар між командами і всередині них самих, від лавірування на грані моралі. Хіба ідеологія помінялася, переконання зміцніли, набрали силу наукової тези, або час когось і в чомусь перевиховав? Нічого подібного! Тому я не впевнений, що дострокові вибори, заклики до яких лягли сьогодні в основу гасел деяких політичних груп, привнесуть у суспільство серйозні зміни на справді конструктивних напрямках. Та й що вони можуть принести, коли національної концепції як не було, так і немає? Немає навіть умов для її формування. Увесь час на когось рівняємося.

Остання поїздка глави держави була до Сінгапуру. На кого тепер рівняємося? Правильно, на Сінгапур. Нам тепер товкмачать, як саме Сінгапур домігся визначних результатів. Мовляв, «якщо навіть він зміг», то чому не зможе Україна? Так само «орієнтувалися» вже на Аргентину, Чилі, Південну Корею, Японію, Мексику, Китай, Польщу...

Ю. Тимошенко нещодавно відвідала Ізраїль. Тепер на прикладі Ізраїлю намагається переконати нас, що дострокові вибори — дуже навіть здорово. Осмільки такі «там не рідкість». Але там налагоджена система господарювання, збалансований політичний клімат і єдиний народ. Там заокеанський помічник — до послуг. А в нас — помилкові посилки в головах.

— Тому я й кажу про політичну махновщину...

— Ми пускаємо процес по нових колах, гадаючи, що з обертання вибратися допоможуть дострокові вибори. Мовляв, як тільки, так одразу — усім стане добре і затишно. Та саме лиш їх нав'язування — шлях до диктатури. Адже наполягає на них та сила, у якої сім відсотків впливу в суспільстві. Домогтися більшого можна, але тільки силовими прийомами. Їх ми і бачимо у примарі горезвісного бензовоза.

Знаєте, про що треба сказати? В разі дострокових виборів у складному становищі опиняться і регіони, і опозиція. Виборці не пробачать відходу від передвиборних декларацій, масового представництва олігархів у парламенті, фактичної втрати російського ринку, загравань з НАТО, пущеної під укіс — вже вкотре — надзвичайно гострої мовної проблеми, цінових виражів у комунальному секторі, фактичного перетворення України на державу відверто провінційного штибу і значення. Застій у партіях — реальність, а він веде до здавання позицій, тому що хитруємо і маневруємо. Ти ідею проголосив, з нею прийшов до влади і відразу все забув. Не ви-

падково половина виборців змінила ставлення до партійної розкладки. Не визначишся — програєш. Але хитруємо, маневруємо, забувши про передвиборні обіцянках. Дострокові вибори нікому сьогодні не зроблять активів — ні державі, ні партіям, ні лідерам країни, ні самим ініціаторам виборів. У бідній країні можливі якнайбільші несподіванки.

— Бідність — матір авантюризму?

— Зовсім не обов'язково до влади може прийти та сила, що перед очима. Це може бути той, хто, скажімо, спирається на столичний люмпенізований прошарок, роздаючи їм гречку і кільку в банках. Та ідеї, що комунальні платежі за бідних повинні вносити багаті. Хіба в цьому — основи ринку, засади конкурентної економіки? Це їх відверта профанація у прихованих поки що цілях. Але аж ніяк не спосіб досягнення масового добробуту. Важелі влади можуть отримати представники крайніх сил. Коли населення доведене до розпачу, може відбутися все що завгодно. Адже податки, усякого роду тарифи зросли — в дивовижній пропорції. Банківські кредити — під драконівські умови. Такі удари по життєвому рівню на тлі свідомого дроблення колись відносно єдиного населення можуть «повести» маси у найнесподіваніший бік. Не випадково бачимо цілковиту розгубленість соціологів, які вже не можуть угадати напрямків розвитку подій. Адже це вони всіх нас недавно запевняли, що переможе певна сила, і навіть з відривом у 10 відсотків. Не перемогла. Партійні низи бачать, що всі рішення приймаються нагорі, а результатів партійної діяльності немає, самі вони — низи, абсолютно не беруть участі у процесах розбудови держави, що самоврядування не доведено ні до законів, ні до реалізації на місцях. Керівників областей призначаємо. Населення фактично відсторонене від участі у владі. І до чого це призведе? Хто замислювався?

Тому сили краще кидати не на дострокові вибори, а на розв'язання реальних економічних проблем, і не на імітацію процесу дії — типу суперечок про газову трубу, яку ми зводимо в ранг національного надбання. Порожня труба не може бути національним надбанням. Але б'ємося за неї, зриваємо в патетиці голос, обриваємо мікрофони в сесійному залі. Та все це, за великим рахунком, лише спекуляція на поточному моменті. Опір, зведений у певний принцип. Те, що принципом не може бути за визначенням. Труба, вона і є труба, і жодному юридичному оформленню вона не підвладна.

— Гадаємо, що трубою можемо диктувати умови фактично єдиному постачальникові вуглеводневої сировини. А Росія не тільки трансформує ситуацію на своєму європейському перехресті, вона йде на Низ. На своє старе Нижнєгородське економічне перехрестя, залишаючи можливість не тільки Україні, а й усій Європі скільки завгодно сперечатися про чинник демократичних цінностей. У навіч перекрученому розумінні — й українських політиків, і європейських теж. Але йдеться про інше. Не можна не бачити, що Росія змішує свій економічний інтерес у бік Оренбурга, звідки починає чергову спробу проникнення в напрямку Індії. А Україна знову починає перетворюватися і на європейську, і на російську окраїну. Національне багатство України — не в трубі і не в чорноземах. Воно — у чиннику транзитності, у просторовому перетинанні торгово-економічних коридорів — меридіанного і широтного. Однак у гарячих суперечках цей чинник навіть не згадується.

— Але згортання цієї транзитності — реальність сьогодення. Про що говоримо? Про розрив відносин з Росенерго як частиною цієї транзитності. А це означає, що ми на порозі ще глибшої енергетичної кризи. І створюємо для неї передумови в усій Європі. Пряма економічна загроза майбутньому України. Та й Білорусії так само, бо риторику про братерські союзницькі відносини розглядає як дійну корову, котру можна нескінченно довго експлуатувати, не піклуючись про підтримку життєвих умов для тієї корови.

Скільки можна страхувати свою бездарну політику, у тому числі економічну, високою інфляцією і ростом цін! Це аморально з точки зору злиденного і бідного суспільства. Мусимо сказати, що країна сьогодні в тяжкому становищі, що ми відстали катастрофічно

Та найважливіше — популістським рішенням закладаємо умови для підвищення цін по всьому економічному колу. Це ринковий підхід? Чи витримають суспільство, економіка ці реальності? І хто подумав про те, які ресурси будуть потрібні під цю північну «демонстрацію незалежності»? На енергозбереження, нові технології, диверсифікованість — щоб упоратися з валом нових цін? І хто подумав — як переконати Європу у правильності своїх дій і підходів?

— А потім дивуємося, чому нас, таких гарних, хороших, перспективних і високо потенційних, Європа не хоче приймати у своє коло. Клопоту не збудешся.

— У них свого вистачає. При торжестві ментальної психології — якнайгірше зробити уряду, чинній владі, конкуренту на посади і пости, що обертається проти інтересів держави як такої. Вся наша опозиція ніяк не хоче зрозуміти, що бажанням комусь насолити — під знаком «щирого патріотизму» — економічного результату не домогтися. Хіба що різко негативного, що й бачимо. Усе це суперечить законам ринкової економіки, законам інтеграції капіталу. І все під соусом, що Росія не допустить Україну до своїх природних засіків. Та ми самі від такої участі відмовилися. Німеччина бере участь, Китай бере участь, США беруть участь. Уже сьогодні у видобутку російського газу, нафти беруть участь майже 26 відсотків іноземного капіталу. Величезні іноземні ресурси вкладає сьогодні капітал у розвиток російської Півночі, а ми карту протистояння розігруємо. Ми не бачимо цього? Настільки замкнулися у своєму просторі, у своїх націоналістичних устремліннях, що перейшли до блокади власної незалежності — від російських вуглеводнів. І не тільки від них. Забули, що нафта і газ «по наших трубах» ідуть російські, що за реаліями Суходолу Україна танкерного флоту не матиме, що закладений в Україну потенціал радянських часів проспорено, проїдено і розкрадено. Та й хто рахував, скільки коштів прийде в Україну в разі спільного використання можливостей українського транзиту?

— Ціна перетворення труби на політичний чинник.

— Рішення такого роду неминуче скасовуватимуться. То може, краще їх і не приймати, а відразу подумати про факторі просторових вигод? Як і за рахунок чого їх можна привести в робочий стан? А ми підштовхуємо Росію до дій на своєму східному векторі. Ціною невірних політичних і економічних рішень стане обвалення нашої державності.

На такому тлі намагаємося довести абсурд. Що чуємо від опозиції? Мовляв, чим гірший стан справ у політиці, тим краще працює економіка, тим кращі економічні показники.

Так, темпи зростання валового внутрішнього продукту України — 7 відсотків. Так, начебто поліпшуються і деякі інші показники. Приміром, надходження іноземних інвестицій. Але інфляція — 11,6 відсотка. І таке саме зростання цін. І з такими показниками ми хочемо потрапити в ЄС — за такого рівня росту цін, особливо за комунальні послуги. Хай іще — якби кредитна ставка не перевищувала 5%. Але ж вона фактично наближається до 20 відсотків. Скільки можна страхувати свою бездарну політику, у тому числі економічну, високою інфляцією і ростом цін! Це аморально з точки зору злиденного і бідного суспільства. Мусимо сказати, що країна сьогодні в тяжкому становищі, що ми відстали катастрофічно. І це — наслідок невизначеності наших стрибків і рухів протягом 16 останніх років. Порівняймо. ВВП України оцінюється сьогодні у 83 мільярда доларів, Росії — в 1 трильйон, Японії — в 5,2 трильйона, США — за 10 трильйонів, Німеччини — 2,4 трильйона. Такі само співвідношення за обсягами експорту, інвестуванням, обсягами валютних запасів. Незіставні виміри. І при цьому намагаємося комусь себе нав'язати, умови диктувати. Україна за показником економічної свободи посідає 125-е місце і неухильне спускається вниз. А були часи, коли в сотню входили. Теж не дуже почесно, але хоча б щось для перехідного етапу. Це свідчить про те, що ступінь втручання держави в економіку, в торгові свободи обертається своєю протилежністю. Саме тому від нас і капітали тікають, передбачаючи наближення країни до межі суцільного хаосу. Подивімося на валютні запаси. Росія — 303 мільярди доларів. Навіть Сінгапур має 100 мільярдів. А в нас 22. З таким багажем нагромадження валютних резервів, як у нас, нам давно вже не можна розгойдувати суспільство маятником політичних проблем, влаштовувати бійки між гілками влади, вимагати відставок і чергових конституційних поправок.

Подивімося, для порівняння, як розвивається Казахстан. Таж там все інакше. Він ставить метою увійти за будь-яку ціну не в ЄС, а в число 50 найбільш розвитих країн світу. І увійде. Зрештою, давайте і ми виходити не з якихось романтичних ілюзій, а з економічного прагматизму. Спробуймо все-таки самі зрозуміти, чого хочемо досягти і чи дозволять це об'єктивні умови? А під маніловські мрії нам нічого не дадуть і не дають — ані грошей, ані прийнятних цін на вуглеводні, ані політики сприяння нашій економіці. На що ставка в Казахстані? На корпоративне управління власністю, на диверсифікованість економіки, на структурну перебудову. Головний критерій при цьому — продуктивність праці, про що ми з вами вже не раз говорили. У нас на це ніхто не звертає уваги. У цей же час Росія від періоду нагромадження переходить до періоду розширеного відтворення. Від політики нагромадження — до політики розвитку, інвестицій у людину. Останні зростають на 70 відсотків на рік за росту промисловості в 1,7 разу. Ріст російських вкладень у науку — 22 відсотки. Інфляція — в межах 9 відсотків. Локомотивом розвитку високих технологій виступає ВПК. Це приклади грамотного використання основних чинників — ринкового і просторового.

А ми про що говоримо з Росією? Власне, ні про що. Про трубу і маяки, про кордони по воді і суші. От коло наших дискусій. А російські замовлення, які колись розвивали нашу економіку, ідуть в Індію. Високий рівень довіри Росія та Індія конвертували в економіку і науково-технічний прогрес. Обсяг спільного товарообігу недавно був 3 мільярди, тепер його доводять до 10 і намічають перспективу майбутніх контактів. Реально підписано 10 масштабних проектів — у сфері ВПК, ядерного будівництва, в електроніці, в авіабудуванні, де починається реалізація спільного проекту цивільного і військово-транспортного літака. Аналогічно тому, що на вітрах протистояння провалився в наших з Росією планах. В Індії все більша частина людей вивчає російську мову — показова ознака економічної перспективи. У рамках глобальної економіки посилюється співробітництво країн БРІК, куди входять Бразилія, Росія, Індія, Китай, котрі уже трансатлантичній конкуренції палиці в колеса ставлять. А нас ані з Індією нема, ні з Європою, ні з Росією... З чим і ким залишаємося ми?

Світ розвивається в умовах глобалізації, ми — за рамками процесу. Нашими глобальними партнерами стали Польща, Грузія, Молдова. Країни слабкі, гостропроблемні. Куди і до чого ми з ними прийдемо? До фактичної ізоляції. І вона — реальність

— З поривами душі, заклопотаної найбільше національною ідентичністю.

— То чого дивуватися економічному результату! І тому теж у зовнішній політиці провал. По всіх напрямках — і економічної безпеки, і воєнної. У нас кожний зовнішню політику сьогодні розуміє по-своєму. Тому тут потрібно починати з азів, добре усвідомлюючи: все, що наштовхується на опір власного народу, економіки держави, її виробничого сектора, — не політика. З такою зовнішньою політикою економічні прориви виключені. Рівнобіжне існування двох зовнішньоекономічних напрямків — реальність сьогодення, причому з різними правовими підходами і поглядами на бюджет, створює нездоланні труднощі у формуванні цілісної ефективної української політики як такої. Україна сьогодні не може слухати — ані інших, ані саму себе, ані регіони, ані бізнес, ані власний народ. Нікого. Негативні риси менталітету не згладжуються, а, навпаки, підсилюються — для досягнення своєкорисливих цілей вузького кола осіб. Ми не тільки втрачаємо цим авторитет з боку Євроспівтовариства, а й власного співтовариства теж. Росія в такій ситуації наголошує, що вона в числі наших друзів, навіть єдинокровних братів, але не більше того. Капітал, інвестиції, міграція робочої сили, наука, проблеми культури і суспільного розвитку — все це вже поза нашими відносинами. Світ розвивається в умовах глобалізації, ми — за рамками процесу. Нашими глобальними партнерами стали Польща, Грузія, Молдова. Країни слабкі, гостропроблемні. Куди і до чого ми з ними прийдемо? До фактичної ізоляції. І вона — реальність.

— Про те, що до цього прийдемо, ми говорили з вами не раз.

— От про це і думати треба, а не про трубу і реальність дострокових виборів. І переосмислювати зовнішню політику. Задуматися всерйоз про передачу владних повноважень на нижчі рівні — теж актуальне сьогодні завдання нашої влади. Адже логіка проста: якщо центр не може впоратися з владою, значить, її слід віддавати у регіони. Регіональний госпрозрахунок. Де він? Тим більше, що чинник Росії для себе ми вже втратили, інвестиції нас обминають, труби обтікають зувсебіч. Але свою філософію ми так і не змінили. Зокрема стосовно НАТО. На такому тлі зрозуміло, чому Росія перекидає свої капітали в Туреччину, Індію, Африку, але не в Україну, як це було протягом сотень років. Це розплата за нерозуміння, пряме ігнорування нами векторів суспільного розвитку. Наукового обґрунтування умови цього розвитку як не було, так і немає. У це ми насамперед упираємося і в економіці. Саме тому не визначилися з ЄЕП, гальмуємо його й ігноруємо, вважаємо цю суто ринкову економічну проблему зовсім неактуальною.

До того ж зі вступом до ЄЕП Україна не втрачає навіть частини свого суверенітету. У всякому разі, ця частина буде набагато меншою за ту, котру ми збираємося урочисто і з помпою вручити НАТО. Та й у Європі, зазначимо, об'єднавчі процеси набагато глибші, ніж у ЄЕП. Принаймні ЄЕП жодної небезпеки для нас не являє. З'явиться така, завжди можна вийти. У цьому затягуванні наочно виявляється нерозуміння, що російському економічному простору, російським ресурсам, російському ринку альтернативи в України немає. Його й у Європи немає — об'єднаної, роз'єднаної. Чому ж тоді ми такі самовпевнені? Чому такі впевнені в абсурді, що двері Євроспівтовариства для нас завжди відчинені? Глава МЗС Тарасюк їх так довго тримав відчиненими. А результат?

Зате і з його подач втручаємося в дискусії про НАТОвські ракети. Ставити — не ставити? Брати участь Україні чи не брати? Разом з Польщею і Чехією. Відчуття таке, що в нас порушені контакти — у самих собі. Система ПРО висувається до кордонів України.

— Для захисту Європи від північнокорейських ударів?

— А хто порадився з самою Україною, інтересів якої такого роду розміщення торкаються безпосередньо? Польща присунула ракетні системи до наших кордонів, до кордонів Росії, спонукавши ту вжити відповідні заходи. Путіна на цілий світ змусили заявити, що реакція Росії буде адекватною й асиметричною. Україна, як і Польща, Чехія, за такого зрушення сил «оборони», стають очевидним об'єктом для превентивних ударів? Зокрема — ядерних. Польща посилила свою безпеку? Ні. Посилила чи все-таки підставила під удар нашу безпеку — як «свого стратегічного партнера»?

Але наш МЗС відмовчався, хоча мав би зреагувати на ці виклики нашій безпеці. Хоча б тим, щоб переконати уряд, що за таких умов розумніше і безпечніше було б, скажімо, дозволити Росії виставити біля польських кордонів адекватні сили стримування ініціатив такого роду. Це, до речі, ціна за роззброєння України, котра повірила в якісь міфічні гарантії своєї власної безпеки. Це ще раз говорить про те, що за втрату ядерного щита, яким ми були прикриті, ще доведеться важко розплачуватися. А ми й досі пиляємо літаки, гармати, ракети. І не можемо навіть зупинитися — хоча б для оцінки, що відбувається. Хоча б до моменту, поки всі обставини дій «проти Кореї — на кордонах України» не буде з'ясовано. Адже ми теж повинні думати про власну безпеку, а не вірити в обіцянки. Югославії теж багато чого обіцяли. А результат?

Не можна не бачити і того, що нові ініціативи США активізують зараз і Євроспівтовариство на створення європейської системи безпеки. На певному етапі ЄС змушений буде відокремитися від НАТО. Передумови такого розвитку ситуації вже склалися. У Європи не залишається іншого виходу — в умовах, коли світ змінюється, зокрема й під впливом російського економічного і природного чинників. Сама Європа змінюється у своїх оцінках, а ми все продовжуємо дискусії про НАТО, проводимо наради, забувши, що НАТО — це опора трансатлантичного союзу, що визначається насамперед торгівлею і військовим захистом її інтересів. Для країн Європи і США ця частка становить десь 20 відсотків в обсягах зовнішньої торгівлі, 60 відсотків іноземних інвестицій США припадають на ЄС. Частка України в цій торгівлі — соті відсотка. У нас у принципі немає і не може бути такої торгівлі, немає таких відносин. Так куди ж ми намагаємося вступити? Усі наші відносини — з Росією і з Європою.

— По Суходолу, а не по чиннику Океану.

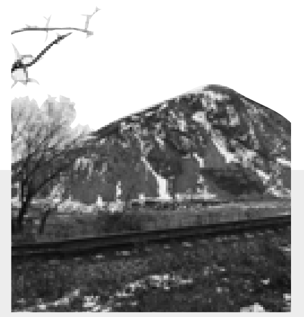
— А ми намагаємося цю обставину перестрибнути. За сучасної політики світ готується до чергового загальносвітового військового переділу власності. Яку участь хоче взяти Україна в цьому переділі за нерозв'язаності своїх внутрішніх проблем? Адже світ як висів багато років на волосинці, так і висить.

— Досить нагадати, що лише витримка російських моряків — після загибелі підвідного крейсера «Курск» уберегла винуватця трагедії від удару відплати. Путіну пощастило тоді «розрулити» ситуацію. Але немає гарантій від виникнення їй подібних.

— ... Адже не випадково НАТОвські бази висуваються до Німеччини, Франції, Італії, Росії, до найважливішого російського сухопутного історичного партнера — Ірану.

— Його стратегічна роль для Росії й України історичною наукою попросту «замилена». Адже не випадково фактичний бік ситуації викликає роздратування атлантичного чинника. І іслам, на який вішають собак, вочевидь тут ні до чого.

— А ми попереду обозу, не розуміючи, що відбувається у власній країні, намагаємося вплутатися в те, що відбувається за її межами. Хочемо неодмінно брати участь у цих діях, і край. А наші дипломати продовжують активні переговори з питань підготовки України до вступу до НАТО. Під егідою МЗС в Україні відбулося вже друге засідання з цієї проблеми. От що, виявляється, важливіше за всі разом узяті економічні проблеми країни. Своїми діями ми не сприяємо росту довіри з боку не тільки Росії, а й Євросоюзу. Навіщо нам це?

Колишнього заступника голови СБУ Володимира Сацюка знято з розшуку, а справу стосовно нього закрито, інформує Національне бюро Інтерполу в Україні *(Укрінформ)*

На шахті імені Кірова в Макіївці Донецької області врятовано трьох гірників, які потрапили під обвал *(УНІАН)*

Гадання на кавовій гущі:
віддавати шахти приватникові чи ні?

■ **ПРОБЛЕМА**

Розмови про приватизацію у вугільній галузі не додають оптимізму шахтарям. А останні події на приватній шахті «Краснопільська» розцінюються як підтвердження обраної позиції гірників: вугільне виробництво не має бути у приватних руках. Так це чи ні — в цьому намагався розібратися наш кореспондент.

Нетипова шахта — так тепер називають «копанки»

За офіційною статистикою, видобуток вугілля в Луганській області здійснюють більш як 50 приватних підприємств. Однак варто пояснити. Йдеться про 54 нетипові шахти, що були «копанками», отримали ліцензії на видобуток корисних копалин і сьогодні добувають вугілля. Його кількість можна визначити за офіційними річними звітами. Наприклад, у 2006 році обсяг видобутку всіх вугільних підприємств області становив 27,1 млн. тонн, а на долю малих шахт припадає 600 тис. тонн палива. Офіційна зарплата робітника такої шахти, що проходить у органах соцзахисту і Пенсійного фонду, дорівнює 700—800 грн., хоча не є великою таємницею те, що частину зарплати робітники одержують у конвертах. Затримки з виплатою грошей бувають, але незначні — два-три дні. А взагалі, гірники таких приватних шахт не розповідають ні про зарплату, ні про умови праці. Як сказав один робітник, «якщо я досі тут працюю, значить, мене все влаштовує». Логічно.

Одержання ліцензії на розробку надр — це тільки півсправи. Крім цього документа потрібно ще з десяток з розряду важливих і необхідних. Наприклад, дозвіл місцевої влади на користування землею, реєстрацію в органах Держтехнагляду на ведення робіт з огляду на безпеку тощо. Процедура одержання таких дозволів розтягується на два-три роки. А останнім часом Київ зовсім її загальмував. Тому багато підприємців, для яких час — гроші, добувають вугілля в так званому «сірому полі». З ліцензією, але без багатьох дозволів. Щоправда, до честі територіального управління Держміськпромнагляду, 90 відсотків малих шахт, як і належить, оформили свої відносини з даною структурою. Отже, безпеку гірників тут контролюють. Обласна влада вже два роки просить Київ спростити процедуру одержання дозвільних документів на розробку родовищ до 5 млн. тонн вугілля приватникам. Наприклад, видавати ліцензії безпосередньо в регіоні. Це дасть можливість легалізувати роботу приватних шахт і контролювати їх та вести там облік. У тому числі — контролювати і соціальний захист робітників.

Виробничі фонди застаріли десь на 68 відсотків. Шахти треба або закривати, або залучати кошти для реконструкції. Але державний бюджет такого роду вкладення коштів не може собі дозволити. Треба залучати кошти інвестора, приватника.

Як треба і як не треба

Приватизованих шахт у Луганській області дві. Так сталося, що в одному випадку приватизація має позитивний досвід і промовляє на користь прихильників передавання вугільного виробництва в приватні руки, у другому — навпаки — підтверджує позицію робітників, налаштованих проти такого процесу.

На прикладі двох шахт можна виділити причини, з яких шахта «Краснопільська», як та баба з казки, сьогодні опинилася «біля розбитого корита» і змушена піти на державний хліб.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Процес приватизації першотравневої шахти ім. Менжинського відбувався чотири роки тому паралельно з тим, як приватизувалася «Краснопільська». Новий хазяїн в особі ТОВ «Інтерінвествугілля» мав далекосяжні плани, що доводила навіть нова назва шахти — «Марія-глибока». Тобто, закладалася перспектива видобутку вугілля на глибших горизонтах, що давало змогу вийти на високу рентабельність. Але власник помилився в оцінці своїх фінансових можливостей, не врахував, що шахта — це вельми енергоємне підприємство, яке вимагає солідних вкладень. Шахту лихоманило.

На щастя, керівники «Інтерінвествугілля» вчасно зрозуміли, що шахті потрібен надійний інвестор. У його ролі виступив Маріупольський завод ім. Ілліча, для якого якість вугілля «Марії-глибокої» була дуже перспективна для коксохімічного виробництва. Почався другий етап приватизації. Торік завод вклав у шахту 40 млн. грн., у 2007-му — інвестиції було збільшено удвічі. У найближчій перспективі планується збільшити видобуток вугілля до 120 тис. на рік, а після проведення часткової реорганізації виробництва потужність шахти має становити 500 тис. тонн на рік. Перспектива в шахти є, запаси вугілля становлять 45 млн. тонн. Отже, років на 80 роботи вистачить.

«Краснопільська» прийшла до свого сумного кінця з багатьох причин. Начальник паливно-енергетичного управління облдержадміністрації Ігор Токарєв вважає, що причини негараздів шахти — слабкий менеджмент, неправильно визначена економічна стратегія. Вугледобуток було припинено, у зв'язку з цим з'явилися величезні борги, і у заробітній платі також. Шахта була неспроможна виплачувати банківські кредити і опинилася на межі великої катастрофи.

На помилках вчаться

На прикладі двох шахт поки що важко робити якісь висновки з приводу можливої приватизації галузі. Але певна думка вже є, і вона, треба визнати, не на користь державного підходу. Фахівці звертають увагу на такий момент. Залучення до роботи професійних менеджерів і гідна оплата їхньої праці — чи не найголовніші умови успіху будь-якого підприємства. Так, саме гідна оплата. Більше грошей одержуватиме керівник, фахівець — більше він буде зацікавлений в успіху свого виробництва. І менше крастиме. На жаль, державний підхід, що дістався у спадок від колишніх часів, побудовано на тому, що робітник — гегемон, а інженерно-технічний персонал має працювати за копійки попри те, що на ньому лежить велика відповідальність і у разі різних подій саме йому доводиться мати справу з прокурором. На приватних шахтах, треба сказати, ІТП одержує більше, ніж на державних підприємствах, тому віддача виробництву тут набагато вище.

Приватизацію багато хто розуміє як повну передачу у власність всіх активів. Саме так сталося на «Краснопільській» і, як бачимо, нічого доброго з цього не вийшло. На думку Ігоря Токарєва, приватизація має йти за іншою схемою.

— У вугільній галузі є величезна маса потужностей, що і морально, і фізично застаріли. Виробничі фонди застаріли десь на 68 відсотків. Шахти треба або закривати, або залучати кошти для реконструкції. Але державний бюджет такого роду вкладення коштів (а це величезна сума!) не може собі дозволити. Отже, треба залучати кошти інвестора, приватника. Віддати йому частину власності — 49—50 відсотків, щоб у нього була зацікавленість, і нехай він працює. Про це ми говоримо вже три роки.

Що стосується шахти «Краснопільської», то її остаточна доля стане відома після завершення роботи спеціальної експертизи. Або шахту затоплять, або відкачають воду і відновлять виробництво вугілля. До речі, схоже на те, що гірники цього підприємства страйкують не тільки заради виплати заборгованості у зарплаті. В такий спосіб люди хочуть звернути увагу керівництва країни й області на долю підприємства. Воно — єдине в селищі, і якщо його закриють...

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

■ **АКТУАЛЬНО**

Наступ на арсенал
У Миколаєві будують елітні котеджі поруч зі складами боєприпасів

Проживання «на пороховій бочці» — реальна перспектива для декількох десятків родин, будинки яких будуть розташовані поруч з військовою частиною. З серпня минулого року на території, що прилягає до аеромобільного полку, почали закладати фундаменти для приватних будинків. Як заявляє командир військової частини А0224 Володимир ХОРУЖИЙ** (на знімку)**, міська влада не тільки не погоджувала з військовими проект будівництва, а і не вважала за потрібне поставити їх до відома про плани «наступу».

Унікальна військова частина — база підготовки десантників — розташована в центральному районі міста, мікрорайоні Соляні. Таке близьке сусідство цивільних з військовими споконвіку було цілком благополучним. Люди у формі чим могли допомагали місту — в будівництві та благоустрої мікрорайону, організації й проведенні свят. А миколаївці відповідали належною повагою.

Але ось уже декілька останніх місяців навколо, а точніше, усередині частини відбуваються дивні явища. У районі дислокації полку почали спонтанно виникати житлові споруди.

Котеджі впритул наблизилися до полкових складів інженерних боєприпасів і ракетно-артилерійського озброєння! Відстань від найближчого будинку до складу лише 140 метрів. А відповідно до чинних норм («Посібник з експлуатації ракетно-артилерійського озброєння», «Посібник з підривних робіт») мінімально безпечна відстань від складів до інших будівель має становити якнайменше 400 метрів. До того ж на такій відстані може знаходитися лише захищена належним чином будівля. Такого захисту поки що немає.

Відстань від найближчого будинку до складу лише 140 метрів. А відповідно до чинних норм мінімально безпечна відстань від складів до інших будівель має становити якнайменше 400 метрів.

Уявляєте, який феєрверк може статися, якщо якесь маля, мешканець елітного житла заграється із сірниками? Новобогданівка відпочиває! Так, вибуховий потенціал миколаївських складів менше від запорізьких. Але сумні наслідки будуть точно.

«Я можу гарантувати безпеку, — каже полковник Володимир Хоружий, — тільки в тому разі, якщо житлові будинки спорудять на відстані не менш як 400 метрів від складів. А якщо тут будуть котеджі, отже, родини, діти відчуватимуть постійну загрозу. Крім того, не варто не враховувати і таку можливість, як використання цих житлових будинків терористичними організаціями».

Застереження командира частини — не перебільшення, а елементарна пильність. Керуючись цією природною для військового якістю, Володимир Степанович забив тривогу. Листи з проханням розібратися в ситуації були відправлені в прокуратуру, СБУ, МНС, міськвиконком, інші організації. Відповіді мають, щонайменше, дивний вигляд. Служба безпеки, наприклад, повідомила, що справа — на контролі. Керівництво МНС заявило, що вперше чує про існування такого складу. Але найдивніші відповіді надійшли від міського керівництва.

Головний архітектор міста, а згодом і сам міський голова порадили просто перенести склади боєприпасів в інше місце. Ось так просто — взяти і посунутися. Щоб не заважати мирним громадянам мирно будувати свої будинки не території частини.

Будинки ці зводить приватне підприємство Юлії Захарової. Щоправда, знайти підприємство за зазначеною адресою неможливо. А від імені забудовника розмовляє невідомий. Факт спілкування з ним підтвердила журналістка обласної телерадіокомпанії Марія Савицька. Факт для неї вкрай неприємний. Колега «по цеху» заявила про погрози на її адресу з боку забудовників. Їй порадили триматися подалі і від самого будівництва, і від цієї теми.

Проте конфлікт уже вийшов за межі однієї військової частини. Коло залучених до нього розширилося. Потрапили сюди і депутати міської ради, які дали добро на небезпечне будівництво. І керівництво квартирно-експлуатаційної частини, що завізувало план забудови. І загадкові забудовники, котрі вибили договір на оренду землі на дуже вигідних умовах.

Але якось усе це пізно викрилося. Три котеджі уже будують повним ходом, ще під чотири вирито котловани. А склади озброєння як були, так і залишилися на колишньому місці.

У принципі, командир частини не проти перенести склади. Але, як людина військова, він може діяти лише за наказом. «Буде наказ про перенесення складів — виконаємо», — каже полковник.

Поки що немає ні наказу, ні хоч якоїсь вказівки, як поводитися в такій ситуації. Ситуація ця ускладнюється тим, що достеменно невідомо, в чиїй власності перебуває земля під котеджами, які споруджують. Начебто традиційно нею користувалися військові. Тепер раптом виявляється, що земля ця — у власності міста.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Фото автора.

Фізик і лірик. В одній особі

■ СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Він є людиною, яка навіть зовні асоціюється з точними науками. Цілеспрямований, упевнений у собі, наполегливий та працьовитий. І якщо ви поспілкуєтеся з ним бодай з годину, то вже не зможете не зацікавитися фізикою як наукою, її окремими галузями. Зокрема, фізикою аморфних сплавів. Про неї вчений розповідатиме так цікаво та грунтовно, що захопить навіть найстійкішого гуманітарія! А ще ви разом читатимете наукову фантастику, розмовлятимете про футбол і навіть зможете зіграти у волейбол! І все це за однієї умови: якщо ваш співрозмовник — відомий учений, професор Василь ГІРЖОН** (на знімку) **із Запорізького національного університету (ЗНУ).

Василь Васильович закінчив його 29 років тому, а 25-річчя трудової діяльності у ньому відзначив торік. Згадує, що був «нормальним студентом»: інколи прогулював «пари», намагався скористатися шпаргалкою на першому курсі й одразу піймався. Хоч відповідав на екзамені бездоганно, таки отримав «мінус один бал», тобто «четвірку». І зробив висновок, що «шпора» — не друг студента.

— Нам ніколи було відпочивати, — згадує відомий учений. — Життя було таке насичене та цікаве! Тому не розумію і просто жалію сучасних сумуючих студентів. Їх ніде не видно: ні у читальному залі, ні на спортмайданчику. П'ять разів на тиждень я відвідував волейбольну секцію, грав на гітарі у факультетському ВІА. Сьогодні як викладач запитую студентів: «Хто цікавиться преферансом?» Жодної позитивної відповіді! Хоча раніше ви ніколи не зустріли б фізика, який не любив би картярську гру, під час котрої треба думати!

Пересічному громадянину легко заплутатись у професійних термінах, читаючи про здобутки Василя Васильовича. Але якщо розібратися, все стає зрозумілим. Адже основне завдання досліджень ученого — сформувати металічні сплави підвищеної стійкості. Щоб були затребувані в машинобудуванні, приладобудуванні тощо. Над пошуком способів досягнення такої міцності науковець працював протягом довгих років. Один із них — лазерна обробка поверхні. Її швидкість — це тисячні долі секунди! Ще один спосіб — обробка алюмінієвих сплавів тим самим лазером, але з нанесенням та вплавленням у матеріал порошку заліза й міді. У результаті твердість поверхні сплаву збільшується більш як у 20 разів!

На жаль, такі здобутки не завжди цікавлять практиків. Якось учений запропонував інженерам заводу із виготовлення двигунів, використовуючи найдені ним технології, покінчити з великим відсотком браку.

Часткова лазерна обробка давала можливість прибрати один технологічний ланцюжок і підвищити якість виробу. Науковцю відповіли: «Що тут розумієте?! Такого навіть досвідчені німецькі вчені не придумали, а вони ж бо розумніші!». Ось так великі «практики» сприйняли досягнення фізика-теоретика. А світове визнання не змусило себе довго чекати. Близько двадцяти країн відвідав Василь Гіржон як учасник міжнародних конференцій.

Не тільки як талановитий вчений, а й як досвідчений адміністратор проявив себе професор, тривалий час працюючи на посаді проректора з науково-педагогічної роботи. Був ініціатором відкриття нових спеціальностей, розробляв положення стосовно організації та автоматизації процесу навчання.

У вільний час Василь Гіржон уболіває за улюблені футбольні команди, сам грає у волейбол. Дуже любить наукову фантастику. Із останніх авторів, яких прочитав — Айзек Азімов та Роберт Желязні.

Але сенсом життя залишається фізика. Її він вважає наукою майбутнього та підкреслює:

— Ця галузь потребує змін. Ще років десять і не буде кому її відроджувати: із потужних наукових шкіл залишається одиниці. Але я — оптиміст. Фізика — фундаментальна наука. І результати її винаходів можуть дати економічний ефект, але з часом. Турбує, що з кожним роком рівень підготовки студентів, які йдуть до нас, знижується, бо предмет занедбаний у середній школі. Останні роки фізкабінети там... закриваються! Вчені працюють над унікальними проблемами. А в результаті виявляється, що ми та наші розробки (і це в металургійному місті!) нікому не потрібні. На заводах усе знають і вміють без нас, тоді як продукція, яку випускають, бажає бути кращою. За кордоном насамперед вкладають кошти в освіту і науку! А вже потім чекають на високі досягнення. У нас їх хочуть мати, заощаджуючи на науково-технічному прогресі...

Марія КАНЦЕЛЯРИСТ, прес-центр ЗНУ.

Запоріжжя.

■ КЛАСНА РОБОТА

Двері у великий світ знань відчинилися в Броварах

У Броварському районі відкрито філію Всеукраїнського народного університету українознавства, який діє при товаристві «Знання». Це стало можливим завдяки налагодженій співпраці цієї організації та районної держадміністрації. Вона закріплена спільною угодою, якою передбачено проведення науково-просвітницьких заходів товариства на районному рівні — за місцем роботи, навчання і проживання громадян району. Заняття проводитимуть раз на місяць за участю районного активу та лекторської групи університету — відомих вчених, державних діячів. А студентами філії будуть вчителі, директори шкіл та підприємств району, які після проходження спеціальної підготовки передаватимуть отримані знання членам своїх колективів.

Відповідальний секратар координаційної ради народних університетів українознавства товариства «Знання» Анатолій Мартинюк зазначає:

— Це для нашої організації традиційна форма роботи, яка активно використовувалася раніше. Тож ми маємо великий досвід і плануємо скористатися ним зараз. Слухачам філії, як і всього університету, надаватиметься широкий спектр знань з теорії, методології і стратегії творення України в усій її величі й складності, з формування української мовної особистості, історії нашої країни в іменах, нових документах і фактах, особливостей нинішньої європейської та євроатлантичної інтеграції країни тощо.

Районна філія нашого університету в Броварському районі — перша в країні. А відкриття її стало можливим за розуміння і підтримки, на мою думку, справжнього патріота України, голови райдержадміністрації Миколи Діденка. Ми раді, що в його особі зустріли людину, службовця, який справді працює для людей. І наскільки нам відомо, в районі справи поліпшуються на краще.

Заняття, які проводитимуть у філії популярною і доступною мовою, з демонстрацією нових наочних посібників, стануть ще й джерелом духовного спілкування та збагачення слухачів. А це так потрібне зараз, як протидія насиллю, жахам, демонстрації негативів чужорідної культури, що пропагується нині на телеекранах, у деяких закладах дозвілля.

Вікторія КВІТКО.

Київська область.

■ ШИРШЕ КОЛО

Макулатуринг — це змагання

Серед багатьох проблем школи однією з найважливіших є формування не тільки екологічної свідомості, а й екологічної культури учнів. Тому ЗОШ І ступеня — дошкільний заклад «Берізка» у Бучі (Київщина) — взяла активну участь у першому всеукраїнському турнірі зі шкільного макулатурингу.

За підсумками першого туру, який проходив торік, зібрано 3379 кг макулатури. Найактивнішими виявилися першокласниця Ліза Філоненко (зібрала 600 кг), Денис Царенок, учень 4 класу (313 кг), Анастасія Мельник, учениця 3 класу (264 кг).

У турнірі взяли участь 790 шкіл країни. Зібрано понад 1 500 тонн макулатури, чим врятовано більш як 24 000 дерев, а це 31 гектар лісу!

Наш заклад відзначений дипломом. Найактивніші учні отримали грамоти, а Ліза Філоненко, яка посіла ІІІ місце в Україні, — цінний приз.

Другий тур триватиме з 1 березня по 5 травня 2007 року.

Людмила ДРАЧЕВСЬКА, заступник директора з навчально-виховної роботи.

■ ПОРТФЕЛЬ

Не тільки спогади, а і поетичні образи

Шановний ведучий! Я навчаюся на юридичному факультеті, мрію стати суддею. Знаю, авторитет нинішнього слуги Феміди не на висоті. Однією з причин неповаги до третьої гілки влади є, на мою думку, недостатня пропаганда позитивного досвіду роботи вітчизняних судів. Зокрема, молодь не знає авторитетів у галузі юриспруденції. Чи є взагалі професіонали, з кого можна «жизнь делать»?

Андрій ЄФІМЕНКОВ.

Звичайно, є, Андрію. Про одного з них торік вийшла книжка Володимира Олефіренка (до речі, колишнього працівника «Голосу України») «Дорогу осилит идущий. Невымышленная история о Судье Викторе Кононенко».

Слово «судья» не випадково написане з великої літери. Віктор Іванович Кононенко, нині активно і продуктивно діючий пенсіонер — єдиний в Україні пройшов шлях від судді райсуду до судді Верховного Суду СРСР. Після його розвалу наш повпред міг залишитися в Москві, але він повернувся на Батьківщину, щоб бути корисним незалежній державі. Заслужений юрист відомий далеко за межами країн СНД передусім своєю громадянською позицією, безцінним досвідом, професіоналізмом.

«Людина — від землі, Суддя — від Бога», — таку оцінку дав герою пізнавальної книжки Голова Верховного Суду України Василь Онопенко.

Перші кроки становлення незалежного суду країна робила за участі висококласного юриста Кононенка. У 1992-му він очолював робочі групи з розробки Концепції судово-правової реформи, Закону України «Про статус суддів». Згодом брав участь у прийнятті ще дюжини законодавчих актів, за якими живе країна. Плідну законодавчу діяльність Кононенко продовжує і в свої 69 літ.

Автор збірника, що особливо приваблює, не обмежився розповіддю про авторитетного професіонала, його суддівський досвід, позицію, кредо. Зі сторінок багатої на факти книжки на вас, в прямому значенні, з фото дивиться життєлюб у колі сім'ї, колег, друзів; на робочому місці, в Пекіні, на відпочинку. Книжка багата спогадами, оцінками, документами, мудрими думками і... поезією.

І, звичайно, кримінальними справами, які доводилося Віктору Кононенку розглядати в судових залах.

Скажімо, ви чули про гучний перегляд справи про вбивство Кірова? А про резонансний процес над керівниками компартій азіатських республік? Ці та багато інших справ розглядали за головування Віктора Івановича, який у кожному випадку вміло відділяв зерна від плевел.

У книзі переконливо показано «секрет» успішної 40-річної роботи судді Кононенка, який базувався на знанні законів, об'єктивності, принциповості, людяності...

«Дорогу осилит идущий...» написана передусім для студентів і викладачів юридичних вузів. Тому, Андрію, вона тобі стане в пригоді як посібник, в якому знайдеш відповіді на багато запитань. Зокрема, знатимеш, з кого «жизнь делать»...

І. І.

■ ЧОРНИМ ПО БІЛОМУ

За особливим статусом

Коментар міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнка з приводу підпорядкування Національного університету ім. Т. Шевченка Кабінету Міністрів України

Станіслав Ніколаєнко зазначає, що рішення КМУ відповідає чинному законодавству. Після внесення змін до Конституції частина функцій виконавчої влади, які покладалися на Президента, перейшли до уряду.

«Сьогодні МОН за дорученням секретаріату Кабміну підготувало зміни до ст. 39 Закону «Про вищу освіту» про новий порядок створення, реорганізації та ліквідації ВНЗ. Цей порядок стосуватиметься і навчальних закладів з особливим статусом підпорядкування, який формувався з 1990 року.

До речі, його мають, крім університету ім. Т. Шевченка, столичний політехнічний університет (КПІ) (фінансується напряму з бюджету), Києво-Могилянська академія (підпорядкована Кабінету Міністрів), Острозька академія (створена Президентом).

З часом усі ВНЗ країни підпорядковуватимуться одному центральному органу виконавчої влади — Міністерству освіти і науки, а діяльність ВНЗ з особливим статусом урегулюється на законодавчому рівні.

Але це не означає, що Міносвіти керуватиме університетами. Діятиме єдиний порядок укладання, розірвання контракту, паралельно надаватимуться нові права тощо.

Хочу заспокоїти науково-педагогічний колектив, студентів КНУ ім. Шевченка: це підпорядкування в жодному разі не призведе до погіршення їхнього соціального і матеріального стану. Особливий статус університету збережеться».

■ ОФІЦІЙНО

Ректором став неправомірно

Міністерство освіти і науки розглянуло колективне звернення членів трудового колективу Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти про призначення В. Пашкова ректором інституту і повідомляє.

Інститут є вищим навчальним закладом комунальної форми власності. Орган управління його майном — обласна рада.

Керівників закладів освіти, що є комунальною власністю, призначають органи управління освітою за попереднім погодженням з місцевими органами.

Рішення про призначення В. Пашкова на посаду ректора інституту ухвалено облрадою 28 вересня 2006 року. Міністерство освіти і науки дійшло висновку, що порушено вимоги ст. 54 Закону України "Про вищу освіту", в якій передбачено конкурсне заміщення посад науково-педагогічних працівників. Конкурс на заміщення вищезазначеної посади оголошено не було.

Оскільки порушено процедуру призначення, МОНУ надіслало листроз'яснення Запорізькій облдержадміністрації з пропозицією визнати призначення на посаду ректора В. Пашкова неправомірним, провести конкурс на заміщення вакантної посади ректора після затвердження порядку її заміщення облрадою.

Михайло СТЕПКО, заступник міністра.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Горлівський хімічний завод», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс для повторного продажу виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод»,

які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5: **1.** Верстат горизонтально-фрезерний 6Р81Г, 1983р., № 0027410124, початкова ціна продажу - **8438,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 421,90грн. 2. Автомобіль ЗИЛ - 431410, № 05384 ЕВ, 1989р., початкова ціна продажу - **4995,27грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 249,76грн. **3.** Автомобіль ЗИЛ - 431410, № 4621 ДОЦ, 1987р., початкова ціна продажу - **5177,84грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 258,89грн. **4.** Пресс - ножиці С229, 1976р., початкова ціна продажу - **1871,60грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 93,58грн. **5.** Автомобіль ИЖ - 412, № 02-22 ДОВ, 1993р., початкова ціна продажу - **1380,07грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 69,00грн. **6.** Автомобіль М - 2715, № 71-54 ДОМ, 1991р., початкова ціна продажу - **1391,42грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 69,57грн. **7.** Автомобіль М - 2715, № 02-28 ЯНЕ, 1994р., початкова ціна продажу - **2089,83грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 104,49грн. **8.** Автомобіль МАЗ-93801, №1027ДЕ, 1981р., початкова ціна продажу - **3721,62грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 186,08грн. **9.** Автомобіль КАМАЗ-5320, №25-07ДОФ, 1990р., початкова ціна продажу - **14071,34грн. без ПДВ,** гарантійний внесок-703,57грн. **10.** Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420027, 1991р., початкова ціна продажу - **5578,55грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 278,93грн. **11.** Автомобіль АЗЛК 21412, №0397 ДОВ, 1992р., початкова ціна продажу - **1947,00грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 97,35грн. **12.** Ємність, інв. №0001431663, 1968р., початкова ціна продажу - **2486,73грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 124,34грн. **13.** Ємність, інв. №0001432024, 1952р., початкова ціна продажу **1736,79грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 86,84грн. **14.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№0027500068, 0027500082, 0027500295, 0027500296, 0027500301), початкова ціна продажу - **155092,82грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7754,64грн. **15.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500043, 0027500044, 0027500047, 0027500048, 0027500049), початкова ціна продажу - **158608,06грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7930,40грн. **16.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500035, 0027500036, 0027500037, 0027500038, 0027500039), початкова ціна продажу - **160016,86грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 8000,84грн. **17.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500053, 0027500066, 0027500067, 0027200069, 0027500070), початкова ціна продажу - **156901,43грн. без ПДВ,** гарантійний внесок 7845,07грн. **18.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500071, 0027500073, 0027500083, 0027500109, 0027500173), початкова ціна продажу - **153265,26грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7663,26грн. **19.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500251, 0027500252, 0027500263, 0027500274, 0027500276), початкова ціна продажу - **151581,19грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7579,06грн. **20.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500280, 0027500291,0027500292, 0027500293, 0027500294), початкова ціна продажу - **159950,98грн. без ПДВ,** гарантійний внесок 7997,55грн. **21.** Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500059, 0027500060, 0027500061, 0027500062, 0027500077), початкова ціна продажу - **145094,93грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7254,75грн. 22. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № 0027500128, 0027500177, 0027500181, 0027500277, 0027500278), початкова ціна продажу - **144704,14грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 7235,21грн. **23.** Верстат поперечно-стругальний 7307ГТ, 1990р., інв. № 0027420003, початкова ціна продажу - **7800,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 390,00грн. **24.** Верстат радіально-свердлильний 2Е52, 1967р., інв. № 0027410009, початкова ціна продажу - **4436,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 221,80грн. **25.** Електродвигун МА-143-2/8, 1992р., інв. № 0001410075, початкова ціна продажу - **1305,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 65,25грн. **26.** Верстат токарно-гвинторізний 16УО4П, 1975р., інв. № 0026410129, початкова ціна продажу - **4501,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 225,05грн. **27.** Сепаратор продукту V = 10v3, початкова ціна продажу - **1506,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 75,30грн. **28.** Верстат консольно -фрезерний 6Р81Г, 1966р., інв. № 0026410023, початкова ціна продажу - **6696,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 334,80грн. **29.** Мотоцикл ГЖ 6113, 1992р., початкова ціна продажу - **969,57грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 48,47грн. **30.** ЄмністьV=11,5 куб. м , інв. № 0002430442, початкова ціна продажу - **2202,00грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 110,10грн. **31.** Мотоцикл ІЖ 6113, 1992р., початкова ціна продажу - **969,57грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 48,48грн. **32.** Верстат точільно - шліфувальний 3Б634, 1981р., початкова ціна продажу - **790,65грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 39,53грн. **33.** Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1986р., початкова ціна продажу - **3669,75грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 183,49грн. **34.** Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1990р., початкова ціна продажу - **4146,03грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 207,30грн. **35.** Ресивер 3.5 РДВ,1975р., початкова ціна продажу - **1738,73грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 86,94грн. **36.** Ресивер 3.5 РДВ,1975р., початкова ціна продажу - **1738,73грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 86,94грн. **37.** Автомат наплавочний універсальний А - 580 М, 1988р., початкова ціна продажу - **4071,62грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 203,58грн. **38.** Прийомнік 4МЗ з нержавіючої сталі ЧЕ, інв. №0009420177, початкова ціна продажу - **2065,00грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 103,25грн. **39.** Пресс - ножиці С229, 1976р., початкова ціна продажу - **1871,60грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 93,58грн. **40.** Автомобіль М - 2715,№ 02 - 28 ЯНЕ, 1994р., початкова ціна продажу - **2089,83грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 104,49грн. **41.** Верстат фрезерний НГФ - 110,1979р., початкова ціна продажу - **764,85грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 38,24грн. **42.** Насос АХ-200-150-500, інв.№000242036,1991р., початкова ціна продажу - **5578,55грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 278,93грн. **43.** Насос АХ-200-150-500, інв.№000240037, 1991р., початкова ціна продажу - **5578,55грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 278,93грн. **44.** Автомобіль УАЗ 31512,№3070 ДОД, 1992р., початкова ціна продажу **3920,38грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 196,02грн. **45.** Автомобіль ЗИЛ 130-80,№3962 ДОП,1984р., початкова ціна продажу - **4860,89грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 243,04грн. **46.** Емність для готової продукції Н-2150Д2100 зд. 6 смол., інв.№0005420313, початкова ціна продажу - **983,00грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 49,15грн. **47.** Автомобіль ЗИЛ 431412, №2820 ДОФ, 1990р., початкова ціна продажу - **9284,15грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 464,21грн. **48.** Автомобіль ЗИЛ 431412, №2490 ДОФ, 1989р., початкова ціна продажу - **6421,56грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 321,08грн. **49.** Автомобіль ЗИЛ 431412, №2490 ДОФ, 1989р., початкова ціна продажу - 6421,56грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 321,08грн. **50.** Електровантажник ЭВ - 687.28.22, 1998р., початкова ціна продажу - **9240,34грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 462,02грн. 51. Редуктор Ц2У - 160-31.5 (6 одиниць за списком), початкова ціна продажу - **3053,21грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 152,66грн. **52.** Насос АХП 20/31Е, інв. №0001411743, початкова ціна продажу **2644,33грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 132,22грн. **53.** Електродвигун АІМР 180М8, початкова ціна продажу - **1911,50грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 95,58грн. **54.** Насос АХП 20/31Е, інв. №0009410001, початкова ціна продажу - **2644,33грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 132,22грн. **55.** Фільтр Д=600 Н=700 Нобщ 1035, початкова ціна продажу - 327,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 16,35грн. **56.** Насосний агрегат Д-200, інв. № 00284410337, 1988р., початкова ціна продажу - **3185,91грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 159,30грн. **57.** Насосний агрегат Д-800 57А, інв. № 0028410058, 1981р., початкова ціна продажу - **5235,30грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 261,77грн. **58.** Повітродувка ВВД-8, інв. №0004101057, початкова ціна продажу - **1854,64грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 92,73грн. **59.** Електроаспіратор ЭА - 12 Б, 1995р., початкова ціна продажу - **848,57грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 42,43грн. **60.** Трансформатор ТМ 180, початкова ціна продажу - **795,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 39,75грн. **61.** Трансформатор ТМ 100, початкова ціна продажу - **2697,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 134,85грн. **На конкурс виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод»,** які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5: **62.** Центрифуга ФГН - 1254К-7, інв. № 0004430124, 1990р., початкова ціна продажу - **34439,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 1721,95грн. **63.** Центрифуга ФГН - 1254К-7, інв. № 0004430125, 1990р., початкова ціна продажу - **28214,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 1410,70грн. **64.** Хроматограф Колір-530, інв. 0025470157, 1990р., початкова ціна продажу - **5581,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 279,05грн. **65.** Склад тари «Кисловодськ» (під розбирання), інв.№ 003310004, початкова ціна продажу - **7925,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 396,25грн. **66.** Будівля № 9 складу соди зі сховищами № 000342005, 000342006, 000342007 (під розбирання), інв № 0003100026, початкова ціна продажу - **19828,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 991,40грн. **67.** Подогрівач мазуту ПМ 40-15, інв. № 0023400012, 1976р., початкова ціна продажу - **14376,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 718,80грн. **68.** Подогрівач мазуту ПМ 40-15, інв. № 0023400013, 1976р., початкова ціна продажу - **14376,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 718,80грн. **69.** Теплообмінювач, інв. № 0023420032, 1992р., початкова ціна продажу - **2612,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 130,60грн. **70.** Теплообмінювач, інв. № 0023420026, 1973р., початкова ціна продажу - **1523,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 76,15грн. **71.** Теплообмінювач, інв. № 0023420027, 1973р., початкова ціна продажу - **1523,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 76,15грн. **72.** Теплообмінювач, інв. № 00234200241, 1982р., початкова ціна продажу - **3026,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 151,30грн. **73.** Теплообмінювач, інв. № 00234200242, 1982р., початкова ціна продажу - **3026,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 151,30грн. **74.** Насосний агрегат АХП 20/ 31Е, інв. № 0001410304, 1989р., початкова ціна продажу - **3542,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 177,10грн. **75.** Насосний агрегат Х 45/31, інв. № 0001414330, 1981р., початкова ціна продажу - **2292,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 114,60грн. **76.** Насосний агрегат ВВН-12, інв. № 0001420069, 1992р., початкова ціна продажу - **3598,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 179,90грн. **77.** Ел. Двигун 4А-22-100, інв. № 0010410021, 1991р., початкова ціна продажу - **2917,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 145,85грн. **78.** Насосний агрегат ВВН-1-25-42, інв. № 0003410324, 1988р., початкова ціна продажу - **4740,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 237,00грн. **79.** Насосний агрегат ВВН-25, інв. № 0003410371, 1988р., початкова ціна продажу - **6270,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 313,50грн. **80.** Насосний агрегат АХ-65-50-160, інв. № 0005420158, 1995., початкова ціна продажу - **3004,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 150,20грн. **81.** Насосний агрегат 150-SZO-384-290-00-LC, інв. № 0006410034, 1986р., початкова ціна продажу - **5412,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 270,60грн. **82.** Насос АХП 65-50, інв. № 0006420120, 1997р., початкова ціна продажу - **5237,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 261,85грн. **83.** Насосний агрегат ВВН-12, інв. № 0010420057, 2002р., початкова ціна продажу - **4287,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 214,35рн. **84.** Ел. Двигун 4А-22-100, інв. № 0010410020, 1991р., початкова ціна продажу - **3471,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 173,55грн. **85.** Насосний агрегат ВВН 1-12, інв. № 0002420014, 2000р., початкова ціна продажу - **2028,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 104,40грн. **86.** Насос АХЕ 65-40, інв. № 0006420122, 1997р., початкова ціна продажу - **2454,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 122,70грн. **87.** Насос АХЕ 50-32, інв. № 0006420123, 1997р., початкова ціна продажу - **1217,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 60,85грн. **88.** Електродвигун СД КП -2-17-26-12К, інв. № 0006430067, 1988р., початкова ціна продажу - **19287,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 964,35грн. **89.** Насосний агрегат 1Х-100-63-250А-БТЛ-55-СДУ2, інв. № 0008420012, 1992р, початкова ціна продажу - **5730,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 286,50грн. **90.** Насосний агрегат 1Х-100-63-250А-БТЛ-55-СДУ2, інв. № 0008420013, 1992р, початкова ціна продажу - **5730,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 286,50грн. **91.** Насосний агрегат 1Х-100-63-250А-БТЛ-55-СДУ2, інв. № 0008420014, 1992р, початкова ціна продажу - **5730,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 286,50грн. **92.** Насосний агрегат Д-200, інв. № 0028410336, 1988р, початкова ціна продажу - **2411,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 120,55грн. 93. Устрій СЕ-300, інв. № 0029420008, 1999р, початкова ціна продажу - 854,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 42,70грн. **94.** Стенд балансування коліс Elkon-K100, інв. № 0029420013, 1999р., початкова ціна продажу - **2006,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок - 100,30грн. **95.** Апарат горячого зварювання, інв № 0009430022, початкова ціна продажу - **14576,00грн. без ПДВ,** гарантійний внесок 728,80грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Строк надання заяв 10календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 12 березня 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 13 березня 2007р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ТБ «Універсальна товарно-сировинна біржа»

(м. Київ) реалізує через біржові торги комп'ютерну техніку, що належить АКАПБ «Україна». З переліком комп'ютерної техніки, яка пропонується до продажу, можна ознайомитися на офіційному сайті ТБ «УТСБ» http://www.utsb. aa.ua

Прийом заяв на участь у біржових торгах проводиться з 07 березня 2007 року Брокерською конторою № 38 — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон» за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, Будинок культури, офіс 40, тел. 537-28-70. Прийом заявок завершується о 17:00 за дві доби до початку торгів. Біржові торги відбуватимуться на торгівельному майданчику Товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» починаючи з 13 березня 2007 року по вівторках та четвергах об 11 год., за адресою: 02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15.

За постановою Господарського суду Одеської області по справі № 2/35-07-1358 від 22.02.2007 року:

1. Визнано банкрутом Приватне підприємство «СВІТМЕТАЛ» (код 33658142, м. Одеса, вул. Терешкової, буд. 13).

2. Відкрита відносно Приватного підприємства «СВІТМЕТАЛ» ліквідаційна процедура. 3. Ліквідатором банкрута призначений Кальной В. В. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товарна Біржа «Захід Контракт»

організовує біржові торги з продажу:

— (Повторно) Майна підприємства-банкрута СГВК «Покуття»: лот № 1 Приміщення адміністративного будинку (літ. «А»), заг. площею 556,6 м². Ст. ціна 220000,00 грн. з ПДВ. Майно знаходиться по вул. Винниченка, 164 в м. Городенка, Івано-Франківська обл. Торги відбудуться 15 березня 2007 р. о 10.00 год. Для участі в біржових торгах (аукціонах) покупці сплачують гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової ціни, ліцензійний збір в розмірі 0,1% від початкової ціни та реєстраційний внесок в розмірі 34 грн. на р/р Біржі 26005060017932 в ІФФ Приватбанк, МФО 336677, код ЄДРПОУ 33645531, або укладають договір з брокером. Заявки приймаються на ТБ «Захід Контракт» за 3 робочі дні до проведення торгів. Наша адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Січових Стрільців, 24А, тел./факс: 8 (0342) 50-95-53.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 12.02.2007 р. по справі № 2/239-Б СТОВ «ім. Кармалюка» (Хмельницька обл., Деражнянський р-н, с. Волоське, ЄДРПОУ 03788141), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шматлай Ю. В. (Ліцензія АВ № 081150 від 24.07.2006 р., м. Хмельницький, вул. Майборського, 12, кв. 23).

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області (м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 26.10.06 р. по справі № 6/152 приватне підприємство «Натан» (88000, м. Ужгород, вул. Далека, 22, код ЄДРПОУ 31535404, р/р № 26001353984001 в ЗРУ «Приватбанк» м. Ужгород, МФО 312278) визнано банкрутом.

Ліквідатор Стецяк Т. І. приймає кредиторські вимоги в процедурі банкрутства за адресою підприємства протягом одного місяця з моменту публікації цього оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 22.02.2007 р. по справі №Б 24/69-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Дебіка-Руш ЛТД», код ЄДРПОУ 34364811, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, Запорізьке шосе, буд. 68, кв. 41. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, тел.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою Господарського суду Вінницької області від 06.02.2007 р. по справі № 10/225-06 визнано банкрутом ЗАТ «Фірма «Агронафтосервіс» (ЄДРПОУ 23105291, м. Вінниця, вул. Театральна, б. 51, кв. 1) та відкрито ліквідаційну процедуру. Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором (Вінницький обласний сектор з питань банкрутства: м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) протягом 1 місяця з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) від 20.02.07 у справі № 15/31-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Сигма-41», код ЄДРПОУ 33999949 (03194, м. Київ, бульв. Кольцова, 12, корп. 1, п/р 26007249301 в АКБ «Інтеграл-банк» в м. Києві, код банку 320735) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горєлова Олексія Леонардовича (ліцензія АВ № 158259 від 27.09.2006 р.). Вимоги до банкрута розглядаються протягом місяця з дня опублікування оголошення. Кредиторські вимоги та іншу кореспонденцію надсилати на адресу ліквідатора: Київ-126, а/с 64, м. Київ, 03126.

Відповідно до постанови господарського суду Хмельницької області від 1 лютого 2007 року по справі № 2/114-Б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю

«Будівельна компанія «Кам'янець» м. Кам'янець-Подільський, вул. Кн. Коріатовичів, 37а, ідентифікаційний код ЄДРПОУ 01353835. Відкрито ліквідаційну процедуру на строк до 01 серпня 2007 року. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Головату Марію Дмитрівну (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АБ № 116127 від 21.12.2004 р., адреса: Кам'янець-Подільський район, с. Довжок, вул. Кушелева, 2).

Шановні акціонери
Акціонерного Східно-Українського Банку "Грант"!

19 квітня 2007 року в 16:00 відбудуться загальні збори акціонерів банку за адресою: м. Харків, проспект Леніна, буд. 9, (ВАТ "Укргідропроект", актовий зал, 5-й поверх). Реєстрація акціонерів проводитиметься з 15:00 до 15:45.

Порядок денний.

1. Звіт Правління банку про результати роботи за 2006 р.
2. Звіт Спостережної Ради банку про виконану роботу.
3. Звіт Ревізійної комісії банку.
4. Затвердження фінансової звітності банку за 2006 рік, звіту зовнішнього аудитора. Розподіл прибутку банку за 2006 рік.
5. Про збільшення розміру статутного капіталу Банку "Грант" до 46 200 000 (сорока шести мільйонів двохсот тисяч) гривень шляхом проведення додаткової (дев'ятнадцятої) емісії акцій.
6. Про розміщення акцій банку.
7. Визначення уповноваженого органу та уповноважених осіб банку щодо прийняття рішень, пов'язаних з випуском та розміщенням акцій банку.

Статутний капітал збільшується з метою підвищення рівня капіталізації банку, ефективності використання фінансових ресурсів і залучення додаткових коштів для здійснення банківської діяльності, на суму 6 200 000 (шість мільйонів двісті тисяч) гривень шляхом додаткового випуску нових акцій.

Проект змін до статуту банка:

"Частину 2 і 3 статті 17 статуту викласти в наступній редакції:

"Статутний капітал банку складає 46 200 000 (сорок шість мільйонів двісті тисяч) гривень і розподіляється на 4 620 000 (чотири мільйони шістсот двадцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна.

Всі акції банку в кількості 4 620 000 (чотири мільйони шістсот двадцять тисяч) простих іменних акцій повністю купуються акціонерами банку (як закритого акціонерного товариства)".

Додатково випускається 620 000 (шістсот двадцять тисяч) простих іменних акцій загальною номінальною вартістю 6 200 000 (шість мільйонів двісті тисяч) гривень. Номінальна вартість акції - 10 (десять) грн.

При додатковому випуску акцій акціонери мають переважне право на придбання акцій нової емісії. Термін повернення коштів при відмовленні від випуску акцій - протягом 30 днів із дня відмовлення від випуску.

Основні показники фінансово-господарської діяльності Банку "Грант" (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	237592	200902
Основні засоби	18429	18386
Довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Запаси	254	14135
Сумарна дебіторська заборгованість	327	3757
Грошові кошти та їх еквіваленти	24784	14279
Нерозподілений прибуток	54	0
Власний капітал	65576	59766
Статутний капітал	40000	35000
Довгострокові зобов'язання	0	0
Поточні зобов'язання	171045	140091
Чистий прибуток (збиток)	810	748
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	419	419

Телефон для довідок: 700–50–49, 714–05–60.

Правління Банку "Грант"

Шановні акціонери
ЗАТ «Український банк реконструкції та розвитку»!

Правління ЗАТ «Український банк реконструкції та розвитку» повідомляє, щодо порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 29 березня 2007 року о 10-00 години, за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 65-Б додатково вносять питання:

1. Внесення змін та доповнень до «Положення про Спостережну раду Банку».
2. Внесення змін та доповнень до «Положення про Правління Банку».
3. Внесення змін та доповнень до «Положення про Ревізійну комісію Банку».

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ДП «Придніпровське житлово-комунальне об'єднання» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі розпорядження майном.

На публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, пр. Комсомольський, 2-А:

Лот № 1:

Вбудовані нежитлові приміщення відділення зв'язку № 03, загальною площею 325,4 кв. м. Початкова ціна продажу 295142,00 грн., з ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: **www. bankrot. zp. ua** та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 02 квітня 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «РЕЛИУС» (03187, м. Київ, вул. Заболотного, 4, кв. 70; код ЄДРПОУ 33935749), постанова №23/60-б від 28.02.2007 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «КРОКУС ГРАД» (01133, м. Київ, вул. Щорса, 29; код ЄДРПОУ 33938755), постанова №23/61-б від 28.02.2007 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Демпінг і партнерство» (03028, м. Київ, просп. Науки, 24, корп. 2, кв. 229; код ЄДРПОУ 33397228), постанова №23/62-б від 28.02.2007 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «Техстандарт альтернатива» (03026, м. Київ, просп. Науки, 22, кв. 45; код ЄДРПОУ 33396989), постанова №23/63-б від 28.02.2007 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «ОЗІБУД» (01103, м. Київ, шосе Залізничне, 1; код ЄДРПОУ 34047481), постанова №23/78-б від 28.02.2007 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ №081128 від 17.07.2006 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Господарським судом Донецької області (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №27/24-Б постановою від 21.02.2007 р. ТОВ «ТКП «СХІДІНТЕРТОРГ», ЄДРПОУ 34435672 (місцезнаходження: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1, корп. 203, к. 305; р/р 260001514 в АК «ПРОМЕКОНОМБАНК» м. Донецьк, МФО 334992) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Мілонова Ростислава Юрійовича (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 159/26, ліцензія №158275).

Кредиторські вимоги розглядаються протягом одного місяця.

Закрите акціонерне товариство Олександрійський ресторан «Інгулець», код ЄДРПОУ 23227657, юридична адреса: 28000, Україна, Кіровоградська область, м. Олександрія, площа Леніна, 2, повідомляє про свою ліквідацію згідно рішення загальних зборів акціонерів (протокол б/н від 15.02.2007 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 13.11.2006 р. у справі № 6/85-29/132 визнав банкрутом спільне підприємство товариство з обмеженою відповідальністю «НАТМАР»»(код ЄДРПОУ 23959355, юридична адреса: 79052, м. Львів, вул. Генерала Чупринки, 110/10) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Яцик Володимир Олександрович (Ліцензія АВ 081067 від 06.06.2006 р., 80400, Львівська обл., м. Кам'янка-Бузька, вул. Перемоги, 40/29).

Товарна біржа «Альянс» реалізує промислову нерухомість в м. Жовті Води:

— Автобаза - 7,42 га: АБК - 810 м², склад (сендвіч) - 1396 м², ремонтні бокси - 478 м², гаражі - 1080 м², АЗС - 8 ємк., склад масел.

— Незакінчене будівництво Домобудівного комбінату (12 об'єктів), участок - 23 га, можливо під демонтаж. Великий вибір з/б виробів.

Тел. (0562) 7215920, **www. tb-alyans. com. ua.**

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 09.01.2007 року порушено справу № Б24/11-07 про банкрутство фізичної особи-підприємця Найден Володимира Валерійовича (ідент. код 2712400670, адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Комунарівська, буд. 11, кв. 167, р/р 26004001144001 в ДФ АТ «Індустріально-експортний банк», МФО 307015).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Аркіну Л. О., ліцензія серія АВ № 307242, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, 10/14, к. 209.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу №10/173-06 про банкрутство Калинівського дочірнього підприємства ВАТ «Вінницяхлібопродукт», вул. Коцюбинського, 33, м. Калинівка Вінницької області, код ЄДРПОУ 00953361, р/р 26006425818001, МФО 302689, Вінницька філія ЗАТ КБ «ПриватБанк».

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Демець Ліну Василівну (ліцензія серія АБ №176279 від 10 жовтня 2005 року), тел.: 8 (0432) 35-63-09, адреса: 21016, м. Вінниця, а/с 5894.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22а) від 21 лютого 2007 року у справі № 5\62\07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Трайм Продакшн» (юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Лазурна, 4-г, кв. 50; ЄДРПОУ 34318896) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ № 158278 від 16.10.2006 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел. (512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 22.02.2007 р. по справі № Б 24/70-07 товариство з обмеженою відповідальністю «Автоматика Промсервіс» (код ЄДРПОУ 32860149; 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, 1/3) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 21.11.2006 р. по справі № Б 24/277-06 приватне підприємство «Вторма» (код ЄДРПОУ 33383372; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширмова, б. 2, кв. 11) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 20.02.07 р. ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури по:

1. Сільськогосподарському товариству з обмеженою відповідальністю «Дружба» (19853, Черкаська обл., Драбівський р-н, с. Бойківщина, вул. Леніна, 66, код ЄДРПОУ 05525977) - постанова у справі №14/4178 від 05.09.2006 року;

2. Товариству з обмеженою відповідальністю «Е. Ц. - 2001» (18022, м. Черкаси, вул. Гастелло, 3, код ЄДРПОУ 31332897).

Ліквідатором призначено державну податкову інспекцію у Драбівському районі (19800, Черкаська обл., смт. Драбів, вул. Леніна, 83-а).

Установчі документи, печатки та штампи, бухгалтерські документи СТОВ «Дружба» і ТОВ «Е. Ц. - 2001» вважати недійсними.

Уточнення до інформації АКБ «ІНДУСТРІАЛБАНК» (Запоріжжя), що опублікована у № 17 (4017) від 31.01.2007 р.

АКБ «ІНДУСТРІАЛБАНК» повідомляє, що в опублікованому фінансовому звіті Банку за IV квартал 2006 року (№ 17 (4017) від 31 січня 2007 року, сторінка 18) в Примітці «Окремі показники діяльності банку», у рядку 5, вірним є значення **0,43** замість указаного значення 0,92.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, б. 18) ухвалою від 15.12.2006 р. порушено провадження у справі № 2-17/831-2007 про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Родина», код ЄДРПОУ 31019467 (98225, АР Крим, Ленінський район, с. Чистопілля, вул. Братів Хомко, 36/5, р/р 26006135052001 в філії ВАТ «МКБ» м. Сімферополь, МФО 384685).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Абрамова І. Ю., ліцензія серії АВ № 081028 від 05.05.2006 р. (98200, АР Крим, Ленінський район, смт. Леніне, вул. Фрунзе, б. 2-А, кв. 7).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальність «Нафтокапітал»: 04123, м. Київ, вул. Межева, 19-б, код ЗКПО 33347753, свідоцтво №38298949, п/р №26005231430043 у Київській філії АКІБ «Укрсіббанк», МФО 300733, про що винесено ухвалу від 29.01.2007 р. по справі №15/55-б.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Клименко Світлану Юріївну: ліцензія серії АВ №158351 від 30.10.2006 р., поштова адреса: 03035, м. Київ-3, а/с 42, тел.: 8-067-500-68-65.

Конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, протягом тридцяти днів від дня опублікування в офіційному друкованому органі оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 03.10.2005 р. порушив провадження у справі №6/228-4/208 про банкрутство ПП «Виробництво та побут», юридична (поштова) адреса: 79022, вул. Городоцька, 174, м. Львів, ЄДРПОУ 32328017. Рахунки у банківських установах відсутні.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Рудак Тамару Михайлівну, ліцензія серії АБ №271561 від 11.11.2005 р., яка проживає: 79000, вул. Коломийська, 4/45, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

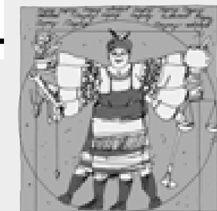
Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) ухвалою від 02.02.07 р. по справі № 11/28, порушено провадження у справі № 11/28 про банкрутство закритого акціонерного товариства «Кіровоградрембуд» (25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 64, код 03331045, п/р 2600230010567 КОФ УСБ м. Кіровограда, МФО 323301).

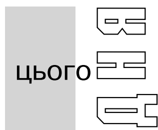
Ухвалою господарського суду від 21.02.07 р. введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шепотинник Валентину Миколаївну, ліцензія **серія АБ № 216892 від 05.04.2005 р., яка проживає за адресою: м. Кіровоград, вул. Дзержинського, буд. 64.**

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 39 (4039)

3 березня **в Україні часом дощ та мокрий сніг. Місцями туман; на дорогах, крім півдня, ожеледиця. Вітер південно-західний та західний, 7—12 м/с. Подальше підвищення температури вночі до 1° морозу—4° тепла, вдень до 3—8° тепла; у південній частині вночі до 2—7° тепла, вдень до 6—11°, у Криму до 13°**

2 БЕРЕЗНЯ

■ 1067. Уперше згадується в історичних документах місто Мінськ. ■ 1817. Не стало архітектора Джакомо Кваренгі. Автор, зокрема, соборів у Кременчуці та Новгороді-Сіверському. ■ 1882. Народився письменник Архип Тесленко. ■ 1917. У Петрограді створено Тимчасовий уряд. В Україні розпочалося створення рад робітничих і селянських депутатів. ■ 1938. Помер Олександр Кисіль, педіатр, один з основоположників профілактичного напряму в вітчизняній педіатрії. ■ 1954. В СРСР прийнято постанову про освоєння цілинних і перелогових земель.

Що потрібно знати про догляд за канаркою

■ ДОМАШНІ УЛЮБЛЕНЦІ

Читала в «Голосі України» під рубрикою «Домашні улюбленці» про морських свинок і черепах. Чудово, що на сторінках газети з'явилася така корисна і потрібна рубрика. Чи не могли б ви розповісти про канарок? Точніше, про умови їхнього утримання. Хочемо купити це голосисте чудо, але не знаємо, як доглядати за пташкою.

Марина АНДРІЄНКО.

Миколаїв.

Відповідає Василь ЖИТНИК (розводить канарок):

— Насамперед перед тим, як придбати в домівку пташку чи тварину, треба купити книгу про домашнього улюбленця і все ретельно вивчити. Що ж стосується канарок, то говорити про цих дивних птахів можна багато і довго. Адже кожна з них — неповторна. Але щоб ви не розгубилися, я розповім про основні правила догляду за канарками.

По-перше, клітка. Оптимальні розміри — 45х30х25 сантиметрів (у тому випадку, якщо у вас живе одна пташка). Я зазвичай купую прямокутні клітки, у яких є двоє дверцят. Зручно тим, що на одну ви можете повісити купальню (адже влітку пташкам спекотно, і вони дуже люблять купатися), а інші дверцята — для догляду за птахом.

Важливо, щоб у клітці були жердинки. Якщо три-чотири розмістити на різних рівнях, ваша пташка буде із задоволенням на них стрибати. Також повинні бути годівниці: для зерна, фруктів, мінеральних добавок. Виходить, щонайменше дві (коли пташка з'їдає фрукти, помийте годівницю і насипте туди добавки). А ще потрібна поїлка. Воду в ній міняйте щодня і стежте, щоб вона була очищеною (або відстояною).

Процес годівлі канарок має бути правильним. Можна готувати суміш самостійно, а можна купувати готову в зоомагазинах. Але врахуйте, що корм для папуг, приміром, і для канарок — різний.

Важливо, щоб у клітці у вашої пташки був пісок. Хтось його насипає в спеціальну мисочку, а я використовую замість паперу.

Клітка з птахом повинна стояти у світлому місці. Стежте, щоб не було протягів.

■ НА ПРИЙОМІ В...

Чутливість шкіри

У мене на шкірі обличчя періодично з'являються плями і почервоніння. Як правило, це відбувається після вулиці і прийняття ванни. Дерматолог, до якого я зверталася, сказав, що це чутливість до зовнішніх умов. Підкажіть, а що робити при такому чутливому типі шкіри?

Інна ШЕВЧЕНКО.

Чернівці.

Радить Алла СОЛОВЕЙ, косметолог:

— Інно, з приводу чутливості переживати не варто. Судячи зі звернень до косметологів і дерматологів, майже дві третини жінок мають такий само тип шкіри, як і у вас. Тим більше, що в кожної з нас шкіра може стати чутливою в будь-який момент.

Важливо правильно за нею доглядати і застерігати від зовнішніх і внутрішніх руйнівників. А ними, у свою чергу, є:

✔ Постійні стреси. Намагайтеся уникати конфліктів, не нервуйтеся, більше відпочивайте й гуляйте на свіжому повітрі.

✔ Уживання «неправильних» напоїв. Кава, чорний чай, газовані напої та алкоголь одразу позначаються на обличчі. При чутливій шкірі варто пити натуральні соки, запарювати чай на травах (кропива, м'ята, липа).

✔ Використання косметики низької якості. Відвідайте косметолога. Фахівець порадить вам ті засоби з догляду за обличчям, що влаштують вас і за ціною, і за якістю. Адже дешеві креми, які виробляються десь підпільно, точно не поліпшать стан шкіри.

✔ Вода і порушення роботи шлунково-кишкового тракту. Три останні чинника я об'єднала в один пункт тому, що вони впливають на будь-який тип шкіри. Воду для вмивання краще відстоювати. А ще фахівці рекомендують умиватися талою водою. Якщо є хоч найменші порушення в роботі шлунково-кишкового тракту, необхідно пройти обстеження у гастроентеролога і почати лікування.

■ СМАЧНОГО!

Морква і буряк по-корейськи

Рецепт, яким я хочу поділитися з читачами «Голосу України», підходить для готування не тільки моркви, а й буряка по-корейськи.

Нам необхідно: три великі морквини (або два буряки), три зубка часнику, коріандр (грубомелений), сіль, перець, цукор, оцтова есенція, цибулина та олія.

Готуємо: на спеціальній тертці для готування моркви по-корейськи натріть моркву (чи буряк). Покладіть у миску, додайте сіль, цукор, перець (за смаком).

Дрібно посічену цибулину обсмажте до коричневого кольору у великій кількості олії. Наприкінці смаження густо посипте цибулю коріандром.

Терту моркву в мисці перетріть руками, поки вона не пустить сік. Це робиться для того, щоб вона не була твердою. Потім вилийте олію з цибулею зі сковороди, перемішайте і додайте дві чайні ложки оцтової есенції (саме есенції, а не оцту, інакше не буде гостроти).

Тепер дрібно наріжте часник і покладіть у миску з морквою. Перемішайте ще раз, дайте дві години настоятися і смачного!

Світлана КОРОЛЬ.

Луганськ.

Зі стресом треба боротися

Помітила, що останнім часом я схильна до стресів. Скажіть, як він виникає і як його подолати?

Ольга КЛИМОВА.

Суми.

Відповідає науковий співробітник лабораторії консультативної психології і психотерапії Інституту психології ім. Г. Костюка АПН України Тетяна ГУРЛЄВА:

— Стрес виникає у відповідь на екстремальні, несприятливі впливи (стресори) і означає тиск, напруження. Стрес буває фізіологічним (надмірне фізичне навантаження, болючі стимули, висока і низька температури) і психологічним (інформаційний і емоційний). Інформаційний виникає під час інформаційного перевантаження, емоційний — у ситуаціях загрози, небезпеки, образи. Стрес може мобілізувати чи дезорганізувати діяльність людини (дистрес).

Щоб захистити себе від впливу психологічного стресу, що руйнує, важливо:

* дотримуватися режиму праці і відпочинку;

* не братися за непосильну ношу, а краще правильно розрахувати свої сили;

* не звалювати на себе всю відповідальність на роботі і в родині, а розподіляти повноваження;

* необхідно максимально убезпечити свою працю і відпочинок, щоб уникнути несподіванок і небажаних наслідків;

* якщо стресова ситуація все-таки склалася, намагатися подивитися на неї ніби збоку — це якоюсь мірою остудить емоції і зніме зайве напруження.

Психологічний стрес можна подолати:

* фізичним навантаженням, рухливими іграми і заняттями фізкультурою і спортом;

* корисний відпочинок на природі;

* хоч іноді занурюйтеся у світ мрій і фантазій.

У цей період можна малювати, співати, танцювати, писати вірші. За інформаційного перевантаження цілющий вплив має спілкування з дітьми, допомога батькам.

Відомі також ліки проти психологічного стресу — потрібно гарно виспатися. Корисний засіб — посміхатися собі і всім.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.
Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера
Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Треслайн»
вул. Північна, 12
м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 9-1-02

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 663

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

